

KALKI
24.5.87
ரூ. 1.50

கல்கி

அனாதைகளாய்த்
தவிக்கும்
பத்தாயிரம்
மக்கள்!

"என் மகளுக்கு கேஃப் வாங்கித் தான் முடிவானதென்று சொன்னார்."

அந்த நாட்கள் எனக்கு இன்னும் நினைவிருக்கு. அப்போது எனக்கு என் மகன் வயதிலிருக்கும். மாநகரில் அந்த 5 நாட்களை எத்தனை கடினமாக கட்டினேன்... சங்கடம், தொல்லை, சிரமம். அதைவிட சோகம் என்ன வென்றால் எங்கள் காலத்தில் விட்டுத் தயாரிப்புகளையே உபயோகித்தோம். அது தாமதக்கடமாடினதால், அமைதல் துண்டித்து காயப் போட்டு போதும் போதும் என்றுகிளங்கி. ஆனால், இப்போது காலம் மாறிவிட்டது.

நான் வாழ்ந்த காலம் வேறு. அதிலிருந்து ஒற்றி ஒன் மாறுபட்ட காலத்தில் வாழ்கிறேன் என் மகன். இக்காலம் பெண்கள் மாநகரில் அந்த 5 நாட்களில் கூட மிகத் துடிப்போடு செலவழிப்பதில் வேண்டியுள்ளது. எங்கள் காலத்தை விட இப்போது மாநிலங்கள் உலகமிகேற்ப பண்பட்டிருக்கிறது என்பது இயங்க வேண்டியுள்ளது. ஆகவேதான், என் மகளுக்கு

நான் கேஃப்ரீ தேர்ந்தெடுத்தேன். காரணம், நான் இளம் பெண்ணாக இருந்தபோது அது பவ்யப்பட்டதைப் போல், என் மகளுக்கு சிறப்பாகக் கூடாதவனவா.

முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் கேஃப்ரீ ஒரு ரொமேட் நாய்க்கிள், நான் அந்தக் காலத்தில் செய்தது போல் என் மகன் துணைத்துக் காயப் போட்டு சங்கடப்பட வேண்டிய தில்லை. தேனவயானபோது ஒவ்வொரு முறையும் புத்தம் புதிய கத்திரை ஒரு நாப்பினை எடுத்து அவர் உபயோகிக்கலாம். ஒரு தாயாகிய எனக்கு அது முக்கியம் என்றால், கேஃப்ரீ மிகமிக கவரமானது என்பதுதான்.

உமர்வும் கசுமும் அது, கனயில்லாமல் பெல்லோதா உடக்கமாக

இருந்தாலும் என் மகளுக்கு தேனவயான பாதுகாப்பைத் தருகிறது. மாநகரில் கை காப்பினை விளையாக உறிஞ்சிக் கொள்ளக்கூடிய அது, நன்கு அழகம் உறிஞ்சும் அடுக்குகள்

கொண்டது. அது எப்போதுமே உமர்வான உணர்வோடு நிறைந்திருக்கிறது. எவ்விதக் கொள்கைகள் மகளைக் கூறுகின்றன. அது மட்டுமா, கேஃப்ரீ எக்ஸ்ட்ரா லாஸ்தோம் (கருதுவான பெரிய நாய்க்கிள்) உள்ளது.

நீண்ட, அழகம், உயர்மான கேஃப்ரீ எக்ஸ்ட்ரா லாஸ்தோம், அவ்வளவு கூடுதல் பாதகம் பவ்யம் பதத்திரமான உணர்வானது அழகித்திருந்து, அந்த காலமான நாட்களில் அவ்வளவு அவருக்கு

அது தேனவயானபோது. கேஃப்ரீ உபயோகிப்பதால் வெளியில் சென்று கற்றி வந்தாலும்கூட அவர் பாதுகாப்பாகவும், பத்திரமாகவும் உணர்கிறார். ஆகவேதான், எங்கள் காலத்தில் கிடைக்காத ஒன்றை என் மகளுக்குத் தர முடிவானது என்னால் சூரிப் படைக்கிறேன்... அதுதான் கேஃப்ரீ வசதி. கேஃப்ரீ பாதுகாப்பு, மாநிலமும் காத்ததோடு நாமும் மாற வேண்டாம்!

பேர்மீட்டர் சாதி, ரீ காப்பினை, இவ்வளவு மாறியதும் உமர்வின் கைத் துடிக்கலாக அகல, மாறியவர்கள் மாறியவர்கள்

10 உமர் கேஃப்ரீ
கைக்கை 20 உமர்
20 உமர் கேஃப்ரீ
கைக்கை

கேஃப்ரீ. காரணம், காலம் மாறுவதற்கேற்ப அவளும் மாறுகிறாள்.

ஜூலியஸ் வில், ஜூலியஸ்

தமிழக அரசு நியுவனங்கள்: நஷ்டத்தில் இமாலய சாதனைகள்!

இளைப்புக்கு விடும் அபிவிருத்தித் திட்டம் கருப்பாது என்பார்கள். உண்மையில், அரசாங்கம் புத்தி இடந்தான் கருப்பாது என்று சொல்ல வேண்டும். இதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசு துறை நியுவனங்களே சிறந்த உதாரணங்கள். ஆம்: பல் நியுவனங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பார்கள் நஷ்டம்! இதை நாம் சொல்லவில்லை. கடந்த 85-86 நிதியாண்டில் வரவு - செலவுக் கணக்குகளைத் தணிக்கைச் செய்து வெளியிடப்பட உள்ள ஆடிட்டர் ஜெனரலின் அறிக்கையே சொல்கிறது.

தமிழகத்தில் மொத்தம் 74 அரசுத் துறை நியுவனங்கள் உள்ளன. இவற்றில் மூன்று தமிழக அரசு மொத்தம் 301.45 கோடி ரூபாயை முதலீடு செய்திருக்கிறது. இத்தனை

பெரிய முதலீட்டுக்கு ஒரு பைசாக் கூட வாய்ப்பு வரவில்லை என்பது எத்தனை பெரிய கொடுமை! ஒரு சில கம்பெனிகளில் வரும் வாய்ப்புகள் இதர பணகம்பெனிகளில் நஷ்டங்கள் அடிப்பட்டுப் போக அரசுக்கு ஒன்றும் மிஞ்சவில்லை! இதோ ஆடிட்டர் ஜெனரல் தரும் நஷ்டக் கணக்குகளைப் பார்ப்போம்.

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நஷ்டம் 43.01 கோடி ரூபாய். திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் 3.52 கோடி. தமிழ்நாடு மின்துறை வளர்ச்சிக் கழகத்தில் 4.82 கோடி. தமிழ்நாடு செராமிக்ஸ் லிமிடெட்டில் 4.17 கோடி. இவை எல்லாமும் நஷ்டம்தான்.

இவற்றில்தான் இப்படி என்பதில்லை. கடந்த 74 இல் ஆதி இராவிடர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கென்று ஆதி இராவிடர் துவத்துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நோக்கம் நல்ல நோக்கம்தான். ஆனால் சரியாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டாமா? அதுதான் இல்லை! 79 ஆம் ஆண்டுவரை இத்தத் துறை தாமே வீடுகளைக் கட்டி ஆதி இராவிடர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுத்து வந்தது. அதன் பிறகு அரசாங்கத்தில் ஏற்பட்ட கொள்கை மாறுதலால் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கும் பணியை நிறுத்திக் கொண்டு வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ள ஆதி இராவிடர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்க ஆரம்பித்தது. முதலில் தான்காரியம் ரூ. 3 ராயாக இருந்த இத்த மான்யம் பிறகு ஆறு விரம் ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டது. கட்டுமான வேலை குறையும் போது அதிபகற்ப ஆட்களும் குறைக்கப்பட வேண்டாமா அல்லது அந்த ஆட்களை வேறு பணிக்கு மாற்றிவிடுக வேண்டாமா? செய்வவில்லை. அதனால் ஏகப்பட்ட நஷ்டம்! சரி, இதுதான் போகட்டும். வீடுகளாவது ஒழுங்காகக் கட்டப்பட்டனவா என்றால் அதுவும் இல்லை. திட்ட காலத்துக்குள் இத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும் என்று முதலில் இருந்த இலக்கைப் பிற்பாடு குறைத்து தீர்மானித்தார்கள். அந்தக் குறைக்கப்பட்ட இலக்கைக் கூட எட்ட முடியவில்லை! கணக்கு வழக்குகளாவது ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. 81-82 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே சரியான கணக்கு வழக்குகள் இல்லை. இத்தியாவில் கடி தணிக்கையும்கூட

* பொங்கல் பாக்டெட்டில் அம்பேத்கர் ஆளுகிற அரசு! — துரை பொருள் வானியல் கழகம்.

பளிச்சிடும் தொழில்: ஒளிமங்கிய வாழ்க்கை!

செயற்கை எவரத்தையும் உட்கட்டி, பாவிச் செய்கும் பட்டை.

"அட! மோதிரத்தில் கல் பளிச்சிடுவது இரக்கே! எவரத்தார் சார்?"

"செயற்கை எவரத்தான். ஒரிதின்னம் எவரம் வாங்க நமக்கு முடிவுமா?"

"எவர மூக்குத்தி எப்ப வாங்கினேன்?"

"எவரநிலை! வெறுமே கல்தான்!"

— இப்படி மோதிரம் மூக்குத்தியிலிருந்து நெக்லஸ், வளையல் வளர எல்லாவற்றிலும் உட்கார்ந்து கொண்டு, கண் சிமிட்டி, டாலடித்துக்கொண்டிருப்பவையெவரத்தவர்கள்.

உட இத்தொழிலுள்ள பணக்காரர்களிடம் இவ்வாறாகும் இது உட்கட்டல் சிம்பல். ஆமாம், அங்கே கால் செருப்பிலிருந்து கைத் தடி வளர அனைத்திலும் இந்தப் பண்பனக் கற்களைப் பதித்துக் கொள்வார்கள். அதுவும் குதுராத், ராஜஸ்தான், காஷ்மீர், உத்திரப் பிரதேச மாநிலங்களில் இக்கற்களுக்கு ஏக இமாண்ட் தவிர அரபுநாடுகளுக்கும், பாஷித் தான், ஆப்கானிஸ்தான் பகுதிகளுக்கும் அரக்கத்துத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் இத்தச் செயற்கை எவரக் கற்கள் ஏராளமான அளவுக்குப் போகின்றன.

இத்தச் செயற்கை எவரத் தொழில் என்பது அகில உலக அளவில் எடுத்துக் கொண்டால், தெரிவாந்தில் மட்டும்தான் நடக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடி, திருச்சியில் தான் என்பது ஆச்சரியமான விஷயம்! திருச்சியில் பேருக்கு நடந்தாலும், திருச்சியில் தான் சுமார் ஒரு வட்டம் தொழிலாளர்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இப்படிப்பட்டதோர் அபூர்வமான தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள், நிச்சயம் நல்ல வருமானத்தோடுதான் வாழ்வார்கள் என்றுதானே எண்ணத் தொன்றுகிறது. அது தான் இல்லை. பலர் இத்தொழிலை விட்டே ஓடுமளவுக்கு இத்தத் தொழில் நகிந்து போய் விட்டது என்பதுதான் நிதர்சனம். சம்பந்தப் பட்ட தொழிலாளர்களைச் சந்தித்தபோது, அவர்கள் அழாந்துரைதான்!

முதலில், இத்தத் தொழிலைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்வோம். செயற்கை எவரம் என்பது, ஒருவித ரசாயனப் பொருள் தான். இதை 'சித்தட்டிக்' 'ஜெம்' என்று சொல்பவர்கள். இவை பல்வேறு வண்ணங்களிலும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. எவரினும் நீல நிறத்துக்குத்தான் விலை அதிகம். வெள்ளை தான் எல்லா நிறங்களிலிடவும் குறைவான விலை!

'சித்தட்டிக்' 'ஜெம்' என்பவை உருளை வடிவத்தில் நீள நீளமாகத்தான் தயார் செய்வார்கள். அதைக் கொண்டு வந்து மூன்று நிலங்களில் வேலை செய்யும்பொதுதான், நகைகளில் பளிச்சிடும் அளவு அசல் எவரங்கள் போவாவின்றன. முதல்திலை 'மேய்ப்பீக்' செய்வது. அதாவது நீள நீள உருளைகளைச் சிறுசிறு துண்டுகளாக வெட்டுவது. அடுத்தது பட்டை, தட்டுவது. இது இரண்டாவது நிலம். இதற்குக் கலை நுணுக்கத்தோடு கூடிய அறிவு வேண்டும். இல்லையெனில் அத்தனை சின்னக்

கற்களில் பல்வேறு பட்டைகளைத் தீட்ட முடியாது. இப்படிப் பட்டை தீட்டப்பட்ட வற்றைப் பளபளவென்று தொகிக்கச் செய்வும் மூன்றாவது நிலைதான் 'பாலிஷ்' செய்வது. 'ஷெப்பிங்' செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ராஜா என்பவரைச் சந்தித்தபொழுது, சார், இந்தச் செயற்கை ஸ்வரக் கற்களை உருவாக்கும் கம்பெனி மேட்டுப்பாளையத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு 'இன்டோ-ஸ்கீஸ்' சித்திரக் தொழில்நுட்பக் கல்வி கம்பெனி' என்று பெயர். அங்கிருந்து கற்பத்திலாதி வரும் செயற்கை ஸ்வரக்களைத்தான் நான் கள் வாங்கி வந்து சிறுசிறு துண்டுகளாக அறுத்துக் கொடுக்கிறேன். அறுக்கும்போது சேதாரம் ஏற்படாமல் இருக்குமா? தினகரன்

ராஜா

அக்பர் ஹாஜை

சேதாரமாகும். ஆனால், பட்டை தீட்டிப் பாலிஷ் செய்யப்பட்ட கற்களுக்கான விலை என்பது எப்போதும் ஸ்டாண்டர்ட் ஆக இருப்பதில்லை. அதனால் பல காமயங்களில் எங்களுக்கு வாபமே கிடைப்பதில்லை. இதில் வாகும் ஒரு முதலாளி போல் இருந்து கொண்டு கலிவாக்களை வைத்துக் கொண்டு இந்ததொழிலைச் செய்வதில்லை. அவரவரும் சுயமாகச் செய்வதால் எங்களுக்குக் கெற்பதும் உண்டா? நஷ்டம் அத்தனை அதிகமாகத் தெரிவதில்லை. ஏதோ நாளுக்கு ஐந்தொரு பத்தொரு கிடைத்தாலே போதும் என்று நினைப்பதான் இருக்கிறோம்...." என்றார் அவர்.

அடுத்து, பட்டை தீட்டிப் பாலிஷ் போடும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள அக்பர் ஹாஜைக்குச் சந்தித்தபொழுது, "ஐரு தொழிலாளர் ஒரு நாளைக்குக் கிட்டத்தட்ட பன்னிரண்டு மணி நேரம் உழைத்தால்தான், சுமார் இருபது கற்கள் வரை பட்டை தீட்டிப் பாலிஷ் செய்வ முடியும். பெரும்பாலான தொழிலாளர்களுக்குப் பட்டை தீட்டும் மெஷின் சொந்தமாக இருக்காது. வாடகைக்குத்தான் பிடிப்பார்கள். அதை நானாளுக்கு மூன்றுபாயாவது வாடகைகொடுக்கவேண்டும். அப்போது செயற்கை ஸ்வரத்தைப் பட்டை தீட்டுவதற்கு தினமான ஸ்வரக் கடைகளில் விலை - உதிரியாகும் ஸ்வரத் துள்

கள் வேண்டும். அதைக் கொண்டுதான் பட்டை தீட்ட முடியும். அதற்குச் சராசரியாக ஒருநாளுக்கு ஐந்து ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும். இப்போது சேதாரம் வேறு திறைய ஆகும். ஆக, இருபது கற்களைத் தீட்டி பாலிஷ் செய்தால் கிடைக்கும் இருபது ரூபாயில் இப்படிப்பட்ட செலவுகள் போக நானொன்றுக்குச் சராசரியாகப் பத்து ரூபாய்க்குத்தான் கிடைக்கும்....

பட்டை தீட்டுவது சாதாரண லீஸை மல்ல. அத்தனை சிறிவ கற்களுக்குப் பட்டை தீட்டக் கண் பார்ப்பை கூர்மைவானதாக இருக்க வேண்டும். மேலும் தொடர்ந்து இந்த வேலைவைச் செய்து கொண்டிருந்தால், கண் பார்ப்பவரின் சக்தி குறைந்து கொண்டே வரும் வாய்ப்பும் உண்டு. அந்தியார் நஷ்ட ஈடு தருவார்களா? எங்கும் கஷ்டங்களுக்குக் காரணமே. மெருபெற்றப்பட்ட கற்களின் விலையை யாரோ ஒரு சில சேட்டுகள் நினைப்பதுதான். அதை மாற்றி நமது அரசாங்கமே ஏதாவது கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பித்து எங்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களைக் கொடுத்துக் கடைசியில் விற்பனை செய்யும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டால்தான் எங்களுக்குக்கெல்லாம் ஒரு விடிவு காலம் பிறக்கும்" என்றார்.

பாலிஷ் வேலைபெயல்வாய்முடிந்து விற்பனைக்குத் தயார் நிலையிலான செயற்கை ஸ்வரக் கற்களை வாங்கி விற்கும் வியாபாரி பாண மதாரசிங்கைச் சந்தித்தோம். அவர், "சார், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்குச் சரியானபடி ஊதியம் கிடைப்பதில்லை என்பது உண்மையானது. அதற்கு அவர்கள் என்னைப் போன்ற வியாபாரிகள்தான் காரணம் என்று கருதுகிறார்கள், உண்மை அதுவல்ல. நானும் என்னைப் போன்றவர்களும் அவர்களைப் போல் பாதிக்கப்படுபவர்கள்தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

"எப்படி என்றால், என்னைப் போன்றவர்களும் இதன் விலையை நிர்ணயிப்பதில்லை. நாங்களும் இன்னொரு வியாபாரிக்குத்தான்

கத்திக் குத்துக்குக் கவங்காதவர்;
கருத்தற்ற பேச்சை விரும்பாதவர்!

“**வி. பி. சித்தன்** மிக எளிமையானவர். எங்கு சென்றாலும் பஸ்ஸில்தான் சென்று கொண்டிருந்தார். 73 ஆம் ஆண்டு, பஸ்ஸில் சென்று கொண்டிருந்த போது, குண்டரீகனால் தாக்கப்பட்டு, மொத்தம் பதினெட்டு இடங்களில் கத்திக் குத்துக்கு ஆளானார். அதன்பின், பஸ்ஸைத் தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர்களின் கைகளில் சேர்த்து தீதி நிரட்டி, அவரது பாதுகாப்புக் கருதி ஒரு கார் வாங்கிக் கொடுத்தனர். முதலில் மறுத் தாலும், மற்றவர்களின் வற்புறுத்தலுக்காகக் கடைசியில் காரை ஏற்றுக் கொண்டார்.

“இத்தனை காலம் தொழிற்சங்கத் தலைவராய் இருந்தாலும், சென்ற முறைதான் முதல் தடவைபோக அவர் தேர்தலில் தீய்வு பெற்றி பெற்றார். முதலில் அவர் தேர்தலில் போட்டியிட ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. தேர்தல் கூட்டணியில் தொகுதிப் பங்கிடு சென்று கொள்ளப்பட்ட போது, எங்கள் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விலைவாக்கம் தொகுதி, தொழிலாளர்கள் நிறைந்த தொகுதி. அதில் போட்டியிடச் சரியான வேட்பாளர் வி. பி. சித்தன்தான் என்று கட்சிகருநியதால், அவரும் ஒப்புக் கொண்டார். சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்றிருந்தாலும் அவர் எந்த ஒரு விஷயம் பற்றிப் பேசினாலும், மிகவும்

தெளிவாக, அழுத்தம் திருத்தமாகப் பேசுவார். அ. தி. மு. க., தி. மு. க. இரண்டு கட்சிகளும், மக்களின் பிரச்சினைகளை விட்டு விட்டு, வீணான, அரித்தமற்ற சர்க்கார்களில் சடுபடும் பேசுதெல்லாம், சலிப்புடன் வகுத்தப்படுவார்.

மிகவும் கறுகறுப்பானவர். காலை ஏழு மணிக்கு விட்டை விட்டுப் புறப்பட்டால், இரவு வீடு திரும்ப எத்தனை மணிவாகும் என்பது தெரியாது. எத்தனை நேரமானாலும் இரவில் படுக்கப் போகாமல் கொஞ்ச நேர மாவது சமன்கிருத இலக்கியங்களைப் படித்து விட்டுத்தான் படுப்பார்.

“ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்தான் அவர் முதல் தடவைவாய் ஹார்ட் அட்டாக் கிற்று ஆனாரார். உடனே ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து, இன்டென்ஸிவ் கேர் யூனிட்டில் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. டாக்டர் இரண்டு மாதம் முழுமையான ரெஸ்ட் எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். ஆனால் சித்தன் கேட்க வில்லை. நாங்கள் அவரை மெய்க்கல் டிரீட் மெண்டுக்காக ரஷ்யா அனுப்ப விரும்பினோம். ஆனால் அவரோ இங்கே தங்குவான் வேலைகளை விட்டுவிட்டு, அயல்நாடு போய்விட விரும்பவில்லை.

“இந்த ஆண்டு மார்ச்சில் கட்சியின் மத்தியக் குழு, வி. பி. சித்தன் மேலிணப் பேரணியினைப் பார்வையிட இந்நிலைப் பிரதிநிதியாக மான்போ அனுப்ப முடிவெடுத்தது. சித்தனும் போக ஒப்புக் கொண்டார். மாண்புமிகு போவதால் அப்படியே ஹார்ட் டிரீட்மெண்ட்டைவும் முடித்துக் கொண்டு வந்து விடுமாறு அவரைக் கேட்டுக் கொண்ட போது சம்மதித்தார். நாங்கள் அவரது மருத்துவ அறிக்கைகளை அனுப்பிச் சிகிச்சைக்கும் ஏற்பாடு செய்தோம். எல்லாமே பயனில்லாமல் போய்விட்டது. அவர் மரணம் எங்களுக்குக் கெல்லாம் ஒரு பெரிய இழப்புத் தான்!”

சி. பி. ஐ. (எம்) எம். எல். ஏ. ஆர். உ. மாதாநாத்
கற்க்கேட்டு எழுதியவர்: மெனக்கிமி.

விற்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர் இந்த வாய்க்கிக் கொண்டு போய் எங்கு விற்கிறார். யாருக்கு விற்கிறார் என்பதெல்லாம் எங்குக்கும் தெரியாத மர்மமாகத்தான் இருக்கிறது. அதேபோல் மேட்டுப்பாளையத்திலுள்ள சித்தெட்டிக் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்து, தரப்படும் செயற்கை வைரத்துக்கான மூலப் பொருள்களை விட, வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் மூலப் பொருள்களின் விலை குறைவாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? கடத்திக் கொண்டு வரப்படுவதானா? இங்கே தயாராகும் மூலப் பொருளுக்கு வரி அதிகமாக இருப்பதானா? புரியவில்லை.

இவற்றெல்லாம் ஏராளமாகப் பட்டைநீட்டி, பாயிஷ் செய்து அனுப்பப்படும் கற்களில் வெறும் இருபத்தைந்து சதவிகிதம் கூட நமது நாட்டில் பயன்படுத்தப்படுமா என்பது சந்தேகமே! மீதி எங்கே போகின்றன என்

பதும் எங்களுக்குத் தெரியாது. இந்தப் புதிர் கெல்லலாம் விடுவிக் கப்பட்டு, அரசே ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஆரம்பித்து, இது மாநிலியான செயற்கை வைரங்களை கொள்முதல் செய்து, மற்றவர்களுக்கு விற்கும்தான், இத்தொழிலை நம்பியுள்ள கமார் ஒரு வட்சம் தொழிலாளர்களும் பயல் பெற முடியும்!” என்றார்.

ஆனால் இத்தொழிலை நம்பியுள்ளவர்களின் வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவதற்கான கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைப்பதை விட்டு விட்டு, நமது அரசோ இரண்டு செயற்கை வைரப் பட்டைகளை ஆரம்பித்துச் சில தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்துப் பார்த்து அதையும் நஷ்டம் என்று முடிவிட்டுப் புயல்பித் கொண்டிருக்கிறது.

— எஸ். சத்திரமெனலி

வளரும் வயதில் குழந்தைகளுக்குத் தேவை காம்ப்ளான்

காம்ப்ளான் ஒன்றிரண்டன்
அவர்களுக்கு அன்றும்
தேவையுமே 23 ஊட்டச்
சத்துக்கள் அடங்கியுள்ளன.

சாதாரணமாக 15 அல்லது
16 வயதிற்குள் குழந்தைகளின்
வளர்ச்சி பெரும்பாலும்
முழுமையடைந்து விடுகிறது.
அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு
கொடியாக உதவுவது புரதம்
என்ற சத்துதான். ஆகவே
உங்கள் குழந்தைகளுக்கு
தேவை காம்ப்ளான்—
இப்போது. காம்ப்ளான்
சிறந்த புரதம்
கொண்டுள்ளது—பால்
புரதம் (20%) அது 22
மூலதார சத்துணவுகளும்
கொண்டதாகும்.

காம்ப்ளான் கிடைக்கிறது
இளிய கடைகளில்.

மூலதார சத்துணவுகள்
திட்டமிட்ட சித்திகளாக

புரதம்	பால்
கொழுப்பு	புரதம்
கார்பைட்	கிளைசு
கிளைசு	சர்க்கரை
நாசுரின்	சர்க்கரை
பாஸ்பரஸ்	பென்டாசெபேட்
கோபாலம்	கோபாலம்
குரோமியம்	கலோரியம் (டி)
(வி) லூசின்	கலோரியம் (டி)
பென்டாசெபேட்	புரதம்
குரோமியம்	கலோரியம்
குரோமியம்	கலோரியம்
கலோரியம்	கலோரியம்
கலோரியம்	கலோரியம்

காம்ப்ளான்— திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு

நாளைக்குளாய்த் துஷ்க்ரம் பத்தாயிரம் மக்கள்

"ஏங்க, வங்காரத்துக்கு
எப்பளங்க போறது?"
"எங்கேத்து வாரிங்க?"
"மெட்ராஸ்லேத்து."
"கல்சியா?"
"ஆமாங்க!"
"நாராயணசாமி சொன்னு
ருங்க. வாங்க, சர்பத் சாப்பட்டு
டுப் போலாம்."
"பரவாயில்லீங்க... இப்பத்
தான் டூங்க..."

"சாப்பிட்டா என்னங்க? இந்தப் பொளக்
கற வெயிலுக்கு எத்தனை சாப்பிட்டாலும்
பரவாயில்லீங்க. இந்தாங்க... ஒடம்பெல்
லாம் வேர்த்திருக்கு. இப்படி நெழலுக்கு
வாங்க... இதே பாதைல கொஞ்ச தூரம்
போயி வெப்பல திரும்புங்க. ஒரு ரயிலேயே
கேட் வரும். அதைத் தாண்டிப் போனீங்
கன்னு ஓர் ஓடை வரும். ஆனை வாரி
ஓடைன்னு பேரு. அதைத் தாண்டினதும்
அயங்கத்தனார். அப்புறம் வங்காரம்தான்.
வழிலயாளரையும் நீங்க கேட்க வேண்டியதே
இல்லை. ஆனா உங்க பிளவுதான் ஓடைக்
குள்ள போருமானு தெரியலை. எதுக்கும்
போய்ப் பாருங்க..."

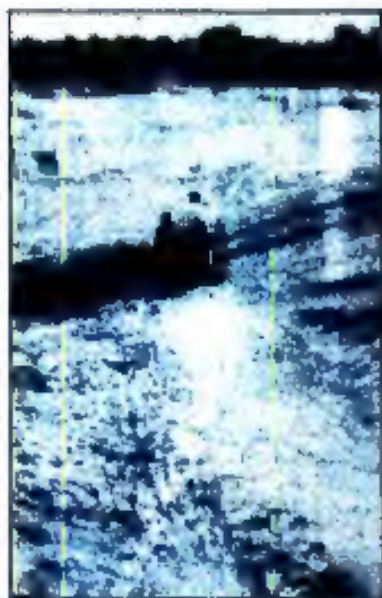
"ரெரம்ப நன்றிங்க. நாங்க வாரோம்."
"இருக்க அவசரப்படாதீங்க. ரயிலேயே
கேட் பூட்டியிருக்குமில்லே. ஸ்டேஷன் மாஸ்
டர்சிட்டே போய்க் கேளுங்க. ஆனை அனுப்
பித் திறக்கச் சொல்லுவார்."
"கேட்டுலேயே ஆணுங்க இருக்க மாட்
டாங்களா?"

"இங்க அப்படி இல்லைங்க... ஏன்னு அது
பஸ் குட் இல்ல பாருங்க. பஸ்ஸெல்லாம்.
இங்க - அதான் மாத்தூர்வரைக்கும்தான்.
அப்புறம் பேசப்படாது. வங்காரம் வரைக்
கும் அந்த விலோ மீட்டர் நடந்துதான் போவ
ணும். அதுதான் நீங்கனே பார்க்கப் போறீங்
கனே. எழுதுங்க... அப்பலாக்கம் விடியு
கன்னு பார்ப்போம்."

* வங்காரம் படிக்கத் தவிக்கும் சிறுவர்கள்.

— அ வ ர்
சொன்ன மாதிரி
யோ ஸ்டேஷன்
மாஸ் டர்சிட்டே
போய்க் சொல்லி
விட்டுவந்து, வெப்
பில திரும்பி, அந்த
ரயிலேயே ஊழியர்
ல் கே. டி. வி
குத்து சுமார் அரை
மீ. தூரம் நடந்து
வந்து கேட் திறக்
கும் வரை காத்தி
ருந்துபோனோம்.
மணலாள்ப்
புதையும் மண்
பாதை. கற்றிலும்
அனல் காற்று
வீகம் வறண்ட
பூமி. சுமார் மூன்று
மீ. தூரம்போன
தும் ஆனைவாரி
ஓடை வந்தது.
பெரிய ஓடை. அத்
தனையும் மணல்.

* ஆனைவாரி ஓடை.

தொம்.

அங்கங்கே தெரிந்த ஒன்றிரண்டு ஒட்டு விரிகளைத் தவிர. அனைத்தும் கூடா விரிகள். வெவ்வினுக்கும் மழைக்கும் பாதுகாப்பாக, விரிகளின் ஓரங்களில் தாழ்வாரங்கள் இறக் கப்பட்டு பசு மாடுகளும் உழவு மாடுகளும் கட்டப்பட்டிருந்தன. புதியவர்களான எம் களைக் கண்டு மிரண்ட கன்றுக் குட்டிகள் காது மடல்களை விசைத்துக் கொண்டு நாலு கால் பாய்ச்சலில் ஓடின. வீட்டு வாகனங்களி லும், கொல்லப்பட்டிருந்தவர்களிலும், கிடைத்த பெரிய பெரிய கல்லூரங்களில், பெண்க ளெல்லாம் நள்ளைத்து பேர்களாக நின்று கொண்டு உலக்கையால் மாறி மாறி இடித் துக் கொண்டிருந்தனர்.

"அப்படிச் கூர் கட்டமர நின்றுக் கிடகு என்னங்க இருக்கிறது?"

"புளியு! புளியில்கொட்டை பங்க இருக்கு மில்ல, அனாத்! சிறிதே எடுக்கிறதுக்காகத் தான் இப்படி இடிக்கிறதுங்க..."

பக்கத்தில் போனேய், அல்லவதுதான்! இடிப்பதை நினைத்திட்டு முகத்தை வேறு பக்கமாகத் திருப்பிக் கொண்டார்கள் அந்தப் பெண்கள்!

"தீங்க வெளிக்குப் பாராங்க... அனாதன் எல்லாம் கொட்டப்படுதுங்க... அட, என் னென கொட்டிக்கப் போறவனைப் பார்த்த மாதிரியே வெட்டப்பட்டதீங்க... இவங்க மெட்ராஸ்லிருந்து வந்திருக்காங்க. நம்ம கொளறங்களைப் பார்த்துப் பெய்ப்பல வாழத் துக்காகத்தான் வந்திருக்காங்க... எப்ப வும் பொல வேலைப் பாராங்க. போட்டோ வெல்லாம் பூடிக்கணுமாம், சா... வேலைப் பாராங்க..."

— நம் கூட வந்தவர்கள் இப்படிச் சொன்ன திருதான் அந்தப் பெண்கள்

"தலைவரே"

"பெரியார்"

கொடுத்ததை விட்டு விட்டு, நம்மையொரு சிதேகப் பார்வையுடன் பார்த்து — வேலாகச் சிறித்து, மதுபாடியும் இடிக்க ஆரம்பித்தார்கள.

"தலைவரே பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பேரு கொடியப் பிள்ளை. ரெண்டு தாளாவே உங்களைத் தாங்க எதிர்பார்த்துக்கிட்டிருக் கொழ... அட, ஸ்டீல் யாரு? இப்படி வாகனம் ரெண்டு கட்டிவைக் கொண்டாத்து போடுங்க... வாரங்க, உட்கார்த்து பேச வேறாம்..."

"சரி, சொல்லுங்க..."

"எங்க ஊருக்குப் பாணதாங்க பெரிய பிரச்சனை. வரும்போது தீங்களை பார்த்திருப் பீங்க, கப்பிச் சாலை கூட இவ்ளின்னு ஏம் பாங்க? அத்தனைவும் மணல்... போகவே ஓடிவந்து, தாங்க பஸ் ஏறணும்னு, கிழக்குப் பக்கம் இருக்கிற மாத்ராக்குக்குப் போவணும். அது அந்தக் கிளோ மீட்டர், இல்லை, தெற்குப் பக்கம் இருக்கிற செந்துறைக்குப் போவ ணும்னு அது எட்டு கி.மீ. வடக்குப் பக்கம் இருக்கிற திட்டக்குடி பண்ணுக்கு கி.மீ. மேற்குப் பக்கம் போனா ஏழு கி.மீ. அத்தனை தாரமும் நடந்தேதாங்க போவணும்..."

ஒரு அவசரத்துக்கு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவணும்னு செந்துறைக்குத்தாங்க போவ ணும். எட்டு கி.மீட்டர், நோவானிங்க நடக்க முடியுங்களா? அட, பசங்க ஹைஸ்கூலுக் குப் போவணும்னுதான் செந்துறைக்குத் தாங்க போவணும்..."

"ஏன், உங்க ஊர்ல ஸ்கூலே இல்லையா?"

"அஞ்சாங் கிளாஸ் வரைக்கும் தாங்க இருக்கு. ரெண்டே வாதியாருங்கதான். அதுல ஒருத்தர் பெரும்பாலும், விவஸ்தான் இருப்பாரு. பசங்க என்னத்தாங்க படித் தும்? அதனால ரெண்டு கிளோ மீட்டர் தாரத் தியிருக்கிற குழுமர் போய்த்தாங்க படித் திருங்க. அதுவும் ஒரு ஒளடையைத் தாண்டித் தாங்க போவணும். மழை பெஞ்ச வெள்ளம் வந்தா அதுவும் போவ முடியாதுங்க..."

தம் மையே தம்மக்குத் தெரிந்த குறையுடைய பாக்ஷி வந்தபொழுது.

செ.வி. ஆனந்த்

"குழலூர்ல கூடவா ஊதாக்கூட இல்லை?"
 "இல்லைங்கனோ! அங்க எட்டாங் கிளாஸ்
 வளாகிருந்தாங்க இருக்கு. அட, இதைமெய்
 லாங் விடுங்க... ரோடு இல்லை. அதனூட
 பஸ்காரங்க வரமாட்டேங்கறாங்க. திராவிட
 ரோடு வசதியில்லாததால், பக்கத்தாருக்
 காரங்க, எங்க ஊர்ப் பசங்களுக்குப்
 பொண்ணுத் தர மாட்டேங்கறாங்க. அதுவும்
 தியாயம்தான். ஆனா, ரோடு இல்லைவந்தாங்க
 காக பொய்ல வேலம் கூடத் தரமாட்டேங்
 கறாங்க. அது என்னங்க தியாயம்?"
 சத்தியமாச் சொல்றாங்க. ஊங்க
 ணோட முயல்பெற்றதுக்காகத்தானே ஊர்
 ஊருக்கு பேருதல்வாய் ஆரம்பிச்சிருக்காங்
 கனு, நம்ம ஊர்க்காரங்க போயி, மாத்தூர்ல
 யும் செந்துறைலயும் இருக்கிற ஸ்டேட்
 பாங்குவோன் கேட்டதுக்கு, உங்க ஊருக்கு
 ரோடு வசதி கூட இல்லையே. நாங்க எப்படி
 அங்க வந்து கங்கிட்ட மறுபடியும் வகுப்
 பண்றது? என்று சொல்லி, வேலன் குடுக்
 கவே மறுத்திட்டாங்க. இது கொஞ்சமளில்
 லீங்கனா? நாங்க அப்படிவெண்ணைக் பாவம்
 பண்ணிட்டோம்... எங்க ஊருக்கு மட்டு
 மில்லிங்க இது... பக்கத்திலிருக்கிற அங்க
 ஊர், புதூர், சன்னாசி நல்லூர், கித்திலை,
 யார், அயலத்தனூர், மணப்பத்தூர், முல்லை
 புள்ளு கமாரா பத்தாவிரம் பேருக்கு எங்க
 சதியேதாங்கி..." — மணம்நொத்த நிலையில்
 சொல்லி முடித்தார் கோடிப்பிள்ளை.

"நாங்க கடந்த பத்து வருஷமா மணுக்
 குடுத்துக் குடுத்துச் சலிக்கப் போயிட்ட
 முங்க. நீங்க எழுதி ஏதாவது விமோசனம்
 கிடைச்சாத்தாய்க் உண்டு...." என்றார் கலை
 மணி என்பவர்.

"அப்படியே எங்க ஹரிஜனக் காலனி
 ஸப் பத்தியும் எழுதுங்க... மனா பெஞ்சர்
 எங்க காலனியே வெண்ணத்தில் முழுதிப்
 போவதுங்க..." என்றார் பெரியசாமி.

அனைவரிடமும் பேசி முடிப்பதற்குள்
 தன்ருக இருட்டிவிட்டது. பஞ்சாயத்துத்
 தலைவர் கோடிப் பிள்ளை தம்முடைய டிராக்
 டரை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்.
 "வாங்க... மூணு பேரும் இப்படி பின்
 சக்கர மட்கார்டுங்க மேல ஏறி உட்கார்த்துக்
 ளுங்க... உங்க பிணைர் திக்கிற இடத்தில
 கொண்டு போய் விட்டுறேன். அய்யப்போட...

இப்படி ஏதோதானேன்னு கைகாராதிங்க,
 கெட்டியாய் புடுக்கக்குங்க. இவ்வேய்நா
 குதுக்கற குதுக்கல் அத்தனை பேரும் கீழ
 தான் கிடக்கணும்..." என்று எங்களை ஆனை
 வாரி ஓடை தாண்டிக் கொண்டு வந்து செந்
 தார்.

மறுபடியும் நாங்கள் அந்த ரயிலவே கேட்
 வந்து, அந்த ஸலையிலுடைய தண்ட வானத்தைத்
 தடவித் கொண்டோ. சென்று, ஸ்டேஷனில்
 சென்று தகவல் சொல்லி, கேட் திறந்து...
 ஒருவழியாக வந்து சேர்த்தோம்.

இந்த அவல நிலை இப்படியிருக்க, இன்
 னோடு அவலத்தையும் பாருங்கன். இதே
 அரியலூர் தாலுகாவில், கமார் பதினெந்து
 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பொன்பரப்பேரி
 லிருந்து காரப்பாடிக்கு ஒரு கப்பிச் சாலை
 போட்டது நமது தமிழக நெடுஞ்சாலைத்
 துறை. அந்தச் சாலை மாத்தூர் ரயில்வே
 ஸ்டேஷனுக்கும் செந்துறை ரயில்வே ஸ்டேட்
 ஷனுக்கும் இடைவிட உள்ள இருப்பும் பாணை
 ளை (கி.மீ. 237/11-12)க் கடந்து செல்
 றது. அங்கு இன்னமும் வெவ்வுக் கிராளிங்
 திறக்கப்படாததால் அந்தச் சாலை உபயோக
 மற்றுக் கிடக்கும் கொடுமையா!

இதற்கு ரயில்வே நிர்வாகம்தான் கார
 ணமோ என்று நினைத்த கித்திலை. ஊர் என்
 னும்ஊரைச் சேர்த்திருக்காரவேறு என்னவர்,
 மத்திய ரயில்வே அமைச்சருக்குக் கடிதம்
 எழுது, அவர் அதைத் தென்னக ரயில்வே
 பொது மேவாளருக்கு அனுப்ப, அவர்
 கடத்த 23.12.85 அன்று கிங்காரவேலுக்கு
 ஒரு கடிதம் எதறிவிடுக்கிறார்.

ஆதிட, ரயில்வே நிலை இரண்டிலும்
 அணுகு சாலைபைத் தமிழக நெடுஞ்சாலைத்
 துறையினர் போடாததுதான் ரயில்வே நிர்
 வாகம் இன்னமும் வெவ்வுக் கிராளிங்
 போடாமலிருப்பதற்குக் காரணமென்றும்,
 அந்த அணுகு சாலைபைப் போட்ட ஒரு சில
 தினங்களுக்குள்ளாகவே, ரயில்வே நிர்
 வாகம் வெவ்வுக் கிராளிங் போடத் தவிர
 நிலையில் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்
 கிறார். அந்தக் கடிதத்தைச் சிங்காரவேலு
 பஸ்முறை நமது நெடுஞ்சாலைத் துறை அபி
 காசினிடை எடுத்துச் சென்று காட்டியும்
 யாரும் அதைத்து கொடுக்கவில்லை. பிறகு
 எதற்காகத்தான் ஒரு நெடுஞ்சாலைத் துறை?
 புரியவில்லை.

— இளங்கோவன்

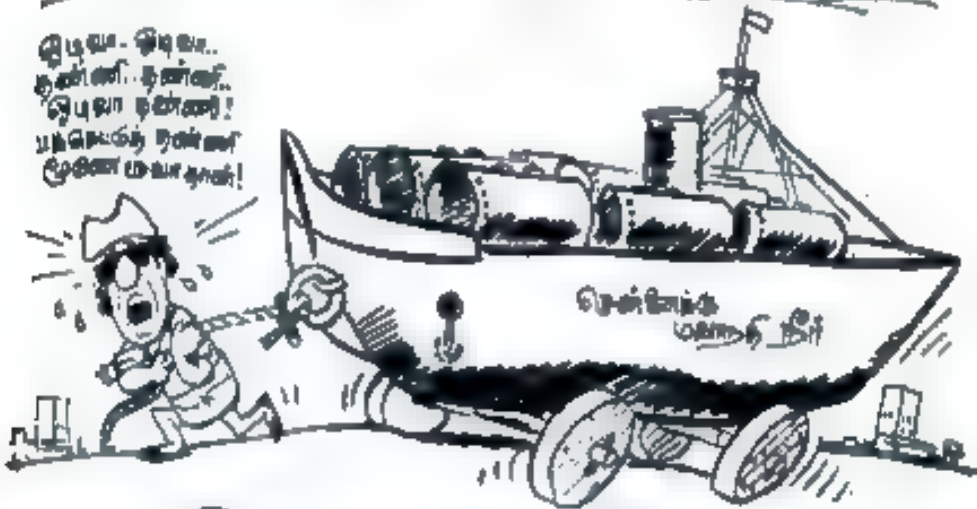
மேலட்டையில்: "இவன் காலத்திலாவது
 ஒரு பாணை வந்து அதை இவன் கண்ணாடி
 பார்ப்பானா" என்று கேட்கிறார் வங்காரம்
 கிராமத்தில் வசிக்கும் இந்தப் பாட்டி. அதே
 ஊரில் அந்தி நேரக் காட்சி. வண்ணப்பட்டங்
 களும் திருச்சி மாவட்டச் செத்திகள் தொடர்
 பாண மற்ற படங்களும்:

கே.வி. ஆனந்த்

யயங்குர உருத்தகை
உடடுத! மிடி!

யயங்குர உருத்தகை
உடடுத! மிடி!

இடிவா... இடிவா...
தண்ண... தண்ண...
இடிவா தண்ண!
யயங்குர உருத்தகை
உடடுத! மிடி!

கல்வி

1987 மே 24

மலர் 45 இதழ் 43

பிரபல ஸ்தலாதி 10

ராஜதந்திரம் இழந்த ராஜீவ்

லோங்கோலாவுடன் ஓர் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட போது, ராஜீவ் எவ்வளவுக்குவ்வளவு ராஜதந்திரத்தின் உச்சியிலிருந்தாரோ, அவ்வளவுக்குவ்வளவு இப்போது பஞ்சாபில் ஜனாதிபதி ஆட்சிமையப் பிரகடனம் செய்த போது, ராஜதந்திரத்தை இழந்து அடிமட்டத்தில் விடக்கிஞர்.

அங்கே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அகாலிதான் ஆட்சி தளட்பெற்று வந்தது. அது உட்புலனால் சிறிது பலவீனப்பட்டுப் போயிருந்தால் கூட இ. காங்கிரஸும் இதர தொகை கடிகளும் பூரண ஆதரவு தந்து பலப்படுத்தி இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஜனாதிபதி ஆட்சி கொண்டு வரப்பட்டதற்குக் காரணம், ஆட்சியிலிருப்பவரின் பெரும்பான்மை பலம் இழந்துதான் என்று கருதப்படலாம். ஆட்சியாளர்கள் சட்ட ஒழுங்கை நிலைநாட்ட முடியவில்லை என்பதுதான் முக்கியக் காரணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இப்போது ஜனாதிபதி ஆட்சி வந்து விட்டதால் சட்ட ஒழுங்கு சீர்பட்டு விடுமா? சத்தேஜமே, மாஜுகே, நிலைமை இன்னும் மோசமடையவே அதிக வாய்ப்பு. சிதைபிராவுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரப்படலாம். அவரும் அடக்குமுறைமைக் கையாண்டு, தாழ்த்துக்களைக் கரணவர்களைக் கைது செய்து சிறையில் அடைக்கலாம். ஆனால் இதுவே வன்முறைமையே மேலும் தூண்டி விடுமே தவிர, குறைக்காது. நீச்சலும்.

பர்னாலா பயங்கரவாதிகளுக்கு எதிராகப் போய்விட்டால், துணிந்து எதிர்த்து நின்று, பாரதத் தீவ் புதுமையாய்விடும் தமக்கு அடுத்த தம்பிக்காக இருப்பதைச் சொல்லாதுமே செயலாக்கும் சிறுமிக் குதந்தார். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு பற்றி இழக்கச் செய்ததன் மூலம் சீக்கிய மக்களின் அகிலுலியையப் பெருமையுக்குப் பிரதமர் சம்மதித்துக் கொண்டிருக்கிறார், பெருமையான சீக்கியர்கள் பர்னாலாவைப் பின்பற்றினார்கள். பயங்கரவாதினை வெறுத்தார்கள். இப்போது இவர்களில் பலரது அனுதாபம் பயங்கரவாதிகள் பக்கமே திரும்பும். எனவே பயங்கரவாதிகளின் கொட்டம் அதிகமாகும். வன்முறை அதிகரிக்கும். ஆதலால், ஜனாதிபதி ஆட்சி காரணமாகச் செய்திகள் சொல்லார் ஆகி, பல விஷயங்கள் நமக்குத் தெரிய வராமலே போகலாம், அவ்வளவுதான்!

ஜனாதிபதி ஆட்சி அமைப்பதற்குப் பற்றி, நடக்கவிருக்கும் அரியலான தேர்தல் ஒரு முக்கியக் காரணம் என்பதாகப் பேசப்படுகிறது. இருக்கலாம். அரியலானை இ. காங்கிரஸுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வேட நுக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கலாம். ஆனால் பஞ்சாபில் அதைவிடப் பல மடங்கு அதிகமான எண்ணிக்கையில் சீக்கியர்களின் நம்பிக்கையை மத்திய அரசு இழந்து நிற்கும்.

சீக்கியர்களின் மிதவாதிகளை வைத்தே பயங்கரவாதிகளை ஒருகாலத்துதான் ராஜதந்திரமேயொழிய, மத்திய அரசு. பஞ்சாப் மாநிலத்தில் மீது போர் தொடுத்திருப்பது போலவும், அடக்குமுறைமைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு, ஆக்கிரமிப்பு தாத்தி ஆளவது போலவும் மக்கள் மனத்தில் ஓர் எண்ணத்தை ஏற்படுத்துவது ஆபத்தான பின்பு விளையுமெனவே உருவாக்கும்.

பஞ்சாப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு, லோங்கோலாவும் — ராஜீவ் ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிறது. அதில் உள்ள எந்த ஊர்த்தையும் திறைவேற்றி வைப்பதில் பிரதமர் அக்கறை காட்டவில்லை. ஒப்பந்தத்தை திறைவேற்றி வைக்கும் உத்தேசமில்லை எனில் எதற்கு அதில் பிரதமர் கையெழுத்துப் போட்டார்? ஜோத்பூர் கைதிகள் விஷயம், மாநிலங்களுக்குச் சேர வேண்டிய நிலப்பகுதிகள் பற்றிய பிரச்சனை, தலைநகர் கண்டுகர் பிரச்சனை, நதி நீர்ப் பங்கிடு போன்ற எந்தப் பிரச்சனையிலும் மத்திய அரசு, பர்னாலா அரசுக்கு ஏத்துமையுட்புத் தரவில்லை. அவ்வாறிருக்க, பர்னாலா அரசு, தனது சாதனைகள் என்று எந்தக் காட்ட முடியும்?

லோங்கோலாவும் ஒப்பந்தம் முழுமையாக திறைவேற்றப்பட்டால் பயங்கரவாதத் துக்குத் தேவையில்லாமல் போய்விடும். பயங்கரவாதிகளுக்குப் பஞ்சாபில் இடமில்லாமலும் போய்விடும். மக்களின் ஆதரவை அவர்கள் அடியோடு இழப்பார்கள். ஆனால் லோங்கோலாவும் ஒப்பந்தம் திறைவேறத் தாமதமாகும் ஒவ்வொரு நாளும் பயங்கரவாதிகளின் கை பலப்படவே உதவும். எத்தனை சிதைபிராவுகள் வந்தாலும் அவர்களின் சமாளிப்பு முடியாது; கட்டுப்படுத்தவும் இயலாது.

மீது ஏன் கூந்தக் கோபம்?

தென்னைமேயே பிறந்து வளர்ந்து உதவிக்கண்ணிப்பான நாகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த வசந்தகுமாரர் விஜயவாடாவுக்குத் தாக்கி அடித்தார்கள். பிரமோஷன் பெரில் வேலை மாற்றம் விடைத்ததால் அவனாலும் மறுக்க முடியவில்லை. இந்த மத்திய அரசு வேலைமே இப்படித்தான் என்று முன்கூட்டி கொண்டே வேலையில் போய்க் கொடுத்தான். இருந்தாலும் அந்த ஊரின் பச்சைப் பசேல் வயல்களும் நதிகளும் அவனைக்கவரத்தான் செய்தன. நாட்கள் வேகமாக ஓடிய வேலைமே பொறுப்பும் களையவும் நான்கு நாள் அதிகமானதால் அடிக்கடி விஜயவாடாவுக்குத் தாக்கி செய்து வர முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்தான் வசந்தகுமாரர். எனவே அவனது பெற்றோர்கள் அவனுக்கு அங்கேயே ஒரு பென்ஷன் பார்த்து மனம் முடித்து வைத்தனர். அவன் மனைவி சென்மையா பார்த்துத் தனதன்வென்றிருப்பாள். ஆனால் ஒரு குறை. தாய்மொழியாகிய தமிழில் சரியாகப் பேசத் தெரியாத. எழுதவும் வராது. இது அவனுக்கு மன வருத்தத்தைத் தந்தது. எப்படியாவது இதைச் சரிப்படுத்தியிட நினைத்தான். இதற்கென முயற்சியும் எடுத்தான். ஆனால் சென்மையா தன் போக்கிலேயே போய்க் கொண்டிருந்தாள்.

“சென்மையா கொஞ்சம் வாயென்.”

“ஏன்டி? தன்னுடைய பிரச்சாரம்?” - அருகே வந்து நின்றாள். அவனுக்கு மிகவும் அதிகப்படியாக இருந்தது.

“என்னடி இது? எப்படி பார்த்தாலும் தெலுங்குதான் அக்கப்போடு. நம்ப தாய் மொழி என்ன தெலுங்கா?”

“மறலி போலித்தனடி.”

“நீரும்பவும் பாரு.”

“மருந்து போச்சென்டி.”

“அது என்னடி மருந்து? இப்ப மருந்து மாத்திரை யார் கேட்டா? உனக்கு ‘மறந்து’ன்னு சொல்வதே

தெரியாதா? எங்கே சொன்னா? மறந்து” — அவன் அதன்பிறகு திருத்திச் சொன்னான். “அப்பா! இதைச் சொல்லுங்கிறதெல்லாம் நேரமா?” — வந்ததற்குமார் தவிரவில்லை வைத்துக் கொண்டான்.

அவன் ஒன்றும் புரியாமல் அவனிடையே உற்றுப் பார்த்தான். அப்போக்கு நேரமாகி விட்டிருந்தது. வெளியே எட்டிப் பார்த்தான். மழை வேரால் பெய்து கொண்டிருந்தது.

“கொடை கொண்டு வா சொன்மே” என்று சொன்னான்.

“ஏய்ய அது?” — அவன் மலங்கை மலங்கைப் பார்த்தான்.

அவனுக்கு எரிச்சலாக வந்தது. “என்ன கொடை தெரியாது உனக்கு?” என்று சொன்னதில் காட்டினான். “உன்னைக் கம்பண்ணும்பண்ணிக்குட்போதுகூட காலியாத் திரைக்குக் கொடை பிடிச்சேனே தெரியாது? நீ இப்படியே பொய்க்கிட்டுருந்தா நான் திரையையே காலியாத் திரைக்குப் போய் விட வேண்டியவருதான்.”

அதன்பிறகுதான் அவனுக்குப் புரிந்தது. “கொடுகா... என்னுடைய இறுத்தாகம்.”

“கொடுகோ புடுகோ என்னவாவது சீக்கிரம் கொண்டு வந்து கொடு.”

“பீது ஏய் இந்தக் கொப்பம்?”

“பேசுவே வராதா? உருப்படியை உனக்கு ஒரு கார்த்தவையாவது தமிழில் பேசத் தெரியுமா? சரியான தமிழை.”

“பாபம். நொப்போ?”

“நொப்பியுமில்லை. நொப்பியுமில்லை. கம்மா ஆயா எரிய வைக்காதே!”

“தண்ணீர் ஊத்தண்டி.”

அவன் அதற்கு மேல் அங்கு உட்காந்திருக்கவில்லை. ஓடாக குறையாமல் குடைவை வீசித்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். விட்டுக்குத் திரும்பிவிடாது வந்ததற்குமார் மழையில் எகையல் ஏதென்திருந்தான்.

சொன்மையா அவன் அங்கே சொன்ன அன்பாய்க் காப்பி தண்ணீர் தீட்டினான்.

“காப்பி குளிக்கோ.”

அவனுக்கு வந்ததும் வராததுமாய்ப் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. “என்னடி ஏன் கொன்மையே மழையில் குளிக்கட்டு வந்திருக்கேன். போதாது என்று காப்பியை வெறிகுளிக்கச் சொல்வீரா? இப்ப காப்பிக்குக் கொன்மையாவும் முதல்வ துடைக்கக்கூட வரக் கொண்டு வர உன்னைப் பேசிப் பேசியே குளிக் குளிக்க வந்திருக்கிறாயோலிருக்கு.”

“நாடு தூவிலா உத்தண்டி.”

“ஒண்டி, உனக்கென்ன கொழுப்பிருக்கும்? எனக்கு தூவல் வந்தா உனக்கு தூவலா?”

“துயோ அதிசயதண்டி.”

“பேசுவே எது?”

“இதண்டி. கஷ்டம் மாறிக்.”

“கஷ்டம்தான். சொன்மையே சொன்மையே கஷ்டம்.”

இரவு படுக்கப் போகும்போது அவனை அன்பாய்ப் பக்கத்தில் உட்காற வைத்துக் கொண்டு சொன்னான். “நீ இப்படியே தமிழ் பேசத் தெரியாம இருக்கக் கூடாது சொன்மையா. கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது கத்துக்கொண்டும்.”

“எனக்கு தாதுண்டி.”

“வரும். உனக்கு தண்ணீர் வரும். நீ புத்திரனாகி.”

“இப்படி எத்துண்டி தமிழ்.”

“அப்படிச் சொல்லாதே. நான் மொழிவைக் கத்துக்கொது சொன்மையே அவசியம். இங்கிலாந்து நமக்குப் பிறக்கப் போற குழந்தைக்கும் தமிழ் உணர்வையே இல்லாம போயிருக்கும்.”

“நாடு ஏய் அத்தம் காவையண்டி.”

“புரியும். தமிழ் மொழியில் இனிமையைப் பற்றிப் பாரதியும் திருவி. க. கும் என் வளவு உள்வாச் சொல்லியிருக்காங்கென்று உனக்கு இனிமேந்தான் புரியும்.”

“அதி எவரண்டி?”

“உங்க பாட்டன்.”

ஒரு காலத்தையும் பேசுவதையும் அவனிடம் கொடுத்தான்.

“தமிழை என் பேசா எழுது பார்க்கலாம்.”

“நாடு தாதுண்டி.”

“சீக்கிரமாய் நம். உன் பேசுவாவது எழுது.”

“வராதண்டி.”

“பாதுப் போகக்.”

இறுதான் முப்பது தாளில் தமிழ் எழுது பத்திரத்திட்டு விட்டு திரும்பினான். என்மையவரையில் வேறையால் இருக்க அவனிடம் அளவையாக் கொடுத்தான்.

“இது எதுக்கென்று?”

“இதை எய்தக் தமிழ் கத்துக்க. ஒரு மாதம் தமிழ்க் கனக்கொரு டெட்கு எய்க் உப் போடுறேன்.”

அவனுக்குக் கிரிப்பு வந்தது.

“சீக்கிரமே! நான் ஒன்னும் பிறாக்க அடிக்கேன். இதை நீ உழங்காக் கத்துக்கிட்டாத்தான் காராவாய் உன்னைச் சிவியாவுக்குக் கூட்டிட்டுப் போயினேன். மாசாமாதம் உனக்குப் புடைவை வாய்க்கித் தருவேன்.”

அவன் அந்த மாநில மொழியிவையே திரையாய்ச் சொன்னான். “இப்ப நான் தமிழில் பேசிப் படிக்க என்னங்க அடிப் போறது? உங்களுக்குத் தெலுங்கு தெரியும். எனக்கும் அப்த பாணை தலவாத் தெரியும். ஒருத்தரை ஒருத்தர் புரிஞ்சுகிறதற்கும், அவங்கவங்கமேனவையிருக்கிறதென்னுத்த யெனப்பட இத்ததற்கும் ஒதுவது ஒரு மொழி இருந்தாய் போதுமே.”

“ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒவ்வொரு நிரப்பு அம்மை இருக்கச் சொன்மையா. இதை நீ முதல்வ தெரிஞ்சுகொண்டும், நான் மொழியில்

தம்முடைய உணர்வுகளைப் பகிர்ந்துக்கும் போதுதான் தமக்குள்ள இருக்கிற உறவு கைவலுள்ளதாய் இருக்கும்.

அவன் எதற்கும் மனியில்லை. புத்தகத்தை எடுத்து எங்கோ மூலையில் வைத்தாவிட்டான். வசந்தகுமார் சோர்வடைந்தான். அவனுக்கு மனமே சரியில்லை. அன்றிலிருந்து அவனுடன் பேசுவதையும் துறந்துக் கொண்டான். அதுமட்டுமின்றி அவன் மீது அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதையும் திறுத்திக் கொண்டான். வீட்டுக்குக் கால நாமதமாக வர ஆரம்பித்தான். அவனுடன் சிரித்துப் பேசிக் கூட நிறைவ தாட்களாவிவிட்டன.

“போய்டு!”

வசந்தகுமார் அப்போது வீட்டில் இல்லை. செளம்யாதான் வாங்குக்குச் சென்று அதை வாங்கிக் கொண்டு வந்தான். அந்தக் கடிதம் கைவலன் பெயருக்கு வந்திருந்தது. மிகுருவே உமா என்று கையெழுத்திடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் விலாசம் இல்லை. சென்னைிலிருந்து தான் அந்தக் கடிதம் வந்திருக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அவனுக்குப் புரிந்தது. மூளைப் பிரதேசத்தில் சின்னக் கேள்வி ஒன்று உதித்தது.

“பார் இந்த உமா?”

ஆபீஸிலிருந்து கைவலன் திரும்பி வந்ததும் அந்தக் கடிதத்தை அவனிடம் தந்தான்.

“வெட்டிப் பச்செறி.”

அவன் அதை வாங்கிக் திருப்பிப் பார்த்தான். பின்னாலே எழுதப்பட்டிருந்த பேரைக் கண்டதும் அவன் முகம் பிரகாசமாகிற்று. உட்கார்ந்து நிதானமாய் அதைப் பிரித்தான். ஏதோ ஒரு பொக்கிஷத்தைக் கண்டுவிட்டவன் போல அவன் கண்கள் கடிதத்தில் நிலுருத்தி நின்றன. ஆடாமல் அசையாமல் ஒவ்வொரு வரிவாய்ச் கைவலத்துப் படித்தான். அவன் கொண்டு வந்து வைத்த காப்பி கூட ஆறிய போய்விட்டது.

“ஏமண்டி காப்பி - ஆறிய போயது.”

அவன் அவளது வார்த்தையைப் பொருட் படுத்தவில்லை. படித்து முடித்ததும் அந்தக் கடிதத்தைப் பத்திரமாய், பாக்கெட்டில் வைத்துக் கொண்டான். காப்பி குடிக்காம வேறு அவனுக்கு உற்சாகம் திரண்டு வந்தது. “யவரண்டி அறி” அவல் தலும்பக் கேட்டான் செளம்யா.

“என் பிரெண்ட்.”

“மிகு கோன் பிரெண்ட் கூட இருக்கா?”

அவன் சட்டெனச் சுதாரித்துக் கொண்டான். “கோன் பிரெண்ட் இல்லை. உமா மகேஸ்வரன்னு என் ஓய்ட் களாய்மெட். உமான்னு ஷார்ட்டா எழுதிவிடுக்கான்.”

அவனுக்கு அவன் பேச்சில் தம்பிக்கை வரவில்லை. அவளது முகபாவமே காட்டிக் கொடுத்தது.

இரண்டாவது கடிதம் வந்தது. ஆனால் அதை அவன் தான் வாங்கினான். அதே உமா.

விண்ணிலே அதே கையெழுத்து. அதையும் அணுஅணுவாய் பரிசீலிப்பே படித்தான்.

அவளது சத்தெகம் இன்னும் வலுவடைந்தது.

அவன் உறங்கிக் கைவலன் கண்டு கொண்டிருந்தபோது யென்ன எழுத்து அவனுடைய சட்டைப் பாக்கெட்டில் கைவிட்டு அந்தக் கடிதத்தை எடுத்தாள். ஓசைப்படாமல் பிரித்தான்.

தமிழில் முதலமுதலாக கையெழுத்து. மிகுரு எழுத்துக்களை அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தன. இதிலிருக்கும் விஷயங்கள் என்னவாக இருக்கும்?

சாத்திரி பூராவும் அவனுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. வசந்தகுமார் வாங்கிக் தந்த புத்தகத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். ஒவ்வொரு எழுத்தாய்வுப் புத்தகத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான். அப்போதும் அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. எனினும் செளம்யா நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. கைவலன் நினைவும் அபீஸுக்குப் போயிருக்கும் நேரங்களில் வல்லமாய் ரக்ஷிவமாய் ஒவ்வொரு எழுத்தாய்க் கற்று வந்தான்.

இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு நிறும்பவும் அப்படியொரு கடிதம் வந்தது. ஆனால் செளம்யாவின் கைக்கு அது செடைக்கவில்லை. அதற்காகவே அபீஸுக்குப் போகாமல் காத்திருந்த வசந்தகுமார், நபாங்காரனிடமிருந்து அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு ஹெனியே போய்விட்டான். வழக்கம் போல இரவு தாமதமாக வீட்டுக்கு வந்து படுத்துக் கொண்டான். சிவறிமீட்டத்துக்கெல்லாம் குறட்டை சப்பம் கேட்டது. அந்த அளவுக்கு அவன் களைத்துப் போயிருக்கிறான் என்பதை அவன் புரிந்து கொண்டான்.

தூக்கம் வராத செளம்யா மென்மையுடன்தான். சிரம் முதல் பாதம் வரை அவளையே கொஞ்ச வேரம் உறையப் பார்த்தான். பிறகு நேரங்களில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த அவளது சட்டைப் பாக்கெட்டில் கைவிட்டுப் பார்த்தான்.

அந்தக் கடிதம் அதிர்ஷ்டவசமாய் இருந்தது. பதற்றத்து. அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்தான். பிரெண்டி அவளால் அப்போது எழுத்துக் கூட்டப் படிக்க முடிந்தது.

அருண் செளம்யாவோ! அத்திரிம்கொண்டாதி! இந்தக் கடிதம் எந்தப் பெண்ணிடமிருந்தும் வரவில்லை. இதை நானே எழுதினேன். உன்னுள் சத்தெகத்தை கண்டு பண்ணி, பொருளமனைவ தூண்டி விட்டேன் தமிழைக் தந்த எவப்பத்தர்காவே தான் செய்த ஏற்பாட்டி. இப்பவாவது உனக்குப் புத்தி வந்ததே. அதற்கு நன்றி. பாராட்டுக்கள். இனிமே முதற்க்கள். — வசந்தகுமார்.”

ஏக கலவரத்தில் வதங்கிப் போயிருந்த அவன் துறம் மென்மையான மலர், உறங்குவது போல் படுத்திருந்த வசந்தகுமார் மென்மைக் கண்களைத் திறந்து ஓரக் கண்ணால் அவனைப் பார்த்தான்.

ஜெயசக்தி

வழங்கும்

விசேஷ அன்பளிப்புகளுடன் இணைந்த

பொபாசிட்சேகரிப்பு விழா!

(1-4-1987 முதல் 31-5-1987 வரை)

கவர்த்தித்தரமான வட்டி விகிதங்களில் பிசாப் டெபாசிட் கொள்வதில்
கொஞ்சப்படுகிறீர்கள்...

3 மாதங்கள்

12%

6 மாதங்கள்

15%

1 வருடம்

19%

2 வருடங்கள்

20%

3 வருடங்கள்

21%

தொடர்பு கொள்ளவும்

ஜெயசக்தி பைனான்சியர்ஸ்

(தமிழ் நாடு)

39, ஸ்டீடர் தெரு (2-வது மாடி) சிவா-நிஷ்டா கோபுரம் அருகில்

தெலகர், சென்னை-600 017. போன்: 442218/445494

மதுரை	41, வடக்கு சென்னை வீதி, (முதல் மாடி) மாடின் லாட்கு கட்டாயம், மதுரை-625 001, போன்: 36004/34369
திருச்சி	22, மதுரை ரோடு, (முதல் மாடி) ராஜா தியேட்டர் அருகில், திருச்சி-620 006, போன்: 31376/33397
கோயமுத்தூர்	666, ராஜா தெரு, (முதல் மாடி) கோயமுத்தூர்-641 001, போன்: 14369
பாண்டிச்சேரி	11, கேபு தெரு, (கனா அங்கி எதிரில்) 2-வது மாடி, பாண்டிச்சேரி-605 001, போன்: 6493/6471
திருமெய்க்கேரி	9-6, திவக ராஜ், மதுரை ரோடு, திருமெய்க்கேரி-627 001, போன்: 25783
கஞ்சகூர்	கண்: 253 முதல் மாடி, தி.ஏ. கண் ரோடு, கஞ்சகூர்-612 001, போன்: 21626/22286
திருவன்குமரி	14/2, ஆனந்தரத்த தெரு, திருவன்குமரி-605 001, போன்: 2485
பட்டுக்கோட்டை	121, தகவலாச்சி தெரு, (முதல் மாடி) பட்டுக்கோட்டை-614 601, போன்: 453
பெங்களூர்	24/1-A, மார்க்கெட் ரோடு (10-வது கிராக்கு) மர்வெல்லம், பெங்களூர்-560 003, போன்: 368971
கும்பகோணம்	12, திருக்கு ராஜ்மல்லி தெரு, கும்பகோணம்-612 001.

ஜெயசக்தி - திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்கு

ஒரு தூணை மாற்ற, வேலை செய்து மீண்டும் தனிவேலாகப் போட்டு, இம்மாத இறுதியில் தீங்கள், மூன்று பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

"ஏன்? நான் திடமாகத்தான் இருக்கிறேன்."

"மிகத் திடமாக இருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களுக்கு இரம்பத்தாறு வயது ஆகி விட்டது."

"இருபத்தியாறு வயது பத்துவாசாவை என்னால் புரட்டிப் போட முடியும்."

"முடியலாம். ஆனால் இரம்பத்தாறு வயது ஆகிவிட்டது."

"என்னால் இன்னும் தொடர்ந்து பத்து வருடங்கள் வேலை செய்ய முடியும்."

"சொல் நாட், எழுபது வயது வரைக்கும் கூட தீங்கள் திடமாக வேலை செய்ய முடியும். இரண்டாம் உலகப் போர் பரப்புலராதிறீர் தீங்கள். ஆனால்....."

"ஆனால்.....?"

"ஏன் வேலை செய்ய வேண்டும் சங்கரம். இதுவரை உழைத்துப் போதாதா? அதற்கு தீங்கள் இன்னமும் வேலை செய்ய வேண்டும், மறுபடி உலகம் கற்றுக்கள். அங்கு பெண் குக்குத் திருமணம் செய்யுங்கள். பேரன், பேத்திகளுக்குக் கணக்குச் சொல்லிக் கொடுங்கள். உலகத்திலுள்ள மில்வேலைகளில் உயர்ந்தியாய் ஆவிரம் வேலைகள் இருக்கின்றன."

புரிந்தது.

வேலையில்லாமல் பம்பாயில் வசிப்பது கொடுமை. பரப்பாபா அத்தகாரம் வெறுமையே உட்காந்திருக்கிறவன் என்னி லானால் செய்யும். பெண்ணைப் பன்னிறு நிப் படிப்பு முடியும் வரை பம்பாயில் தங்கி னார். பிறகு குடும்பத்தோடு சென்னை வந்தார்.

மோடா, மான் கூலா, மடக்குக் கட்டிக், சரப்பாபா படம், நவீன வாரப் பத்திரிகைகளோடு சங்கரம் குடும்பம் சென்னை வந்தது. அண்ணாமலைபுரத்தில் வீடு பார்க்கத் தயக்கம் இரண்டு மாதத்தில், அதே பத்திரிகை இன்னொரு வீடு விலை பேசிற்று. குடி பெயர்ந்தது.

இவ் சென்னைதான் சொந்த ஊர். மைலாப்பூர்தான் கடுகாடு.

சுவிதா, விடெல்லாமாணில் சோத்தான்.

கட்டாக்கியலாம். டபுள் மியூம், சிங்கை கைதரர்க்கம் போட்டுக் கொண்டு கல்லூரி போடப்போது. பெண்களே 'லால்' என்னார். உதும்பித்தினைவத் கொட்டுப்பார்க்கு எந்த வாங்கியது என்று விவரித்தார்கள். 'ஆனா 31' என்று மதுமதி பாட்டுப் பாடிய போது, புரியாமல் போனாலும் கண் நிறக்கிக் கொண்டார்கள்.

கட்டெல்லாமாணில் போனோ இருந்தது. அத்துமீறாது வதுப்புடன் கண்டு, மானத்தில் அடிது. சுவிதா மற்ற பா. ல்கள் மேல் சொக்காகப் படுத்துக் கொண்டாள். மியானோவில் ஆழ்கிறான்.

தான்சாவது கட்டெட். ஐந்தாவது கட்டெட் என்று பரிசைக்குப் போனான். கல்லூரி அவனைப் பெருமையாக நினைத்துக் கொண்டது.

நிழல் பத்திரம்

பிரகாசுமாரன்

ஐருவன்! தன்னீர்ப் பஞ்ச காலத்தில்
ஸகலத்து ஏன் விடி விட்டுக்க தெரியுமா?

மந்தலன்: தெருத் தெருவா 'க்யூ'வில்
நின்ற விட்டுக்குத் தன்னி பிடிக்கத்
தான்!

— வெ. ராதாவிருஷன்

எல்லாப் பையனும், வய் யூன்று சொல்லு
துக்கு முன்னாடி வாய்க் மேடம். போங்க
மேடம்னு பேசுறாங்க; மிஸ் சாருவதா, மிஸ்
கவர்னலதான்னு அட்ரஸ் பண்ணாங்க.
பொண்ணு வய் யூன்று சொன்ன மதுறான்
வாய்க்கறும்ப்பா, 'என்னடி எப்படிச் சந்து
தாறு மி, அரிங்கமா இருக்கே, ஏன் இப்
படிச்சு சிறேதினைக் கேட்டா' ம'ன்னு
கூப்பிட்டுதுதான் பிடிச்சிருக்குங்கறா. வட்சம்
தடைய 'ந'ன்று கூப்பிட்டவனைவே கல்யா
ணம் பண்ணிக்குட்டா.

"நீ எப்ப பண்ணிக்கப் போறே தாயி!"

"எதுக்குப்பா கல்யாணம்."

"நான் செத்துப் போன பிறகு உனக்கு
ஆம்பிரைத் துரிக் வேணும்டா."

"நீ நல்லாததானே இருக்கே."

"குளிக்கறப்போல்லாம் எனக்குச் சாவு
ஐராமம் வருதுடா."

"எனக்குமப்பா, நினம் பாத்தும்ல டவ
லோட நுழைவறபோது அம்மா முகம் நினை
வுக்கு வரும்."

"கல்யாணம் பண்ணிக்கோடா."

"நீ பண்ணி வை."

"என்னவிதமான பையன் வேணும்? பார்
மாதிரி வேணும்."

பெண் சிரித்தாள். அப்பாவை நோக்கி
விரல் நீட்டினாள்.

உலகத்தில் ஓர் அணுக்கு மிகப் பெருமை
பான விஷயம் கூடிக் கலக்கும் சிறேதிதரல்;

போற்றிவணங்கும்மனைவியல்ல; பின்தொட
ரும் பின்னையல்ல; உங்களைப் போல எனக்
குப் புருஷன் வேணும் என்று மகன் சொன்
னாம். அது பெருமைதான். அது வாழ்க்கை
தான். வீக்கோரியா பதக்கம் போல நெஞ்
சுக்குள் வைத்துச் சந்தோஷப்படுகிற விஷ
யத்தான்.

இத்தச் சந்தோஷம் கொஞ்ச நேரம்
வெட்கம் கொடுத்தது. தொடர்ந்து கவலை
பிறத்தது. எப்படிப் பார்க்கப் போகிறோம்.

என்று பார்க்கப் போகிறோம் என்று அவர
வைத்தது.

கவலைப்பட்ட இருபது நாட்கள் கழிந்து.

ஒளி பரவும் நேரத்தில் ஓர் இளைஞன் வந்
தான். தன் பெயர் சொன்னான். சங்கரனின்
பம்பாய் நண்பன் பெயர் சொன்னான். தன்
இருப்பிடம், தன் வாழ்க்கை, உறவு, உற்சூர்
சகலமும் சொன்னான்.

"என்ன வேணும்?"

"மோட்டார் ஷைக்கின் கம்பெனி
வேலைக்கு அப்பிரிசெஷன் போட்டிருக்கேன்.

ஓர்க்ஸ் அகௌண்டன்ட் போஸ்ட்."

"எனக்கு, அங்கே யாரையும் தெரியா
தேப்பா."

"தீங்க செக்யூரிடி ஆபீசர்னு சொன்னு.

"அது நாம்கே வாலுதேக்கு. செக்யூரிடி
கன்ஸ்டன்டின்னு ஒரு ஒக்கப்பொத்து உத்தி
யோகம். நினம் போறதிங்கிலி, போகணும்னு
அவுசெயில்கிலி, செவபுது செக்யூரிடி மெதன்
சொல்லிக் குடுத்திட்டு வரேன். மத்தபடி
ஓர்க்ஸ் அகௌண்டன்ட்னு என்னென்னு
கூட எனக்குத் தெரியாது."

"இது தொழிற்சாலைக்கு, ஒரு மோட்டார்
ஷைக்கின் தயார் பண்ண எத்தனை செலவு.

இதை எப்படி வெல்லாம்கண்ட்ரோல் பண்ண
லாம்னு பார்க்கறது."

"சரி, நல்ல வேலை."

"எனக்குக் கிடைச்சா ரொம்ப நன்றி
யோட. இருப்பேன், தகுதியிருக்கு, ரெக
மெண்டேஷன் வேணும். இந்தத் தகுதிக்கு
நென்னுப் பிரீக்கா, மிடிங் கஸ்ட். தாய்லாந்து,
கனடா எங்கேயாவது போகலாம். தாயார்
இருக்கா, தகப்பனார் இல்லை, ஒரே தம்பி,
வெளியூர் போறென்று சொன்னு அம்மா
அழகு. அதுதான் உன்னைலே வேலை தேட
றேன்."

"பார்ப்போம்."

"உதவி செய்யணும்."

"பார்ப்போம்."

"கெஞ்சிக் கேட்டுக்கறேன்."

"து விடட்டை."

மேலே போட்டமாய் கம்பெனியில் விசா
ரீக்க, அந்தப் பையனுக்கு நேரடித் தேர்வுக்
காக காட்டு போகிறப்பது தெரிந்தது. தேர்ந்
தெடுப்பது எப்படி? மிகக் கலபம். பரிட்சை
யில்தேறும் முதல் மூலகுக்கு நேரடித் தேர்வு.
அதிக இருவருக்கு நிச்சயம் உத்தியோகம்.
தேர்வு கடினமா? வேலை தெரிந்தவனுக்குப்
பாலபாடம், நேர்முகத் தேர்வில் வேண்டப்
பட்டவர்களுக்குச் சலுகை உண்டா?

"இருக்கலாம்."

நான்கு நாட்கள் கழித்துத் தேர்வுக்கு வரச்
சொன்னக் கடிதத்தோடு அவன் வந்தான்.

"பரிட்சை எழுதென், பார்ப்போம்."

"இது தானடி, நேரடி இண்டர்வியூ உன்
டாம், அதுக்கு ரெகமெண்டேஷன் வேணு
மாம்."

"பார்ப்போம்."

"என் தயார் வந்திடுக்கா."

"எங்கே?"

"பக்கத்துக் கண்டவு டி'கார வச்சிருக்
கேன்."

"ஏன்?"

"யெயில், முடியலே, சட் காத்திட்டா."

நலல வளர்ச்சி பேர்ன்விடா பயிற்சி!

அன்புபலர், அறிவு! *Bournvita* பேர்ன்விடா கோதே, மாட்டி, பால் மற்றும் அசை சீனியின் கலக்கலாகக் கொண்டது. பேர்ன்விடா குழந்தைகள் மிக விரும்பும் அந் தனிச் சுவையையே பாலில் குணத்துடன் அளிக்கிறது.

கிரகும் பேர்ன்விடா அளிக்கப்படும் குழந்தைகள் வேர்ப்பெறும் விளைபாட்டினும் உருமையோடு இருக்கிறார்கள். அது, அவர்களுக்கு ஆரோக்கியத்தையும் உறுதிறப்பையும் அளிக்கிறது. அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு நல்ல உதவியாகவும் நலம் அளிக்கிறது.

அந் தனிச் சுவையுடன் இணைத்திட்ட இன்குப வளர்ச்சி.

Bournvita
பேர்ன்விடா

"உள்ளே கூட்டிண்டு வாப்பா, தாயாரை வாசல்வ திக்க வச்சண்டு..."

மெல்லச் சுவர் பிடித்து, பூதக் கண்ணாடி கள் மூக்கின் மேல் படிய, பாழ் தெற்றியும் மூன் தெற்றி நரைவும் வற்றல் உடம்பும் நூல் புடைவையுமாய்... ஓர் ஐம்பது வயதுப் பெண்மணி நடந்து வர, சங்கரனுக்குள் அவனின் தாழ் சகோதரிகள் உலா வந்தார் கள்.

"தமன்காரம்" கிழவி சுவர் பார்த்துக் கும் பிட்டான்.

"நான் இங்கே இருக்கேன். தமன்காரம், உட்காருங்கோ."

கிழவி சுவரோரம் சரித்து, தரையில் உட்கார்ந்தாள்.

"எனக்கு திக்க முடியலை, மன்னிக்கணும். வெயில் ஆகாது எனக்கு. கண் ரொம்பப் கூசும். கண்ணுல சதை வளர்ந்திட்டுது."

"அப்படியா?"

"எம்பின்னை சொன்னான். உங்களைப் பற்றி பெரிய ஆயிர்து."

"அதெல்லாம் ஒன்னுமில்லை."

"இந்த வேலை கிடைச்சா ரொம்ப தீர் மதினனு பையன் சொன்னான். நான் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டவ, சுயகாண்மாரி எட்டு வருஷத்து அவர் போலிட்டார்."

"என்ன... ஏன்?"

"என்னயோ காரணம், ஒன்னும் சரியா இல்லை. மூணு வருஷத்தான் எங்குட இருந்தார். சிட்டாட்டம்! நன்கயெல்லாம் வச்சு. பாத்திர பண்டம், சுவர் செய்து வரைக்கும் வித்துச் சிட்டாடுவார். கேட்டா அடி, உதை. நான் கொண்டு வந்ததெல்லாம் போச்சு. பெத்த ரெண்டு புள்ளைகள் தான் மிஞ்சினது.

அதுகளுக்கும் கேடு வரப்படாது என்று பக வான் அயலரைக் கொண்டுண்டு போயிட்டார்."

"எப்படி?"

"என்னை வீட்டு ஊர் ஊராய்ப் போய், எங்கேயோ குளத்திலுருளிக்கிறப்போ, பாய்பு கடிச்சுச் செத்துப் போனதாகச் சொன்னு. நான் ஓடிட்டால், பூஞ்சிவெல்லாம் தடிச் சிண்டிருந்தது. தொட்டு கூட விடலை. அரை மணி நேரத்துல அவரையும் எரிச்சுட்டு, இப்படி என்னையும் கடிச்சுட்டு போயிட்டார்."

"பாவம், பரவல், மகாபாவம்."

"சமையல் வேலை பண்ணி பாத்திர பண்டம் தேய்ச்சுக் குழந்தைகள் ரெண்டையும் படிக்க வச்சேன். நல்ல குழந்தைகளாவளர்த் தேன். வேலை பார்த்து வைக்கத் தெரியலை. உங்க மாதிர் பெரியவா கொஞ்சம் உதவி செஞ்சு கொஞ்ச காலம் மேர் சாத்தல் சாய் பிட்டு நிம்மதியாச் செத்துப் போவேன். தல்லவேலையாக்கினே. சகா ஏதோ கொஞ்சம் ஹலாகாய் தொட்டுண்டு முழும்கலாம். அதுக் குத்தான் கையெத்திப் பிச்சை கேட்கிறேன்."

"சுவரா..."

"வற்புறுத்தலை, முடிஞ்சதைச் செய்

யுங்கோ. அப்பறம் பசுவான் செயல்."

கிழவிக்கு, உலகம் விட்டுப் போய் தாளா விறு. உணவும், உடைபும், உறையுளும், பசுவான் செயல், ஈசனின் கருனை. உயிர் வாழ்தல் அனைவிடப் பெரிய கருனை. உற்று அவனைப் பார்க்கப், பார்க்க உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்பட்டது. செய்தார்.

(நிதாடும்)

சிப்ரன்சிமரூபி சிப்ரன்சிமரூபி-8 முடிவு:

சரியான விடை:

ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்: ஏதாவது ஒன்றில் உறுதியாக இருக்கவேண்டும். மூழ்து! இல்லையெல் கூடலின் அடியில் இருக்கும் ரத் தினத்தான அடைவ முடியாது. தன்னீரின் மேயெயெய் மித்ததால் அது கிடைத்து விடாது. தாமஸ் கார்கில்: ரகசியத்தை வைத்திருப் பவன் அதை மறைத்தால் போதாது. தான் ஒன்றை மறைக்க வேண்டியிருக்கிறது என் பளதயே காட்டிக் கொள்ளாமல் மறைக்க வேண்டும்.

பெர்னாட் ஷா: சுதந்திரத்துடன் கூடவே பொறுப்பு இல்லை த்திருக்கிறது. எனவேதான் ஏராளமான பேர் சுதந்திரமாகச் சிந்திக்க

வும் செயல்படவும் தயங்குகின்றனர்.

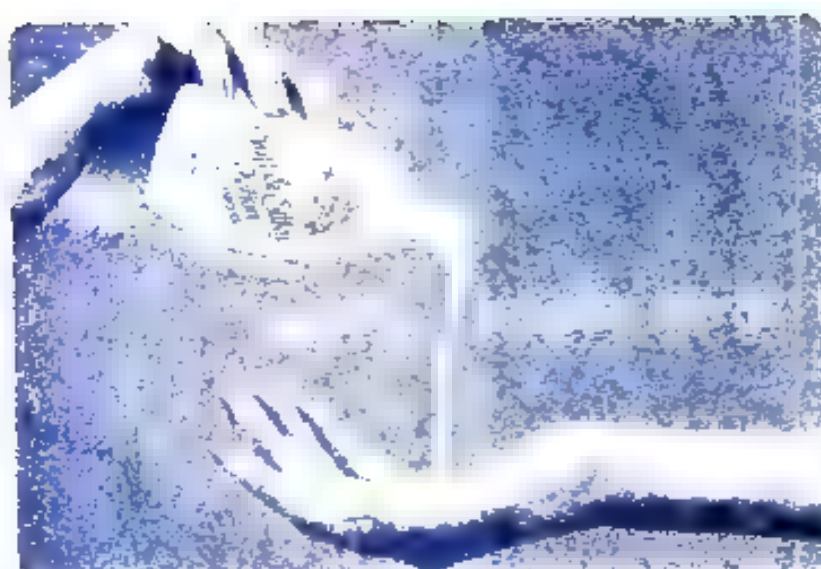
அரிஸ்டாட்டில்: பேரறிஞன் மூளையிலும் ஒரு மூட்டை தவறாமான சூழல் உண்டு.

சத்யசாயிப்பா: கடவுள் பத்தி எப்பதுபூனா அறையோ முடிந்து போவதால், கடவுளைத் தவிராட்டும் காரண பூனா உதவ வேண் டும் — உன் எதிர்க்காலமும் கூட.

சரியான விடைவை மொத்தம் பதி னெட்டு வரகர்கள் எழுதியுள்ளனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் - பரிசுத் தொகையான இரு தூறு ரூபாய் சமமாகப் பகிர்ந்து அனுப்பப்படுகிறது.

என். கனகசுந்திரம். விவாதி: பாலகப்தமணிகள், திரு. டெய்லி-67; என். செல்வமணி. திருப்பூர்: வி. கந்தசாயன். குதலாயம்: ஜி. பாலகப்தமணிகள், அழகாபுரம்: கொலி. முத்து. நல்லாடை-803378; எஸ். துரைராஜ். ஆறுமுகத்தேர் (தெல்லி): சி.க. ராஜேஸ்வரி. சென்-7; செ.ஆர். கோபாலகிருஷ்ணன். ஸிரோடு-1; ஜோம. ஜோதிவேல். பனையடிக்குதலாடை-542898; ஜே. கோகல் கிருஷ்ணன். திருச்சி-4; க. கிருவேண்டி. மதுரை-20; வி. ஜெயதி. மலையாளமாரா ஜி. முருகவேல். மதுரை-1; ஏ. கணேசன். தாதுக் தடி-1; கே.சே. பசையப்பன். ஸிரோடு: செல்வி அரங்கராஜ். சென்-4; டி.சாத்தி. ஆனந்தரண்டல புரம். (கருச்சாடி).

ஸாஃப்ட் அண்ட் ஸில்க்கி
ஹேர் ரிமூவிங் லோஷன்.

ஸாஃப்ட் அண்ட் ஸில்க்கி லோஷன்
இந்த ஹேர் ரிமூவிங் லோஷனை
உபயோகிப்பதற்குமுன் கீழ்க்கண்ட
பிழிவோ, சவகட்டியவோ
பிழிந்துள்ள பகுதி நீது
எரிதரவதும் சீராகவதும் உபயோகித்து
இரண்டு வாரங்கள் -- சீமைப்பிந்து
80 மி.மீ. மற்றும் 45 ம.மீ.
ஆம் அளவிலே அகலும்
ஸாஃப்ட் அண்ட் ஸில்க்கி லோஷன்
அங்கமெங்கும் மென்மையாகாது
45 மி.மீ. பாட்டிலுக்கு ரூ. 10.75
(தயவுசெய்து பாரு)

FREE
ELKĀ BOND

இந்த ஹேர் ரிமூவிங் லோஷனை
உபயோகிப்பதற்கு முன்பு
பிழிந்துள்ள பகுதி நீது

லக்மே ஸாஃப்ட் & சில்கி

Soft & Silky
Hair Remover
Lotion

Lakmé

Elkā

லக்மே

மறிகுறிகளே நமது காணொளி நமது

"அம்ம... என்ன இப்படி மாதவன்
தென் ஓடினது மாதிரி சூடாக வாங்க
நீங்க..." கேலியாகச் சிரித்தாள் ககந்தி.

"கொல்ல மரங்கள், பீய்லோ, மகா
ராணியாட்டம் படுத்த படுக்கையில் இட்லி
உயம், மசால் தோண்டும் திண்ணுட்டுக் கிண்
டவா..." - முறைத்தால், ராம்குமார்.

"சரி, என்னமாய்க் கோபம் வரு
கிறது?"

"நம்மப்ப யா?"

"இங்கே."

"இருவரும் காய்விட்டுச் சிரித்தார்கள்.

"சரி... சரி... சித்திரம் உன் டிபன் தட்டை
எடு..." என்று துரிதப்படுத்தினான். ராம்குமார்.
வாக்கியமிடுத்து எடுத்துக் கொடுத்தான்
அவன்.

வாங்கிக் கொண்டு டாய்வுட் மன்றலில்
இருந்த வாஷிபென்ஸிஸுக்குச் சென்றான்.
அவன்.

ராம்குமாரின் நண்பனான மாதவனின்
தங்கைதான் இத்தச் ககந்தி.

வரும் ஏப்ரலில் பிள்ளை எழுதுகிறான்.
தொக்கிமாட்சி ஆடினாராம். காலைச் சிராய்த்
லுக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரியில்
படுத்திடுக்கிறான்.

மாதவனின் வீடு டவுனுக்கு வெளியே
இருந்தது. ஆகவே, அவனால் ஆஸ்பத்திரி
யில் இருக்கும் தங்கைக்கு காலை டிபன்
கொடுக்க முடியவில்லை.

"ராம்... நீதான் டவுனுக்குள் இருக்கிறாய்.
ககந்திக்குக் காலை டிபன் மட்டும் ஒட்டலில்

வாங்கிக் கொடுத்துவிடு" என்று வேண்டிக்
கொண்டிருந்தால், மாதவன்.

அத்தப் பொறுப்பைத்தான் கடத்தமுண்டு
தாக்களாக இப்படி ஓடி ஓடிச் செய்கிறான்.
ராம்குமார்.

எட்டு மணிக்கு அவனுக்கு அலுவலகம்.
அந்தர்தன் வீட்டிலிருந்து ஓட்டிவருகிறார்.
ஓட்டிவீட்டுத்து ஆஸ்பத்திரிக்குவிளாது...
நாட்க இனக்கத்தாவே செல்லும்!

திடீராக் கடினிக் கொண்டு திருமறிய
வனை, "தட்மார்டிங், ராம்..." என்ற மாதவ
னில் காணக்கூட மாட்டாது.

"அட... வாய்மான் காதலவாராஜ்.
நீ வரப் போவது தெரிந்திருந்தால் நான்
காலில் இரக்கமாக வரிக் கொண்டு வந்தி
ருக்க மாட்டேவே..."

"நான் திரைபென்று கிளம்பியேனாக்கும்.
பாக்கி படிவம் வரும்போது ககந்திக்கு
டிபன் சாட்ம் எப்போது என்று கேட்க வேண்
டும்து, வலுக்காக வந்தேன்."

தட்டன் ஆலிளாட், ககந்தியை நீ கவ
னித்துக் கொள், எலக்து ஆபீக்து நேர
மாடுவிட்டது. நான் விரிதென். டாடா...
ககந்தி."

"டாடா..."

அலுவலகம் வந்து நேரம் மையவத்
திறத்தான், ராம்குமார்.

வேண்டி சரலி கிளப்பத்தகு முன்னால்,
நான்காய் மடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
அவசரமாய் எடுத்துப் படித்தான்.

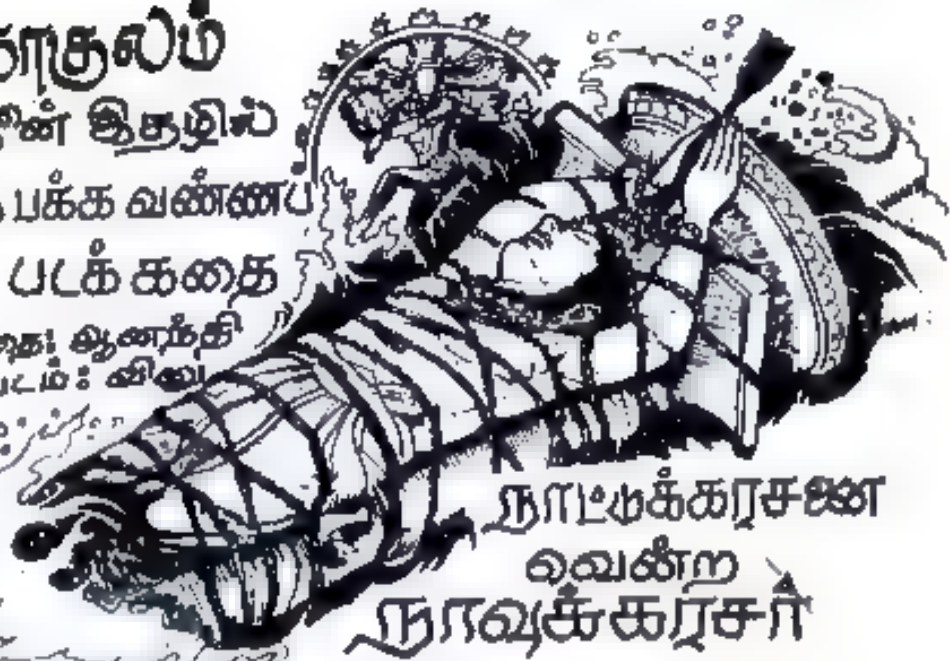
கோகுலம்

ஜூன் இதழில்

16 பக்க வண்ணப்

படங்களைத்

கதை! ஆணந்தி
படம்: கிணை

நாடகக்கரசுண வெண்ப நாவுக்கரசர்

புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்..

இந்த அருமையான சந்திரப்பத்தில் ஒரு மகிழ்ச்சியான சென்றியைச் சொல்லப் போகிறேன். நம் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களான மாதவனும், நித்யாவும் ஒருவரை ஒருவர் மனமார விரும்பி, வருமான மாறும்...

"எக்ஸ்சியூஸ் மீ" என்று எழுந்தான் நித்யா.

இசைத்துக் கொண்டிருந்த ஆர்க் கெஸ்ட்ரா சட்டென நின்று.

ஆட்டமும், பாட்டும் மறைந்து. அனைவரின் பார்வையும் நித்யாவைச் சூழ்ந்து கொண்டன. நித்யாவோ, அருகில் இருந்த மாதவனை அருவருப்பிடல் பார்த்துவிட்டுச் சொன்னான்:

"நானும் மின்டர் மாதவனும் ஒருவரை ஒருவர் காதலித்தோம் என்பது உண்மையானது. ஆனால்... அது இறந்த காலம்.. இப்போது நான் அவரைக் காதலிக்கவில்லை.."

நித்யா... அதிர்ச்சியுடன் குறுக்கிட்டான், மாதவன்.

"வெளிட் பீஸில்" என்று கைமறித்திட்டு மறுபடியும் சைப்பேரர் பக்கம் திரும்பினான், நித்யா.

"காதல் என்பது இயல்பாகப் பூத்து நளினமாக வளர வேண்டிய அற்புதமான உறவு. அது புரியாமல் ஒரு பெண் எப்படியாவது கல்யாணமர்டிக் கைவாழ்ந்துக் கூறித்தால் போதும் என்று எண்ணுவதும், அதற்காக யாரையோ அல்லது காதலிக்க மாட்டாளா என்று அவரைப்படுவதும் கேவலமான காரியம். அப்படி ஒருவரைக் கைவாழ்த்தாத மாதவன்

சுடுபட்டிருக்கிறான்..."

செஞ்சாவென்று சைவப்படி ஏற்பட்டது உட்கட்டிலில்.

"சொல்லிடுறேன், கேளுங்கள், மாதவனின் தங்கை சந்தி ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தபோது ராம்குமார் அவளுக்கு கதவி ஒத்தாசைகள் செய்து வந்தார். கத்தியும் சரி, ராம்குமாரும் சரி. இருவருமே கதார்த்தமாய்த்தான் பழகினார்கள். ஆனால், மாதவன் இருவருக்கும் காதல் முடிசுப் போடும் தப்பாணையில், இவரே தங்கையைப் போலக் காதல் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார், ராம்குமாருக்கு. இல்லையா, மின்டர் மாதவன்."

"ஆஹ்... அது... வந்து... அது..."

"தகுமாற வேண்டாம். இதோ இருக்கிறது அக்கடிதம். நீங்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதங்கள் எல்லாம் வைத்துச் சரிபார்த்தேன். இது உங்கள் கைவெழுத்துத்தானே?"

மாதவன் தலைகுனிந்தான்.

"நீங்கள் கனெ... காதலை கடைச்சரக் காய் திரைத்த மாதவன் வாழ்க்கைக்குத் தகுதியற்றவர் என்பது என் அபிப்பிராயம். அவரிடமிருந்து தப்பித்தது என் அதிர்ஷ்டம்தான். என்னாலும், நான் தகப்பன் இல்லாத கைத்திரு இருபோல் ஓர் அண்ணன் கிடைத்ததை என்னவி விரும்பாமல் இருக்க முடியவில்லை, வாரி!"

உட்கார்ந்தான் நித்யா.

நின்று போன நித்யா இடைநீண்ட நேரம் கழித்து மீண்டும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. ஆனால், கருதி சேராமல்..

கொஞ்சமே பிஜ், கொஞ்சமே பளபளப்பு
மிஞ்சுமே பிஜ், மிச்சமே பணம்.

ஸ்ப் பர் பிஜ்—
பாத்திரங்களுக்கு அளிக்
கிறது பளபளப்பு... ஒளி
விடும் நட்சத்திரம் போல
பாத்திரங்களுக்கு மட்டு
மல்ல... திரை, வாஷ்-
பேஸின், டை.வ்ஸ், கதவு
மற்றும் ஜன்னல்களின்
கண்ணாடிகள் இவை
அனைத்திற்கும் பளபளப்பு
அளிக்கிறது. பிஜ்—சிறிது
உபயோகித்தாலே சிறப்
பான பளபளப்பு. விலையும்
குறைவு—சிக்கன்மோ
சிக்கனம்.

ஸ்ப் பர்
பிஜ்

துலகதும் பலப்

வேலை...விசுவைய விபு சித்திரம்

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 42
நட்புக்கு அழகா?

வ

ந்தியத்தேவனுடைய முதல் எண்ணம், எப்படியாவது கந்தமாறனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் அவனைக் காப்பாற்றும் பிரயத்தனம் முதலில் செய்தால், அவனுடைய கதிதான் நமக்கும் ஏற்படும். ஆகையால் இந்தக் கொடூரக் காவலனை முதலில் சரிப்படுத்த வேண்டும். எனவே, பாய்ந்து சென்றவன் காவலனுடைய கழுத்தில் தன்னுடைய ஒரு கையைக்கற்றிவளைத்துக்கொண்டான். இவ்ளொரு கையால் தீவரத்தியைத் தட்டிவிட்டான். தீவரத்தியரையில் விழுந்தது. அதன் ஒளிப் பிழம்புகருங்கிப்புனை அதிகமாயிற்று. காவலனுடைய கழுத்தை ஒரு இறுக்கு இறுக்கி வந்தியத்தேவன் தன் பலத்தை யெல்லாம் பிரயோகித்து அவனைக் கீழே தள்ளினான். காவலனுடைய

தலை சுரங்கப் பாதையின் கவரில் மோதியது. அவன் கீழே விழுந்தான். வந்தியத்தேவன் தீவரத்தியை எடுத்துக்கொண்டு அவன் அருகில் சென்று பார்த்தான். செத்தவனைப் போல் அவன் கிடந்தான். ஆயினும் முன்னாக்கிரமையுடன் அவன் அங்கவன் திரத்தை எடுத்து இரண்டு கையையும் செர்த்து இறுக்கிக் கட்டினான். இவ்வளவையும் சில விநாடி நேரத்தில் செய்து விட்டுக் கந்தமாறனிடம் ஓடினான். அவன் முதுகில் குத்திய கத்தியுடன் பாதி உடம்பு சுரங்கப் பாதை விலும் பாதி உடல் வெளியிலுமாகக் கிடப்பதைக் கண்டான். அவனுடைய வேலும் பக்கத்தில் விழுந்து கிடந்தது. வந்தியத்தேவன் வெளியில் சென்று கந்தமாறனைப் பிடித்து இழுத்து வெளியேற்றினான். வேலையும் எடுத்துக்கொண்டான். உடனே கதவு தாளுகவே மூடிக் கொண்டது. கவர் அந்தப் பெரும் இரகசியத்தை மறைத்துக் கொண்டு இருள் வடிவமாக ஒங்கி நின்றது. ஒங்கி அடித்த காற்றிலிருந்து கோட்டைக்கு வெளியே வந்தாகிவிட்டது என்பதை வந்தியத்தேவன் அறிந்து கொண்டான். அடர்ந்த மரங்களும் கோட்டைச் சுவர் கொத்தனங்களும் சந்திரனை மறைத்துக் கொண்டிருந்தபடியால் நிலா வெளிச்சம் மிக மிக மங்கலாகத் தெரிந்தது. கந்தமாற

போது இப்போயென்
ருளும்இந்தக்கோர்
டை ஓரத்தில் அழ
மாவம் டு வாக
இருக்கலாம். யார்
கன்யா து? வேலை
தண்ணீரில் விட்டு
ஆழம் பார்த்தான்
வந்தியத்தேவன்.
வேல் முழுவதும்
தண்ணீருக்குள்
சென்று முழுகியும்
தரை தட்டுப்பா
வில்லை! ஆகா!
என்ன கொடூர

டைத் தூக்கி வந்தியத்தேவன் தோளில்
போட்டுக் கொண்டான். ஒரு கையில்
கந்தமாறனின் வேலையும் எடுத்துக்
கொண்டான். ஓர் அடி எடுத்து
வைத்தான். சடசடவென்று மண்
சரிந்து செங்குத்தாகக் கீழே
வீழும் உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. சட்
டென்று வேலை கன்னிகை கொண்டு
பெரு முயற்சி செய்து நின்றான். கீழே
பார்த்தான். மரங்களும் கோட்டைச்
சுவரும் அளித்த நிழலில் நீர்ப் பிரவா
கம் தெரிந்தது. அதிவேகமாகப் பிரவா
கம் கழல்சுள்கழிசுளடை சென்றுகொண்
டிருந்ததும் ஒருவாறு தெரிந்தது. நல்ல
வேலை! சுரணம் தப்பினால் மரணம்
என்ற கதி நேரிட்டிருக்கலாம். கடவுள்
காப்பாற்றினார்! அந்தக் கொடும் பாத
கச்சுரஸஸை— ஈழாஸ் அவனை நொந்து
என்ன பயன்? எஜமானை கட்டளை
யைத்தரவே அவன் நிறைவேற்றி
யிருக்க வேண்டும்! — வாசற்படியில்
முதுகில் குத்தி அப்படியே இந்தப்
பள்ளப் புனல் வெள்ளத்தில் தள்ளி
விட. உத்தேசித்திருக்க வேண்டும்.
நம்முடைய கால் இன்னும் சிறிது
சறுக்கிவிட்டிருந்தால் இரண்டுபேரும்
இந்த ஆற்று மடுவில் விழுந்திருக்க
தேர்ந்திருக்கும். நாம் ஒருவேளை
தப்பிப் பிழைத்தாலும் கந்தமாறன்
கதி அதோகதிதான்! தஞ்சைக் கோட்
டைச் சுவரை ஒரிடத்தில் வடவாறு
நெருங்கிச் செல்வதாக வந்தியத்
தேவன் அறிந்திருந்தான். இது வட
வாறுகத்தான் இருக்க வேண்டும்.
வடவாற்றில் அதிக வெள்ளம் அப்

மரண பாதகர்கள் இவர்கள்!.....
அனாதப் பற்றி யோசிக்க இது சமய
மில்லை. நாமும் தப்பிக்கத்தமாறவையும்
தப்புவிக்கும் வழியைத் தேட வேண்டும்.
வெள்ளப் பிரவாகத்தில் ஓரமாகவே
கால்கள் சறுக்கி விடாமல் கெட்டி
யாக அழுத்திப் பாதங்களை வைத்து
வந்தியத்தேவன் நடந்தான். தோளில்
கந்தமாறனுடனும் கையில் அவ
னுடைய வேலுடனும் 'நடந்தான்.
கந்தமாறன் இரண்டு மூன்று நடவை
முக்கி முவகியது அவனுடைய நண்ப
னுக்குத் தைரியத்தையும் மன உறுதி
யையும் அளித்தது. கொஞ்ச தூரம்
இப்படியே சென்ற பிறகு கோட்டைச்
சுவர் விலகி அப்பால் சென்றது. கரை
யோரத்தில் காடு தென்பட்டது. கீழே
முடிகள் நிறையக் கிடந்தபடியால்
கால் அடிவைப்பதும் கஷ்டமாயிருத்
தது. ஆகா! இது என்ன? ஒரு மரம்
ஆற்றில் விழுந்து கிடக்கிறதே! நல்ல
உயரமான மரமாயிருந்திருக்க வேண்
டும். வெள்ளம் அதனுடைய வேரைப்
பறித்துவிட்டது போலும்! பாதி
ஆறு வரையில் விழுந்து கிடக்கிறது.
அதில் ஏறித் தட்டுத் தடுமாறி
நடந்தான். வெள்ளத்தில் வேகத்
தில் மரம் அசைந்து கொண்டிருந்தது.
மரத்தின் கிளைகளும் இலைகளும் தண்
ணீரில் அலைப்பட்டுத் தவித்தன.
காற்றோ அசாத்தியமாக அடித்துக்
கொண்டிருந்தது. மரத்தின் நுனிக்கு

கல்கி

வந்ததும் வேலை விட்டு ஆழம் பார்த்தான். தல்லவேலை! முருகன் காப்பாற்றினான். இங்கே அல்லவா பள்ளமில்லை! வந்தியத்தேவன் மரத்திலிருந்து நதிகில் இறங்கிக் கடந்து சென்றான். அங்கங்கே பள்ளம் மேடுகளைச் சமாளித்துக் கொண்டு சென்றான். வெள்ளத்தின் வேகத்தையும் காற்றின் தீவிரத்தையும் தன் மன உறுதியினால் எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டு சென்றான். அவன் உடம்பு வெடவெடவென்று சில சமயம் தடுக்கியது. தோளில் கிடந்த கத்தமாறன் சில சமயம் நழுவி விழுந்துவிடப் பார்த்தான். இந்த அபாயங்களை வெல்லாம் தப்பி வந்தியத்தேவன் அக்கரையை அடைந்தான். கொஞ்ச ஆரம் இடுப்பு வரை நீண்டத கரத்துணிவுடன் ஆஜானுபாகுவான கத்தமாறனுடைய கண்மனை உடலைத் தூக்கிக் கொண்டு தள்ளாடிக் சென்ற பிறகு மரத்தினில் சிறிது இடைவெளி ஏற்பட்ட ஓரிடத்தில் கத்தமாறனைக் கீழே மெதுவாக வைத்தான். முதலில் சிறிது சிரமபரிசுரம் செய்து கொள்ள விரும்பினான். அத்துடன் கத்தமாறனுடைய உடம்பில் இன்னும் உயிர் இருக்கிறதா என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினான். உயிரற்ற உடலைச் சுமந்து சென்று என்ன உபயோகம்? அதைக் காட்டிலும் அக்காவலன் உத்தேசித்ததுபோல் வெள்ளத்திலேயே விட்டுவிட்டுச் செல்லலாம். இல்லை! இல்லை! உயிர் இருக்கிறது. பெருமூச்சு வருகிறது. நாடி வேகமாக அடித்துக் கொள்ளுகிறது. நெஞ்சு விரும்புகிறது. இப்போது என்ன செய்யலாம்? முதுகிலிருந்து கத்தியை எடுக்கலாமா? எடுத்தால் இரத்தம் பீறிட்டு அடிக்கும். அதுனால் உயிர் போனாலும் போய்விடும். காயத்துக்கு உடனே சிகிச்சை செய்து கட்டுக் கட்ட வேண்டும். ஒருவனாகச் செய்யக் கூடிய காரியமல்லவே! வேறு யாரை உதவிக்குத் தேடுவது?..... சேந்தன் அமுதனுடைய நினைவு வந்தது. அவனுடைய தோட்டமும் வீடும் வடவாற்றின் கரையிலேதான் இருக்கிறது. இங்கே சமீபத்திலேயே இருக்கக் கூடும். எப்படியாவது சேந்தன் அமுதனுடைய வீட்டுக்குத் தூக்கிக் கொண்டு

போய்ச் சேர்த்தால் கத்தமாறன் பிணைக்க வழியுண்டு. ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்கலாம்.

கத்தமாறன் மறுபடியும் தூக்க முயன்றபோது அவனுடைய கண்கள் திறந்திருப்பதைக் கண்டு வந்தியத்தேவன் வியப்பும் மகிழ்ச்சியும்

கொண்டான்.

"கத்தமாறா! நான் யார் தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

"தெரியிறது. நன்றாய்த் தெரியிறது. வல்லவரையான் நீ! உன்னைப் போல் அருமையான நண்பனைத் தெரியாம விரும்புமா? மறக்கத்தான் முடியுமா? பின்னால் நின்று முதுகிலே குத்தும் ஆபத்தினைவிதன் அல்லவா நீ?" என்றான் கத்தமாறன்.

வல்லவரையனை இந்தக் கடைசி வார்த்தைகள் சவுக்கினால் அடிப்பது போலிருந்தது.

"ஐயோ! தானா உன்னைப் பின்னாலிருந்து குத்தினேன்...?" என்று ஆரம்பித்தவன் ஏதோ ஓர்பகம் வந்து சட்டென்று திறந்தினான்.

"நீ குத்தவில்லை... உன் கத்தி என் முதுகைத் தடவித் கொடுத்தது... அடபாலி! உனக்காகவல்லவா இந்தச் சுரங்கவழியில் அவசரமாகக் கிளம்பினேன். பழுவேட்டரையருடைய ஆட்கள் உன்னைப் பிடிப்பதற்குள் நான் பிடிப்பதற்காக விரைந்தேன். உன்னை யாரும் எந்தவித உபத்திரவமும் செய்யாமல் தடுப்பதற்காக ஓடி வந்தேன். உன்னைத் தேடிப் பிடித்து வந்து சின்னப் பழுவேட்டரையரின் கோட்டைக் காவல் படையில் சேர்த்து விடுவதாகச் சபதம் கூறி விட்டு வந்தேன். இப்படி உனக்கு நன்மை செய்ய நினைத்த நண்பனுக்கு நீ எல்லாறு துரோகம் செய்து விட்டாய்! இதுதானா தப்புக்கு அழகு? நாம் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று எத்தனை தடவை கையடித்துச் சத்தியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம்! அல்லாள்வரும் காற்றில் பறக்கும்படி விட்டாயே! இந்தச் சோழ நாட்டு இராஜாக்கத்தில் நடக்கப் போகும் ஒரு

பெரிய மாறுதலைப் பற்றியும் உணக்குச் சொல்லி எச்சரிக்க எண்ணியிருந்தேனே! அடாடா! இனி இந்த உலகத்தில் யாரைத்தான் நம்புவது? என்று சொல்லிக் கந்தமாறன் மறுபடியும் கண்களை மூடினான். இவ்வளவு அதிகமாகவும் ஆத்திரமாகவும் பேசிவது அவனை மீண்டும் மூர்ச்சையைடையும்படி செய்திருக்க வேண்டும்.

"நம்புவதற்கு மனிதர்களா இல்லை? பழுவேட்டையர்களை நம்புவது?" என்று வந்தியத்தேவன் முணுமுணுத்தான். ஆயினும் அவனுடைய கண்களில் கண்ணீர் துளித்தது. தான் சொல்ல எண்ணியதைச் சொல்லாமல் விட்டதே நல்லது என்று எண்ணிக் கொண்டான். கந்தமாறனுடைய சடலத்தை மறுபடி தோளில் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு நடக்கவந்தான்.

ரவில் மலரும் பூக்களின் நறுமணம் குழி ரென்று வந்தது. சேந்தன் அழுத்துடைய விடு சமீபத்தில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவன் எண்ணியது வீண் போகவில்லை. விரைவில் தோட்டம் வந்தது. ஆனால் அந்தத் தோட்டம் முதல் நாள் பார்த்ததற்கும் இன்று பார்ப்பதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்? அனுமார் அழிந்த அசோக வனத்தையும் வானரங்கள் அழித்த மதுவனத்தையும் அத்தோட்டம் அப்போது ஒத்திருந்தது. ஆகா! தன்னைத் தேடிக்கொண்டு பழுவேட்டையரின் ஆட்கள் இங்கே வந்திருந்தார்கள் போலிருக்கிறது. வந்தவர்கள் இத்தகைய அக்கிரமங்களைச் செய்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்! அடாடா! சேந்தன் அழுத்தும் அவனுடைய அருமை அன்பையும் எவ்வளவு அரும்பாடுபட்டு இந்த நந்தவனத்தை வளர்த்திருக்க வேண்டும்? அவ்வளவும் பாழாய்ப் போய்விட்டதே!

நந்தவனம் அழிந்ததில் அனுதாபம் சட்டென்று விலகியது. தன்னுடைய அபாயகரமான நிலைமை நிலைவு வந்தது. ஒற்றர்களும் கோட்டைக் காவல் வீரர்களும் இங்கே சமீபத்தில் எங்கே யாவது காத்திருந்தால் என்ன செய்

வது?..... அவர்களை ஒரு கை பார்த்துச் சமாளிக்க வேண்டியதுதான். நல்லவேளையாக, அதோ நமது குதிரை, கட்டிய மரத்திலேயே இன்னும் இருக்கிறது!..... ஒருவேளை தன்னைப் பிடிப்பதற்காகவே அதைவிட்டு வைத்திருக்கிறார்களோ? எப்படியிருந்தாலும் என்ன செய்ய முடியும்? இவனை இக் குடிசையில் உள்ள நல்ல மனிதர்களிடம் ஒப்புவித்து விட்டுக் குதிரையில் ஏறித் தட்டிவிட வேண்டியதுதான். இங்கே புறப்படும் குதிரை பணியாற்ற போய்ந்தான் நிற்க வேண்டும்.

மெள்ள மெள்ள அடிமேல் அடி வைத்து நடந்து குடிசை வாசலை அடைந்தான். வாசல் நின்றுமே படுத்திருந்த சேந்தன் அமுதனைத் தட்டி எழுப்பினான். தூக்கி வாரிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்த அமுதனுடைய வாயைப் பொத்தினான். பிறகு மெல்லிய குரலில் சொன்னான்: — "தம்பி! நீதான் எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். பெரிய சங்கடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இவன் என் அருமை சிநேகிதன். கடம்பூர் சம்பவரையர் மகன் கந்தமாறன். நான் வரும் வழியில் யாரோ இவனை முதுகிலே குத்திப் போட்டிருந்தார்கள். எடுத்து வந்தேன்" என்றுள்.

"படுபாலிகள்! முதுகிலே குத்தியிருக்கிறார்களே! எப்போப்பட்ட கத்த வீரர்கள்!" என்றுள் அமுதன்.

பிறகு, "இவனை என்னால் முடிந்த வரை பார்த்துக் கொள்கிறேன். இன்று மாலை விலிருந்து கும்பல் கும்பலாகப் பல வீரர்கள் வந்து என்னைத் தேடிவிட்டுப் போனார்கள். அவர்களால் நந்தவனமே அழிந்து போய்

இலேசாக
இரண்டு தட்
டுத் தட்டினான்.
உடனே சுதவு
திறந்தது. சேந்
தன் அழுதது
டைய அன்னை
வாசற் படியில்
நின்றான்.

க

ந
தமாறனை இரு
வருமாகத் தூக்
கிக் கொண்டு
போய் உள்னே
கூட்டத்தில்
போட்டார்
கள். கைவிளக்
கின் வெளிச்
சத்தில் சேந்
தன் அழுதது
தன் அன்னை
டைய அன்னை
யினால் பேசி
னான். அதை
அவன் நன்கு
அறிந்தது
கொண்ட
தாகத் தோன்
றியது. கந்த

விட்டது. போனாலும் போகட்டும். நீ
தப்பிப் பிழைத்தால் சரி. நல்லவேளை
யாக உன் குதிரையை அவர்கள் விட்
டுப் போய் விட்டார்கள். குதிரையில்
ஏறி உடனே புறப்படு!"

"அப்படித்தான் என் கத்தெசமும்.
ஆனால் இவன் கயிறைக் காய்ப்பாற்ற
ஏதேனும் செய்ய வேண்டும்!"

"அதைப் பற்றி உனக்குக் கவலை
வேண்டாம். என் தாயார் இம்மாதிரி
விஷயங்களில் கைதேர்ந்தவள். காயப்
பைக்குச் சிகிச்சை செய்ய அவளுக்கு
நன்றாய்த் தெரியும்" என்று சொல்லி,
சேந்தன் அழுதன் குடிசையின் கதவை

மாறனை சுற்றும்படி பார்த்தான். முதுகில்
செருகியிருந்த கத்தியைப் பார்த்து,
பிறகு உள்னே போய்ச் சில பச்சிலைத்
தண்டிகளையும் பழத்துணியையும் எடுத்த
தூக் கொண்டு வந்தான். இருவரையும்
நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

கந்தமாறனைச் சேந்தன் அழுதன்
இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான்.
முதுகில் இத்தனை நேரமாய் நீட்டிக்
கொண்டிருந்த கத்தியை வல்லவரை
யன் பல்வகைகொண்டு இழுத்து வெளி
யெற்றினான்.

இரத்தம் குபிரென்று வெளியிட
டுப் பாய்த்தது.

மாணியம்.

உணர்ச்சியற்ற நிலையில் கத்த
மாறன் 'ஓ'வென்று கத்தினான்.

வந்தியத்தேவன் அவனது வளையைப்
பொத்தினான்.

காயத்தைச் சேந்தன் அமுதன்
அமுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

அமுதனுடைய அன்னை பச்சிலைத்
தழைகளைக் காயத்தில் வைத்துக் கட்டி
னான்.

கந்தமாறன் மறுபடியும் முக்கி
முனைவினான்.

தூரத்தில் திடுதிடுவென்று மனிதர்
கள் ஓடிவரும் சத்தம் கேட்டது.

"போ! போ! சிக்கிரம்!" என்றான்

அமுதன்.

இரத்தக்கறை படிந்த கத்தியையும்
வேடையும் கையில் எடுத்துக் கொண்
டான் வந்தியத்தேவன். புறப்பட்ட
வன் தயங்கி நின்றான்.

"தம்பி! நீ என்னை தம்புகிருயா?"
என்று கேட்டான்.

"நான் கடவுளை தம்புகிறேன். உன்
விடம்பிரியம்வைத்திருக்கிறேன். எதற்
காகக் கேட்டாய்?"

"எனக்கு ஒரு உதவி செய்ய
வேணும். இந்தப் பக்கத்தில் எனக்கு
அவ்வளவாக வழி தெரியாது. அவசர
மாகப் பழையாறைக்குப் போக
வேண்டும். குத்தையைப் பிராட்டிக்கு

முக்கியமான செய்தி ஒன்று கொண்டு போக வேண்டும். கொஞ்ச தூரம் வழி காட்டுவதற்கு வருகிறாயா?"

உடனே சேந்தன் அமுதன் தன் அன்னைமீடும் இன்னும் ஏதோ ஜாடை யாகச் சொன்னான். இதிலெல்லாம் அவன் அதிக விரப்பை அடைந்ததாகத் தோன்றவில்லை. போய் வரும்படி சமீக்களையினால் தெரிவித்தான். காயம் பட்டவனைத் தான் கவனித்துக் கொள்வதாகவும் ஜாடை காட்டினான்.

சேந்தனும் தேவனும் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். முதலில் தேவனும் பின்னால் சேந்தனும் குதிரை மேல் ஏறிக் கொண்டார்கள்.

குதிரையின் சத்தம் கேளாதபடி மெதுவாகவே செலுத்தினான் வந்தியத் தேவன். சற்றுத் தூரம் போன பிறகு தட்டி விட்டான். குதிரை பாய்ச்சவில்லை. பிடித்துக் கொண்டு சென்றது.

குதிரை புறப்பட்ட அதே நேரத்தில் ஐந்தாவது வீரர்கள் குடிசைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். கதவைத் தட்டி வென்று தட்டினார்கள்.

அமுதனின் தாய் கதவைத் திறந்தாள். வாசற்படியில் நின்றான்.

"இங்கே என்னமோ கூச்சல் கேட்டதே? அது என்ன?" என்று இரைத்தான் ஒரு வீரன்.

அமுதனின் அன்னை ஏதோ உளறிக் குளறினாள்.

"இந்தச் செவிட்டு ஊமைமீடும் பேசி என்ன பயன்? உன்னை போய்ப் பார்க்கலாம்!" என்றான் ஒருவன்.

"இவன் வழிமறித்துக் கொண்டு நிற்கிறானே?"

"அந்தப் பூக்குடையைப் பையன் எங்கே போனான்?"

"ஊமையைத் தள்ளிவிட்டு உன்னை நுழையுங்களடா!"

சேந்தன் அமுதனுடைய தாயார் மேலும் ஊமைப்பாளையில் ஏதேனோ கத்தினாள்.

நவீகத் தள்ள முயன்ற வீரனை அவன் தள்ளிவிட்டுக் கதவைத் தாளிடப் பார்த்தான். நான்கு பேராகக் கதவைப் பிடித்துத் தள்ளிச் சரத்த முடியாதபடி செய்தார்கள்.

அமுதனுடைய தாய் இன்னும் சரத்த கூச்சல் புலம்பலுடன் நிமிர்ந்து கதவை விட்டாள்.

இரண்டுமூன்று பேர் கீழே உருப்படித்துக் கொண்டு விழுந்தார்கள்.

மற்றவர்கள் அவர்களை மிதித்துக் கொண்டு உன்னை புகுந்தார்கள்.

"ஆம் இங்கே இருக்கிறான்!" என்று ஒருவன் கத்தினான்.

"அகப்பட்டுக்கொண்டானா?" என்றான் இன்னொருவன்.

"ஓடப் போகிறான்! பிடித்துக் கட்டிப் போடுங்கள்!" என்றான் இன்னொருவன்.

ஊமை மேலும் புலம்பினான்.

"ஒரே இரத்த விளாசுக இருக்கிறதே!" என்று ஒருவன் கூவினான்.

ஊமை கைவிளக்கைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கீழே விடுத்தவனைச் சுட்டிக் காட்டி, "பே! பே! பே!" என்றான்.

"அடே! இவன் வேறு ஆள் போலத் தோன்றுகிறதே!"

"பே! பே!"

"தேற்று இங்கு வந்திருந்தவன் தானே இவன்?"

"பே! பே!"

"உன் மகன் எங்கே?"

"பே! பே!"

"ஊமைப் பிணமே! சற்றுச் கம்மா இரு! அடே! இவனை நன்றாய்ப் பாராடுங்கள்! அடையாளம் யாருக்காவது தெரியுமா?"

"அவன் இல்லை!"

"அவ்வந்தான்!"

"இவ்வளவே இல்லை!"

"பே! பே!"

"எப்படியிருந்தாலும் இவன் வேற்று ஆள்! தூக்குங்கள் இவனை! கொண்டு போகலாம்!"

"பே! பே! பே! பே! பே!"

"சனியனே! கம்மா இரு!"

நாலுபேர் சேர்ந்து கத்தமாறனைத் தூக்கினார்கள்.

"பே! பே! பே! பே! பே! பே!" என்று அமுதனுடைய அன்னை இடைவிடாமல் அலறினாள்.

"அடே! குதிரைச் சத்தம் கேட்கிறதடா!"

"பாதிப் பேர் இவனைத் தூக்குங்கள்! பாதிப்பேர் ஒடிப் போய்ப் பாராடுங்கள்!"

நீங்கள்

காத்திருந்தது போதும்!

ஜின் முதல்

பூப்பர்

நாவல்

முதல் இதழில்

நகிள்ஸ் ஜி.சுபா

முன்புறம், பக்கம், கீழ்ப்புறமாக வாங்கி மிகவும் குதூகரம் செய்து.

- ஆங்கில நாவல் அளவு
- கன்னடம் இறை அடைய
- விலைகுயாய் இரண்டு

அந்த உதற்கள்

மறுபடி வேணும்

விவேக் பப்ளிகேஷன்ஸ்

109, பைகிராபீஸ் ரோடு (முதல் மாடி) சென்னை-5

நான் ரசிப்பது...

ஸோஸோ

விருவிருப்பான
எனுமிச்சை சுளை
கொண்டது.

ARTIFICIALLY FLAVOURED
CONTAINS NO FRUIT JUICE
OR PULP.

விருப்பு

சுவாசிப்பு

2000/01/01

ஒருத்தரைப் போல் ஒருத்தர் விறல் இருத்தல் தீங்கில்.

பொருத்தமளிக்க உபகரணங்களை 3 வித வண்ணச் சாயல்களில் வருவது லக்மே காலமான் ஒன்றே.

நேக்கரம்
— மரிற
மேனிபருக்கு

நீல
— சிவப்பு
மேனிபருக்கு

கோண்டு
— ஒருவரை
மேனிபருக்கு

லக்மே காலமான் ஒன்றுதான்
லுமினேஷன் சாயல்களில்
கோணமாக வருவது.
நேக்கரம், நீல, கோண்டு. இதில்
உயர்வொன்று சேர்த்தி,
ஒருக்கிரைவ சேர்த்தி-மேனிபா
வண்ண மேனிபா இனம்பரித்து
உணர்த்து கலமே. இப்பணமுடன்
மேனிபா இவருவா, துகழும்
ஒருவரை வண்ண — தனித்த
உரிமைபந் தருவது உயர்வு.
பரிசாரத்தப் பேசுகாவும்
கிடைக்குத பதம்பாக்கவசதிபாக

**லக்மே
காலமான்**

சகும் வண்ணம் எவ்வண்ணம்
சாவலுண்டு அவ வண்ணம்.

“எல்லாரும் ஒடுங்கள்! இவன் எங்கும் போவதில் மாட்டான்.”

தூக்கிய கத்தமாறனைக் கீழே போட்டுவிட்டு எல்லோரும் ஓடினார்கள்.

கன்.

“பேப்பே! பேப்பே! பேப்பே!” என்ற அழுதன் அங்கிலின் ஓயம் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தது.

அத்தியாயம் 43 பழையாறை

வத்தியத்தேவன் வழியில் பல கட்டங்களுக்கு உள்ளாகி, பல அபாயங்களுக்குத் தப்பிப் பழையாறை தகடுக்கு வந்து சேர்வதற்கு முன்

நூல், நம்முடன் பழையாறைப் பதிக்கு விஜயம் செய்யும்படி நேயர்களை அழைக்கிறோம்.

அரிசிலாற்றுக்குத் தென் கரையில் நின்று அந்தகரைப் பார்ப்போம். அட்டா! வெறும் தகரமா இது? தமிழ்த் தாலின் அழகிய நெற்றியில் தொங்கும் ஆபரணத்தையப் போல அல்லவா விளங்குகிறது? பச்சை மர கதங்களும், சிவந்த ரத்தினங்களும், நீலக்கற்களும் பதித்த நெற்றிச் சுட்டியைப் போல அல்லவா நிகழ்கிறது!

திகளும் ஓடைகளும் தடாகங்களும் கழனிகளும் புதுநீர் நிறைந்து தழைப்புகின்றன. அவற்றில் பஸ் வர்ண மலர்கள் பூத்துத் திகழ்கின்றன. தென்னை மரங்களும் புன்னை மரங்களும் குளிர்ச்சியான பசுமையைப் பரப்புகின்றன. கொன்னை மரங்களில் பொன் வண்ணப் பூங்கொத்துக்கள் சரம் சரமாகத் தொங்குகின்றன. இவ்வளவுக்கும் இடைவிடையே விண்முட்டும் மணி மாடமானிகைகளின் பொற்கலசங்களும், கோயில் கோபுரங்களின் உச்சியில் உள்ள தங்க ஸ்தூபிகளும் ஒளிவீசுகின்றன.

அப்பப்பா! பழையாறை என்னும் இந்த ஒரு பெரும் நகரத்துக்குள் பனை எத்தனை சிறிய ஊர்கள்? நத்திபுர விண்ணகரம், நிருச்சந்தி முற்றம், பட்டமச்சகரம், அரிச்சந்திரபுரம் முதலிய ஊர்களும் அந்த ஊர்களின் ஆலயங்களும் இந்தப் பழையாறை என்னும் சோழர் தலைநகரில்

அடங்கியுள்ளன. பழையாறையில் நாலு திசைகளிலும் வட்டநளி, கிழ்த் தளி, மேற்றளி, தென்நளி என்னும் நாலு சிவனார் கோயில்கள் இருக்கின்றன. போர் வீரர்கள் குடியிருக்கும் ஆரியப் படை வீடு, புதுப் படைவீடு, மணப்படை வீடு, பன்னப்படைவீடு ஆகிய நாலு வீரபுரிகளா காணப்படுகின்றன. இவ்வளவுக்கும் தடு நாயகமாகச் சோழ மானிகை வானளாவும் மணி மாட கூடங்களுடன் விளங்குகிறது. சோழ மானிகை என்றால், ஒரே மானிகையா? விஜயாலய சோழருக்கு முன்னால் இது ஒரு தனி மானிகையாக இருந்தது. பிறகு ஒவ்வொரு அரசருமாரணுக்கும் ஒவ்வொரு மகாராணிக்கும் ஒவ்வொரு இளவரசிக்குமாகப் பழையசோழமானிகையை யொட்டிப் புதிய புதிய மானிகைகள் எழுந்து நிற்கும் காட்சியைக் காண்பதற்கு ஆயிரம் கண்கள் வேண்டும். வர்ணிப்பதற்கோ பதினாயிரம் கவிஞர்களின் கற்பனாசத்தி போதாது.

இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப்பின்னால் வந்த சேக்கிழார் பெருமான்,

“தேரின் மேலிய செழுமணி வீதிகள் நெத்து

பாரிங் நீடிய பெருமைசேர் பதி பழையாறை”

என்று வர்ணித்தார் என்றால், கந்தர சோழரின் காலத்தில் இத்த நகர் எவ்வளவு கோலாகலமாக இருந்திருக்கும் என்று ஊதித்துக் கொள்ளலாம்.

என்னும், நாம் முதன் முதலில் இந்தப் பழம் பெரும் பதிக்குச் செல்லும் சமயத்தில் அனதப் பூரண கோலாகலத் தோற்றத்துடன் பார்த்து மகிழ முடிய

விட்டார்.

சந்திர சோழ சக்கரவர்த்தி இந்தகரின் சோழ மானியத்தில் வீற்றிருந்து அரக சொல்கதில் காலத்தில் இங்கு வந்து பார்க்க நமக்குக் கொடுத்து வைத்திருக்கவில்லை.

சக்கரவர்த்தி நோய்ப்பட்டுத் தஞ்சை மாநகர் சென்ற பிறகு வேளி நாடுகளிலிருந்து சிற்றரசர்களும் இராஜாதுர்களும் மந்திரிப் பிரதானிகளும் சேருதிபதிகளும் இங்கு வருவது நின்று போயிற்று. அவர்களது வலம் க்கமாக வரும் பரிவாரங்களின் கூட்டமும் குறைந்து விட்டது.

நாஜு படை வீடுகளிலும் வசித்த போர் வீரர்களில் பாதிப் பேர் இப்போது சம நாட்டுப் போர்க்களங்களில் தமிழர் வீரத்தை நினைநாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மற்றவர்களில் ஒரு பகுதிவார் வட திசை எல்லையிலும் இன்னொரு பகுதி யினர் மதுரையிலும் இருந்தார்கள்.

எனவே படை வீட்டுப் பகுதிகளில் இப்போது பெரும்பாலும் வயிபாதிகர்களும் பெண்மணிகளும் சிறுவர் சிறுமிகளும் காணப்பட்டார்கள்.

மழவர்பாடியில் வாழ்ந்து வந்த வேளக்காரப் படையினர் தத்தம் குடும்பங்களோடு தஞ்சைக்குச் சென்று விட்டபடியால், தகரின் அப்பகுதியானது பூட்டப்பட்ட வீடுகளுடன் வெறிச்சென்று இருந்தது.

இராஜாங்க காரியங்களை நடத்தி வந்த அமைச்சர்கள், சாமந்தர்கள், அதிகாரிகள் அவ்வரும் தத்தம் குடும்பத்தோடு தஞ்சைபுரிக்குச் சென்று விட்டார்கள்.

இப்படியெல்லாமிருந்த போதிலும் பழையாறை வீடுகளில் கூட்டத்துக்கும் கல்கலப்புக்கும் குறைவில்லை.

இப்போது அவ்விதிகளில் பெரும்பாலும் அவய வந்தபதிகள், சிற்பக் கலைஞர்கள், சிவனடியார்கள், தேவார ஒதுவார்கள் அரண்மனை கழியர்கள், ஆலயப் பண்பாளர்கள், கோயில்களில் கவாதி தரிசனம் செய்யவும் திருவிழாக் காட்சிகளைப் பார்க்கவும் வெளிநூர்களிலிருந்து வரும் ஜனங்கள் ஆகியோர் அதிகமாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஊரைக்கு ஏதோ திருவிழாப் போலக் காண்கிறது. வீடுகளில் அழகு பொது. ஆபரணங்கள் அணிந்து ஆடவரும் பெண்களும் சிறுவர் சிறுமிகளும் கலாணி வருகின்றனர்.

தெருமுனைகளில் ஆங்காங்கு ஜனங்கள் கும்பக் கூடி நிற்கின்றனர். அக்கும்பங்களுக்கு மத்தியில் ஏதேதோ வேடம் புனைந்தவர்கள் நின்று ஆடிப் பாடுகிறார்களே! சற்றுக் கவனித்துப் பார்க்கலாம். ஆம்; இவர்கள் கிருஷ்ணனைப் போலவும் கோபாலர்களைப் போலவும் அவ்வொ வேடம் புனைந்திருக்கிறார்கள் இந்தக் கூட்டத்துக்கு நடுவில் ஒரு கிருஷ்ணர் ஒரு மகையைத் தூக்கிக் கொண்டு நிற்கிறாரே! அவரைத் தேவராஜனாகிய இந்திரன் வந்து வணங்குகிறாரே! இன்னொரு கூட்டத்தின் நடுவில் கிருஷ்ணனை நாஜு முகங்கள் உள்ள பிரம்ம தேவர் வந்து தொத்திரித்து வணங்குகிறாரே! ஆகா! இப்போது தெரிகிறது. இன்று ஸ்ரீஜயந்தி; கண்ணன் பிறந்ததான். அந்த விழாவைத்தான் ஜனங்கள் இவ்வளவு குதுகலமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். அங்கங்கே உறியடித் திருதான் நடைபெறுகிறது. மஞ்சள் தரை வாரி இறைக்கிறார்கள். தந்திபுர விண்ணகத்துப் பெருமான் கோயிலைச் சுற்றி இந்தத் திருவிழாக் கொண்டாட்டங்கள் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன.

இது என்ன?

“கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன்
கண்ணுக்கினியை கண்டேன்!”

என்று பாடுவது யார்? தெரிந்த
குரலாயிருக்கிறதே! இதோ நமது
பழைய சிநேகிதர் ஆழ்வார்க்கடியார்
தம்பி சாக்ஷாக்காரமாக நிற்கிறார்!
தின்று பாடுகிறார். அவரைச் சுற்றிலும்
ஒரு கும்பல் கூடுகிறது. சிவர் பக்தி
சிரந்தையுடன் கேட்கிறார்கள். வேறு
சிவர் எகத்தாளம்பண்ணத் தொடங்கு
கிறார்கள். ஆழ்வார்க்கடியாரின் கைத்
தடியினால் யாருடைய தலைக்குச் சேதம்
நேருமோ என்று நாம் அஞ்சுகிறோம்.

விண்ணகரக் கோயிலின் வாசலில்
ஒரு சவசலப்பு. விழிப்புறத்தில் நிறுத்தி
விருத்த ரதங்கனும் பல்லக்குகளும்
கோயில் வாசலுக்கு வருகின்றன.
கோயிலுக்குள்ளேயிருந்து மாதரிகள்
சிலர் வருகிறார்கள். இப்பெண்மணி
கள் பெரிய குலத்துப் பெண்டிராகவே
இருக்க வேண்டும்.

ஆம்! ஆம்! பழையாறை அரண்
மனைகளில் வாழும் மகாராணிகளும்
இளவரகினுத்தான் இவர்கள்.

எல்லாருக்கும் முதலில் ‘பெரிய
பிராட்டி’ என்று நாடு நகரமெல்
லாம் போற்றும் செம்பியன் மாதேவி
வருகிறார். இவர் மழவரைவர் குலப்
புதல்வி; சிவஞானச் செல்வரான
கண்டராத்திரியின் பட்டமகிஷி. வயது
முதிர்ந்த விதனைவக் கோலத்தி
லும் இவருடைய முகத்தில் எத்தகைய
தேஜஸ் ஜொளிக்கிறது! அவருக்குப்
பின்னால் அரிஞ்சய சோழரின் பத்தினி
யான வைத்யம்பராயர் குலப் புதல்வி
ராணி கல்யாணி வருகிறார். ஆகா!
இவருடைய அழகை என்னவென்று
சொல்ல! இந்த முதிய பிராயத்திலும்
இவர் முகத்தில் இப்படிக்க களை விசு
கிறதே! யெனவனப் பிராயத்தில் எப்
படி இருந்திருப்பாரோ? இவருடைய
புதல்வராகிய சுந்தரசோழர் வனப்பு
மிக்கவர் என்று பிரசித்தி பெற்றிருப்
பதில் விவப்பு என்ன?

இவரைத் தொடர்ந்து சுந்தர சோழ
ரின் மற்றொரு பத்தினியான சேரமான்
மகன் பராத்தகன் தேவி வருகிறார்.

இன்னும் பின்னால், வானுலகினி

ருந்து நேரே இறங்கி வந்த தேவ கன்னி
கையனாயொத்துக் குந்தனைவப்
பிராட்டி, வாஸ்தி, இன்னும் நாம்
அரிசிவாற்றங்கரையில் பார்த்த அரச
குலப் பெண்கள் வருகிறார்கள்.

ஜயாலயன் காலத்தி
லிருந்து சோழர் வம்
சத்தினர் சிவலையும்
தூர்க்களையையும் குல
தெய்வமாகக்
கொண்டு வழிபடுகிற

வர்கள். ஆனால் திருமாலிடமும் மற்ற
சமயங்களிடமும் இவர்களுக்குத்துயே
ஷம் என்பது கிடையாது. இன்று கண்
னை பிரந்த நான் என்பதை
முன்னிட்டுப் பெருமாள் கோயிலுக்கு
வந்தார்கள் போலும்.

பெரியபிராட்டி செம்பியன்
மாதேவி பல்லக்கில் ஏறும் சமயத்தில்
ஆழ்வார்க்கடியாருடைய பாடல் அவ
ருடைய காதில் விழுந்தது. அதற்காக
வென்றே ஆழ்வார்க்கடியார் உரத்த
சத்தம் பேரட்டுப் பாடினார் போலும்.
செம்பியன் மாதேவி அவரைத் தம்
அருகில் அழைத்து வரச் செய்தார்.

ஆழ்வார்க்கடியார் அடக்க ஒடுக்
கத்துடன் வந்து நின்றார்.

திருமலை சிலநாட்களாகக் கண்டைக்
காடுகளோ? ஸ்தல யாத்திரை சென்
றிருந்தாரோ? என்று கேட்டார்.

ஆம். தாயே! ஸ்தல யாத்திரை
சென்றிருந்தேன். திருப்பதி, காஞ்சி,
வீரநாராயணபுரம் முதலிய பல கேஷத்
திரங்களைத் தரிசித்தேன். சென்ற
இடங்களிலெல்லாம் பல விந்னைத
களைக் கண்டும் கேட்டும் வந்தேன்!”

“அரண்மனைக்கு நாளைக்கு வந்து,
யாத்திரையில் கண்டு கேட்ட விந்னைத
களைச் சொல்லு!”

“இல்லை, அம்மா! இன்றிரவு மறு
படியும் நான் புறப்பட வேண்டும்.”

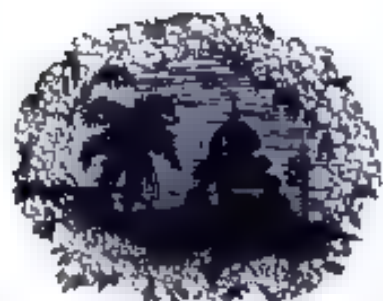
“அப்படியானால், இன்று மாலையே
வந்துவிட்டுப் போ!”

வருகிறேன் தாயே! தங்கள் சித்தம்
என் பாக்விடும்!”

பல்லக்குகள், ரதங்கள் எல்லாம்
புறப்பட்டு அரண்மனைக்கு விரைத்
சென்றன.

குந்தனைவப் பிராட்டி, ஆழ்வார்க்க

கடியானரசர் சுட்டிக் காட்டி ஏதோ கூற, மற்ற அரசினங்குமாரிகள் கவிர் என்று சிரித்தார்கள்.

சிரிப்புக்குக் காரணம் கண்டறிய ஆழ்வார்க்கடியாரார் அந்தப் பக்கத்தை நோக்கினார்.

குந்தவைப் பிராட்டியின் கண்கள் ஆழ்வார்க்கடியாராடல் ஏதோ சங்கேத பாஷையில் பேசின.

ஆழ்வார்க்கடியாரார் அச்செய்தியை அறிந்து கொண்டதற்கு அறிகுறி யாகத் தலை வணங்கினார்.

சா

மு மானிகைகளிலே செய்பவன் மா தேவியை வித்தவானைக் கருநாயகமாக இருந்தது. அதன்

சபா மண்டபத்தில் பொன்னால் செய்து நவரத்தினங்கள் இழைத்த சிம்மாசனத்தில் அந்தப் பெருமுதாய் அமர்ந்திருந்தார். காரைக்கரலம்மையாரி, திலகவதியார் முதலான பரமசிவ பக்தைகளின் வழித்தோன்றிய அப்பெண்மணி வெள்ளப் பரடை மருந்தி, விபூதியும், குதிரைச் மாடையும் தரித்து, வேறு எவ்வித ஆபரணங்களும் பூசாமை, அளவற்ற செல்வங்கள்கிடையில், — அழகை கவரியங்கள்க்கு மத்தியில், — வைராக்கிய சீலை யாக வாழ முடியும் என்பதை நிரூபித்துக் கொண்டிருந்தாள். தலையில் மணி மகுடமும் வேறு ஆபரணங்களும் அணிவாதிருந்த போதிலும் அவளுடைய கம்பிரத் தோற்றமும் கயம் பிரகாசமான முகமும் அரச குலத்தில் பிறந்து அரச குலத்தில் புகுந்த அரசாக்கரசி என்பதைப் புலப்படுத்தின. சோழ அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் விதிவிலக்கின்றி இந்தப் பெரு

மூதாட்டியைத் தெய்வமாக மதித்துப் பாராட்டிக் கொண்டாடி அவளுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாக எதுவும் சொல்வாமை நடந்து வந்ததில் யாதொரு வியப்பும் இல்லை என்றே நினைக்கத் தோன்றும்.

ஆயினும் அத்தகைய பய பக்தி மரியாதைக்கு இப்போது ஒரு கணங்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. அந்தப் பெண்ணரசியின் புதல்வர் மதுராந்தகத் தேவர் அங்ஙனையில் கருத்துக்கு மாறாக, அவளுடைய கட்டளைையை மீறி, பழுவேட்டரசையர் குலத்தில் மணம் புரிந்து கொண்டார். அதுமட்டுமின்றி சோழ சிம்மாசனத்துக்கு அவர் ஆசைப்படுகிறார் என்ற சேதியும் பரபரியாக வந்து செய்பியன் மா தேவியின் காது விழுந்து அவருக்குச் சிறிது மனக் கவலையை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

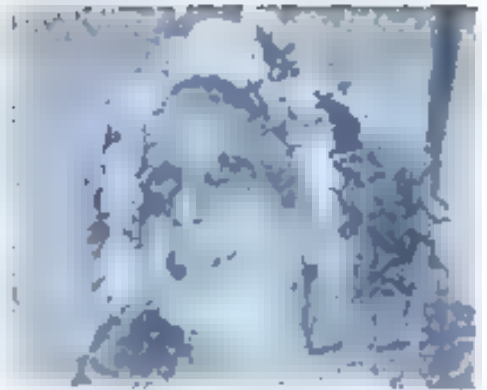
செம்பியன் மா தேவியின் அரசன் மனை முற்றத்திலும் சபா மண்டபத்திலும் சிற்பிகளின் கூட்டமும் தேவாரப் பாபுக்களின் கோஷ்டியும் ஜே ஜே என்று எப்போதும் கூடியிருப்பது வழக்கம். தூர தூர நோக்கலிலிருந்து சிவாஷ்டியாரின் தழிழப் புலவர்களுள் அடிக்கடி வந்து பரிசில்கள் பெற்றுப் போவது வழக்கம். சிவ பூஷைப் பிரசாதம் கொண்டு வரும் அர்ச்சகர்களின் கூட்டமும் அதிகமாகவே இருக்கும்.

அன்றைக்குத் திருமுதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்), தென்குரங்காடு துறை, திருமுழபாடி முதலிய ஊர்களிலிருந்து சிற்பிகளும் சிவ பக்தர்களும் வந்து நத்தம் ஊர்களில் கோயில்களில் கருங்கல் திருப்பணி செய்வதற்கு மகாரானியின் உதவியைக் கோரினார்கள். கோயில்களை எந்தெந்த ஊர்களில் என்ன முறையில் கட்ட உத்தேசம் என்பதற்குச் சித்திரங்களும் பொம்மைக் கோயில்களும் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

முதல் இரண்டு கோயில்களின் திருப்பணியைச் செய்ய உதவி அளிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, “மழபாடியா? எந்த மழபாடி?” என்று பெரிய பிராட்டி கேட்டார்.

“சந்திரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் குரல் கொடுத்து அழைத்துப் பாடல் பெற்றே, அந்தப் பெருமான் வீற்றிருக்

கூலியாவத்தை economic problem (பொருளாதாரப் பிரச்சனை) ஆகப் பண்ணி யிருப்பது அக்கிரமம். "அக்கிரமம்" என்பதற்கு வார்த்தையடித்தான் சொல்ல வேண்டும். அவரவரும் ஆளுகிற பெண் றோடு பிறத்தவர்கள்தானோ? தமக்கும் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக் கப் பிரிவினையகத்துக்காரன் என்று ஆள வுடன், "வரதகழினை கொண்டா, பரத் திரத்தைக் கொண்டா, நுகைவதைக் கொண்டா, வயரம் போடு, பட்டுவாங்கு" என்று கைலக் மாநிரி கண்டிஷன் போட்டுப் பெண் குழந்தைகளைக் கல் யாணமாதாமல் கண்ணாக் கசக்கும்படி யாகப் பண்ணுவதை மனவிக்கிறதற்கே யில்லை. பெண்ணின் நுணை, குடாதி நுழி யாழிருக்கிறதா? "நம் அகத்தை விவங்க வைக்கிறதுதவக்கியா" இத்தக் குழந்தை வர வேண்டும்" என்று வரதோஷமாக நினைத்து, எந்த கண்டிஷனும் போடாமல்,

பெண் காரைப் பற்றி நினைக்காமல் கல் யாணம் பண்ணிக் கொண்டு தவ்வ மனக் கம் ஜனங்களுக்கு வர வேண்டும்.

— ஜகத்குரு கால்கி காமகோடி ஸ்ரீசத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள்

கும் மழபாடிதான்!" என்று அந்த ஊர்க்காரர் சொன்னார்.

"அது என்ன சம்பவம்?" என்று மழவளையரின் செல்லி கேட்க, மழ பாடிக்காரர் கூறினார்:—

"சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சோழ நாட்டு ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து கொண்டிருந்தபோது ஒருநதி யைக் கடக்க வேண்டியதாயிருந்தது. நதினையத் தாண்டி அப்பால் செல்வத் தொடங்கினார். அப்போது, 'சந்தரம்! என்னை மறந்தாயோ!' என்று ஒரு குரல் கேட்டது.

சந்தரமூர்த்தி திடுக்கிட்டார். அது தம்மை ஆட்கொண்ட இறைவனு னாய் குரல் என்பதை உணர்ந்தார்.

பக்கத்தில் இருந்த சீடர்களைப் பார்த்து, "இங்கே சமீபத்தில் எங்கே யாவது சிவன் கோயில் இருக்கிற தா?" என்று கேட்டார்.

"ஆம், சுவாமி! அந்தக் கொன்னை மரங்களின் மறைவில் மழபாடி கிராமத்துச் சிவன் கோயில் இருக்கிற து!" என்று சீடர்கள் சொன்னார்கள்.

உடனே சந்தரமூர்த்தி அங்கே சென் றார். பூத்துக் குழங்கிய கொன்னை மரங்களின் மறைவில் ஒரு சிறிய கோயில் இருந்தது. சந்தரமூர்த்தி அங்கே சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு மனமுருகிப் பாடினார். அங்கொரு நாள் தன்னைத் தடுத்தாட்

கொண்டதுபோல், இன்றைக்குத் தன்னைக் கூப்பிட்டு அருள் புரிந்த கருணைத் திறனை விவந்தார். "சுவாமி! தங்களை நான் மறந்து விடுவேனா? என்வ கேள்வி கேட்டார்கள்? தங்களை மறத்துவிட்டு வேறு யாரை நினைப் பேன்?" என்னும் கூறத்து அமைத்து.

பொன்னூர் மேலியனே!

புனித தோலை அரைக்கைசத்து

மின்னூர் செஞ்சடைமேல்

மினிர் கொன்றை அணித்தவனே

மன்னே மாமணியே

மழபாடியுன் மாணிக்கமே!

என்னே உன்னையல்லால்

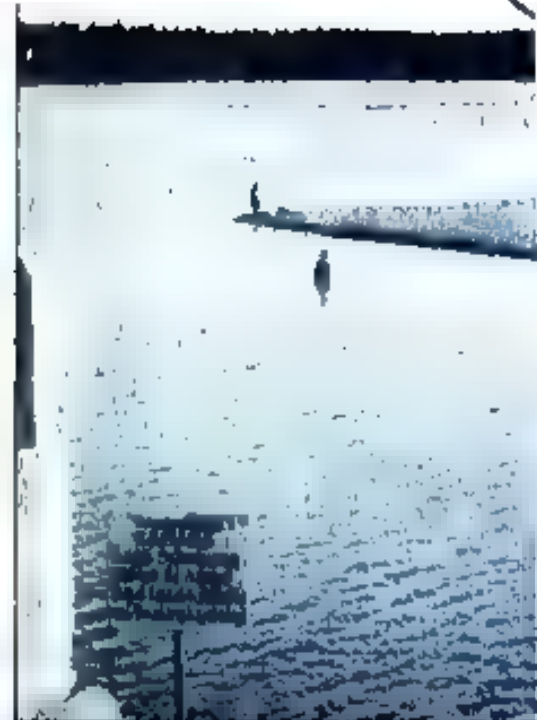
இனி யாரை நினைக்கேனே?

என்று பாடினார். தாயே! இன்னும் அந்தக் கோயில் சிறிய கோயிலாகக் கொன்னை மரங்களின் மறைவிலேயே இருக்கின்றது. அதற்குத்தான் உடனே திருப்பணி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறோம்."

"அப்படியேயாகட்டும்!" என்றார் செட்டியன் மா தேவரி.

ஆழ்வார்க்கடியாரும் அவருடன் இன்னொருவரும் சற்று முன்னால் வந்து நடந்ததையெல்லாம்கவனமாகக்கே டிக் கொண்டிருத்தார்கள்.

(தொடரும்.)

முத்துப் பெருகு முக்கொம்பு

திருச்சி ஜெயின் கார்டு கேட்டில் கருப் பக்கம் போகிற எந்த பஸ்ஸில் வேண்டு மானாலும்; ஏறி, கர்நாடக மாநிலம் தேக்கி னது போக, மிஸ்சி வரும் கார்டித் தண்ணீர் தபவில் பச்சையாய் இருக்கும்வயல் வெளி களை ரசித்துக் கொண்டே போனவிக் கரை யோரம் போனது, சரிவாகப் பதினெட்டா வது கி. மீட்டரில்கண்டக்டர் சிங்கின் கிசில் அடித்து, பண்ணை நிறுத்தி, 'முக்கொம்பெல் லாம் இறங்கு' என்பார். (டவுன் பஸ் வசதி யும் உண்டு) இறங்கினால் 'முக்கொம்பு - சுற்றுலா மையம்' உங்களை வரவேற்றும்.

எங்கள் நூறு பெண்களும் டிக்கெட் கொடுப்பவர் மனிதர்களாகவே உணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஆளுக்கு இருபத்தைந்து காசு நுழையக் கட்டினாம். நூறு பெருக்கு ஒரு ரூபாய்லிதான்? டிக்கெட்

* கலிதம மிகுந்த ருப்பைத் தொடங்குக

விழிப்பவர் இரண்டு எசக்கின் மோட்டார் டிக்கெட்டைக் கிழித்து நீட்ட, "என்னங்க, நரங்கதான் உள்ளாற போனதும், எசக் கின் மோட்டார் எல்லாம் நரங்க கொண்டா ரில்" என்று சிரிப்பவாய்க் கேட்டால், "டிக் கெட்டைத் தீர்த்து போசக லாரி! ஒரு ரூபாய் ஆவது. எந்த டிக்கெட் தந்தால் என்ன! யாங்கிவிட்டுப் போவீங்களா?" என்ற பஸ்ஸை! மேலே பேசாமல் யாங்கிவிட்டுப் போனோம்.

கம்மா சொல்லக் கூடாது. இரண்டு பக்க மும் அழகாய்ப்பூங்காங்கள். அவற்றில்விதம் வித வண்ணங்களில் சிவங்கள், பார்த்து ரசிக் கப் பல விஷயங்கள். ஆனால் பூங்காவுக்குள் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கான ரயில் வண்டி நான் விஷ எடுத்துக் கொண்டுவிட்டது! ஆம், கடந்த சில மாதங்களாகவே ஆதாரிப்போரம், அளதக் கூடலா சரி செய்ய முடியாது?!

ஜாலியாய் அரட்டையடித்தபடி, நடத் தோம். காரிரின் மேல் நீண்ட பாலம், அதன் 'பிழை காணாத தண்ணீர் உலகலக்க...' என்று எழுத ஆசைதான். ஆனால் பொய் சொல்ல ஆசையில்லாததால் அப்படி எழுத வில்லை, வெளும் ஒடை மாநில்தான் போகி ரது.

பாலம் தொம்ப அகலம் என்று சொல்ல முடியாது. வருகிறவர்கள் விசிராத்தியாய் இயற்கையை ரசித்தபடி நடக்க முடியாமல் டர்... டர்... என்று கூகட்டர்கள், பைக்கு கம், வெங்கன், கார்கன்... அங்கே அவர்

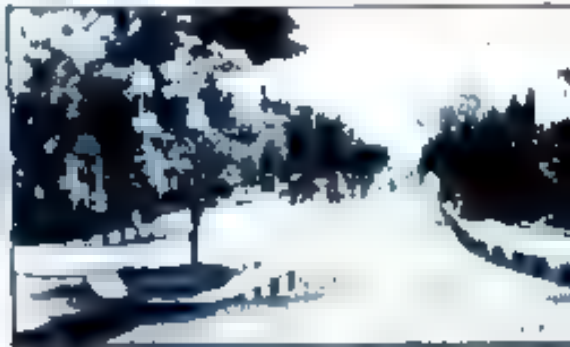
கள் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவாகும் இல்லை; எதுவுமில்லை. பவத்துடன்தான் நடக்க வேண்டும் என்பது பரிதாபம். வாகனப் போக்குவரத்தைத் தடை செய்தால் தேவையான அட்வைன்ட் வேகத் தடைகளையாவது தாண்டிப் போட்டுக் கட்டுப் படுத்தப் பட வேண்டும்.

பரீவரணத் தாண்டி. அந்தண்ட போதுவதான் மூக்கொம்பின் முழுப் பரிமாணமும் தெரியும். பிறும்மாண்டமான பூங்கா, காவிரித் தண்ணீரில் இறங்கிக் கொண்டு தின்று, சிறுசிறு மீன்கள் காய்களை முத்தயிடுவதை ரசித்தபடி அனுப்புத் தீரக் குளித்துவிட்டுக் குடும்பத்துடன் உட்கார்த்து

யோ. சாப்பிட. ஏன் கொட்டாவி விட்டபடி தங்கக் கூட வரத் திருக்கிறது. குடி தண்ணீர் வசதியை நீசெய்து பாராட்டலாம். சிறைவக் தழாய்கள். கனையமான காவிரித் தண்ணீராக் குடித்துக் கொண்டு இருக்காம்.

இன்னொரு வித்தியாசமான விஷயம் குப்பைத் தொட்டிகள். ஒவ்வொரு குப்பைத் தொட்டியும் ரொம்ப ஆர்ட்டிஸ்டிக்மாக இருக்கிறது. கலைப்பத்தைக் கொடுக்க விருப்பமில்லாமலோ என்னவோ. வருகிற வாகன் சாப்பிட்ட பின் இலைகளைத் தொட்டியில் போட மனமில்லாமல், வெளிவிடலையே போட்டு விடுகிறார்கள். பொதுமக்களின் இந்த மனோபாவம் ரொம்ப ரொம்ப அசிங்கமாக இருக்கிறது.

காவிரிவிருத்து கொள்ளிடம் தனி மாகப் பிரித்து நடுவில் இடம் கொடுக்கும் நிலப்பகுதிகள் ஆரம்ப இடம்தான் மூக்கொம்பு. இந்த ஒரு காவிரியில் புதை

* மூக்கொம்பு நகர்ப்பகுதியில்

மணல் பகுதிகள் அதிகம். புது மாப்பிள்ளைகள் உட்படப் பலர் சிக்கி மடிந்துள்ளனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. தங்கக் சென்று வந்த பிறகு கூட அண்மையில் இரண்டு இளம் பெண்கள் குளிக்கச் சென்று புதை மணலில் சிக்கி மடித்து போயிருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் மூக்கொம்பைப் பராமரிக்கும் பொதுப் பணித் துறை, 'இது புதை மணல் பகுதி. தீசைத் தெரித்த பவர் கூட இங்கே சிக்கி, மரணமடைந்துள்ளனர்' என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் எழுதி ஆங்காங்கே வைத்துள்ளது. இந்த எச்சரிக்கை களைப்பெல்லாம் அசட்டை செய்துவிட்டு, தீரில் குளிக்கப் போய், மூழ்கிச் செத்தால் யார் பொறுப்பு? வேண்டுமானால் மக்கள் அதிகம் குளிக்க வரும் இடங்களில் ஆர்பிரேமாய், பாதுகாப்புச் சங்கிலிகள் அமைக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் பொதுமக்கள்தான் ஐக்கிரகத்தைப் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று நோந்துகிறது.

கடைவியல் ஒரு விஷயம்... திருச்சி வரை போயிரிர்களா? அப்படியே மூக்கொம்பையும் ஒரு தடவை விசிட் பண்ணுங்க சார்! It's really amazing!

— ஜஸ்கி

(அத்தியாவசியமான இடைக் கெடுக்கல்)

"அப்பா... என்னய்யா? அந்த சாக்கா மாபெண்து! சிவந்தான் சாவினிய வந்துதுக் கொடுத்து. ரகசிய க்ளபஸ்களைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி அருணிதம் சொல்லிவிட்டார்!" அப்பா அவன் தனக்குத் திதவையான அந்த மருந்து போட்டுவைத்துவந்து. வேகானிடப் பத்துவிரி வேண்டியதுதான்! கதை முக்கால் வரிக் குடித்துவிட்டது போலிருக்கிறதே!" என்று கதை சொல்லி வந்த வேதாளத்திடம் குறுக்குக் பிசுட்டி கேட்டார் அப்பத்தாமி.

வேதாளம் தூசொன்றுக்கு அரை ரூபாய் ஸ்தாமிட ரிபோட்டுக் காணியேறிய பற்களைக் கட்டிப் பசுபகிவிட்டு சிரித்தது. உடக்கு அவசரமாய் என்று பெயர் வைத்திருக்க

கதை சொல்லத் திட்டாடினும் என்னிடம் விட்டு விட வேண்டும்! சரிவா?"

அற்புதமாய் ஒப்புக் கொண்டு, சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

வழக்கப்படி, போன் கார்டு எதிர்பார்த்துப் பச்சை நிறக் காப்பெயட் விரித்த அறை யில் நடைபயின்று கொண்டிருந்தார் அத்தப் பெரிய மனிதர்.

நேரம் ஆக ஆக, எல்லாம் தவ்வடியாக நடந்து முடிவடைவதுமே என்ற கவலை அவரை அரிக்கத் தொடங்கியது. போன் கார்டு வாய்ப்பை போய் விடுமோ என்ற சத்தேகம் பெறு அய்வப்போது வருந்து பய முறுத்திக் கொண்டிருந்தது. சத்திப்பு உண்டா இவ்வியா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாமென்றால், எந்த நம்பகுடல் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்பது கூட அய்வலா அவருக்குத் தெரியாது!

கவலைப் பிசைத்து கொண்டார், கட்டி துக்கு அருகே சிறிய பிளையிடுந்த பெட்டி விரிந்து ஒரு கருட்டை எடுத்து, துணிவைக் கடித்துத் துப்பி, வாயில் வைத்துப் பற்ற

முகுந்தன்

லாம்.... சரி, சிபார்முலா கல்பமாகக் கிள. தது விடுகிறது என்றே வைத்துக் கொள் ளோம்.... இன்னும் எத்தனை முடிக்கக்ள் போட்டு வைத்திருக்கிறேன்.... அதையெல் லாம் அவிழ்க்க வேண்டாமா?"

"அதென்ன பிரமாதம்! சிவத்தைப் போல இன்னும் சில பெர் கதைவிலே முக்கை நீட்டி சத்யாயுக்கும் அருணாக்கும் உதவி செய்தால் முடிச்செல்லாம் தவ்னுவே அவிழ்த்து போகிற து....! எங்கிட்டே விட்டால் தானே மீதிக் கதையைச் சொல்லி முடிக்கிறேன்!"

வேதாளம் அற்புதமாயினிய அலட்சிவத் துடன் பார்த்தது. "சரி, நீ கதை சொல்லும்: நான் கேட்கிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை, எங்கேயாவது உமக்குத் திணறல் ஏற்பட்டுக்

வைத்துக் கொண்டார். உயர்த்த வர்த்தினியா புனைவில்லின் மனத்தை அனுபவிக்கத் தொடங்கினார்.

மூன்று முறை கூட உறிஞ்சிவிடுக்க மாட் டார். போன் ஒலித்தது.

"ஐயா! நான்தாங்க முப்பத்திரண்டு பேசு ரேன்!"

"பல்லாக் காட்டாதிர்! இங்கே என் மேலே வந்து இடிக்கிறது!" என்று கிண்டல் செய்தது மறுமுனைக் குரல்.

"சொல்லுங்க ஐயா! பார்ட்டியை எங்கே பார்க்கலாம்?"

"எங்கேயும் பார்க்க முடியாது!"

"ஏன்னுங்க ஐயா?"

"பார்ட்டி கொண்டு வந்த பணம் பறி போய்விட்டது!"

"எப்படி ஐயா? எப்படி?"
 "பார்ட்டி நேராட்டலில் வந்து நுழைந்திருக்கிறார்.... அவர் வரப் போவதை எப்படியோ மோப்பம் பிடித்துக் காத்திருந்து. பணத்தைத் தட்டிக் கொண்டு போய் விட்டார் அந்த ராக்கல்!"

"யாரைக் கூட?"
 "பெயர் சொன்னால் தெரிந்து விடுமா உமக்கு....? உட்பிண அவ்வளவுத் தீவிரப் பிடித்துத் தீர்த்துக் கட்டி விடுவீராக்கும்!"

"உத்தரவு விடைத்தான் முயற்சி பண்ணிப் பார்க்கலாமங்க. எனக்கு டிரேட் யூனியன் புள்ளிகள் சிலரைக் கண்கத்த தீர்த்த அனுபவம் உண்டுங்க...."

"அப்படியா! பெயர் சொல்றேன்: சத்யா!"

"ஆர் எப்படி இருப்பானங்க?"

"தமிழ்ச் சினிமா பார்க்கிற வழக்கம் உண்டா?"

"இந்த ஏழைக்கு அதுக்கெல்லாம் நேரம் எதுங்க?"

"சினிமாப் பத்திரிகைகொவது பார்ப்பீரா?"

"எப்பொவது புரட்டுவேணுங்க...."

"டி. ராஜேந்திரன் ஒரு பிரபல ஆசாமி.... அவரைப் போலவே இந்த சத்யாவும் இருப்பான்... தாடி, மிகை உண்டு.... கறுப்புக் கண்ணாடி போட்டிருப்பான்...."

"ராத்திரியிலே கூடவா?"

"கிண்டலா....! அந்த சத்யா அகப்படுகிறாரு, பாரும்!"

"சரிங்க ஐயா!"

பெரிய மனிதர் போனவைத்தார், மணி வடித்து வேலையாகி அழைத்தார், "இந்த மாசம் வந்திருக்கிற தமிழ்ச் சினிமாப் பத்திரிகை அந்தரங்கமையும் வாங்கிட்டு வர்! ஓடு!" என்று சொல்லிச் செல் ஐப்பா பாக்கெட்டியிருந்து தனது ரூபாய்த்தான் ஒன்றை எடுத்து விடுகிறார்.

"ஈர்வன், ஏதாவது நியூஸ் உண்டா?"-
 லேகா கேட்டாள்.

அருணம் வேகமாயும் பிரபல நேராட்டல் ஒன்றின் ஏ.ஸி. அறைவில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அந்த நேராட்டலில் தயாராகும் சிறந்துயர்கள் எத்தனை பிரசித்தமோ அத்தனை பிரசித்தம் சர்லாக்கின் மெத்தனமும். இதன் காரணமாகவே பேசுவதற்கு நிறைவானவர்கள் உள்ளவர்களே அங்கு டிபன் சாப்பிட வருவார்கள். பெண்ணைப் பெற்றவர் ஒருவர், ஒரு பிளேட் போண்டா சாம்பரூக்கு ஆர்டர் கொடுத்துவிட்டு, அது வந்து சேர்வதற்குள் பின்னரின் தந்தையுடன் கல்யாண சம்பந்தமே பேசி முடித்துவிட்டதாகச் சொல்வார்கள்....

"நியூஸ்தானே? நிறைய இருக்கிறது!" என்று அருண் மெது காண்டப் பிரித்த படி, "ரகசிய சிபைலர்கள் உள்ள கார்ப்பொரேட்டன் சாஸியே என்னைக்குக் கிடைத்து விட்டதாகும்!"

"வெளிருது! சிபார்முலா பேப்பர்கள் ஏதேனும் கண்ணில் பட்டதா?"

"எப்படி சிபார்முலாக்கள்.... ஆனால் எது எந்த மருத்துக்கு என்று கண்டுபிடிக்க முடிந்தால்தானே? எல்லாபேம் கொரி....! பெயர்களை, சிறப்புகளைக் கொடுக்கின்றனர்!"

"தீங்கம் பி.எஸ்.ஸி. கெமிஸ்ட்ரிதானே? உங்களுக்குக் கொஞ்சமாவது புரியுதா?"

"விஷயம் தெரிவாமல் போகாதே லேகா! நான் சிபார்ஸ்ட் கிளாஸ்கலே பரஸ் பண்ணினேன் ஒரு வித அறிவிப்புத் தான்!"

"எப்படி?"

"நான் பார்ட்டி எழுதின அபேத வருஷம் ஒரு மினிஸ், குடைவர பணாளும் பி.எஸ்.ஸி. எழுதிருந்தான்.... அவன் ஒன்றைப் பணாளியேமார்க் வாரங்கலே, எல்லாருக்கும் ஐப் பதுமார்க் கூட்டிய போடணும்னுமினிஸ். உத்தரவு போட்டுட்டார். அப்படியே போட்டிவேதான் எனக்குப் சிபார்ஸ்ட் கிளாஸ் மார்க் கிடைத்தது. இங்கிலாந்தில் நான் பெயிலாதித் தொலைச்சிருப்பேன்!"

"சரி, ஒன்று செய்யுங்களை. எல்லா சிபார்முலா பேப்பர்களையும் எடுத்து என் ஸீடம் தந்துவிடுங்கள்!"

"ஐயோ! ஆறேறு சிபைல்களை அப்படியே அபேன் செய்வதாவது! அது நடக்காது, லேகா!"

"போகட்டும்... கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லா சிபார்முலாக்களுக்குத் தொராகல் காப்பீடு எடுத்துவிட்டால்....?"

"அதற்கும் நிறையப் பேப்பர்களை ஆபீஸிலிருந்து வெளியே கொண்டு வர வேண்டியிருக்குமே! அது ஆபத்தான விஷயம்!"

லேகா ஒரு விதாடி யோசித்தாள். "ஐயோ இப்படிச் செய்கோம். எங்கப்பாவிடமிருந்து மைக்ரோ சிபிஸிம் கேமரா வாங்கி வந்து தரேன்.... எல்லாவற்றையும் 'கிளிக்' பண்ணிக் கொடுத்து விடுங்கள்!"

"அதுதான் கலப்பாண வழி!" என்று அருணம் தீப்புக் கொண்டு தாற்பது நிமிடம் வேறு பேச்சுக்களில் கழித்த பின்னர், கட்டெட் வந்து சேரவும், வெட்ட ஆரம்பித்தார்கள்.

இறுதான் லேகா கெமராணைக்

துதுவம்: நடந்து முடிந்த போரில் இரண்டுபக்கமும் சமமாகச் சேதம் அடைந்திருப்பதாக அந்தாட்டு அரசர் கூறியிருக்கிறார்.

அரசர்: அதனால்?

துதுவம்: போரை யுரையில் முடிந்ததாக அதிலிருந்து சொல்கிறார்.

— புதுர் ஆர். பிரசாத்

கொண்டு வந்து கொடுத்ததுடன் அதை எப்படி இயக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக் கொடுத்தான். அதுவும் ஏற்கெனவே எடுத்து வைத்திருந்த கைபக்கங்கள் தன் அன்றலில் வைத்து, ஒருவரும் பார்க்காத நேரத்தில் போட்டோ எடுத்தான். மாலையில் கேமாலை வெகாவிடம் கொடுத்தான். "ரொம்ப தாக்கம். அருண்! தாளைத் தப்பிப் புதுரைக் கிளியில் போடப் பண்ணிக் கொண்டு வருகிறேன்!" என்றவெகாவின் உதட்டோரப் புன்னகையிலும் ஒருகொணல்பார்வையிலும் சிக்கிக் கொண்டு அன்றிரவுவெல்லாம் தாக்கமின்றித் தவித்தான்.

இரண்டாம் நாடும் முடிந்த வரையில் சிபார்முலாக்களைப் படமாக்கினான். முதல் நாளை விட அன்று இடையூறுகள் அதிகமிருந்தன. யாராவது எதையாவது கேட்டுக் கொண்டு அடிக்கடி அதைக்குள் வந்து போனார்கள்.

ஒருவழியாக தான் த நாட்களுக்குள் எல்லா சிபார்முலாக்களையும் போட்டோ எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டான்.

அவனுக்கிருந்த ஆச்சரியமெல்லாம் ஒரே ஒரு விஷயத்தில்தான். சாலைக் கொத்தகத்தின்மீடம் தூக்கிக் கொடுத்த மானேஜர் சிவம் அதைத் திருப்பிக் கேட்கவே இல்லை. யே - ஏன்? ரகசிய கிளியில்லையென்று அடிக்கடி தன் அறைக்கு எடுத்துச் செல்லாதக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். "ஐயக்கிரமையாகக் கையாறு! என்னை அல்லது வேறுவிதமாகவோ எச்சரிக்கை எதுவும் செய்யவில்லை. யே - ஏன்? ஆர்வக் கொள்கிறான் அமைச்சர் ஒரு தரம் வேகம் அவனது அறைக்குப் போவதைக் கண்டும் காணாது போயிருந்தார் - ஏன்? ஏன்? ஏன்? ஏன்?"

மேலும் இரண்டு தாள் கழித்து வேகம் அவனிடம் வந்தான். முகத்தில் வழக்கமான உற்சாகமில்லை.

"அருண்! தம்பமுபற்சியெல்லாம் வேண்டி! தங்கம் போட்டோ எடுத்துக் கொடுத்ததிலும் எங்க அப்பா தேடுகிற விஷயம் இல்லை... வேறு இடத்தில்தான் தேடிப் பார்க்கவேண்டும்... என்று வகுத்ததுடன் அவன் சொன்னபோது, அருணின் மூலையில் "ஆலாப வாய்" பல்பு ஒன்று பிரகாசித்தது. ரகசிய என்று குறிக்கப்பட்ட கைபக்கத்தில் அவன் தேடுகிற ரகசிய சிபார்முலா தீர்மானமாக இல்லை என்பது தெரிந்துதான் சிவம் அவ்வளவுதரமானமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார் போயிருக்கிறது!

"என்ன! ஆட்டு மந்தைகளையே திருடியவன் போவதிலிருந்துகொண்டு நான் கொள்ள விஷயம் மூலையில் வே பதியாதிருந்து இல்லை யா...?"

தலைமார்ட்டினன், "மேலே என்ன செய்யலாம்? வேகம்? யானைப் போய்க் கேட்பது? அதுதான் வேரணையாக இருக்கிறது...."

அவனுக்குப் பதில் சொல்வது போல, மேலே மீதிருந்த போல் ஒலிக்கவும், எடுத்துக் கேட்டான்.

"முட்டைக்கண்ணா! தான்தான்!" - என்ற சத்தமானில் தாளைக் கேட்டதும் கூடம்பில் தனி உற்சாகம் ஊற்றெடுத்தது.

"சொல்! என்ன விஷயம்?"

"மேரினாபிலே கணுப்பானர் சிவம் இருக்கிறதல்லவா?"

"பெகா. திடமாக, இருக்கிறது... பத்து தாளைக்கு முன்னாலே கூடப் பார்த்தேன்... அதற்கென்ன?"

அந்த சிவக்குப் பின்னால் கொஞ்சம் தள்ளி, பணலில் உட்கார்த்திரு... இன்று எவ்வளவு அருமை... வந்திரா!"

"வந்தான் என்ன தருவான்?"

"வந்து பார், தெரியும்!"

"சரி, கேட்டாயம் வரோம்!" - போகும் வகைதான்.

வேகம் குறையுச் சிரிப்புடன் கேட்டான். "எங்கேயென்னெட்டாக்கும்? எங்கே? யானைச் சத்திப்பதற்கு உத்தேசம்?"

"ரீக், காதலி, இல்... இல்..."

அவன் போய்க் கொய்க் காட்டி விட்டு எழுந்து போனான்.

கூடற்கரை மணல் இன்னும் சூடாக இருந்தது. அருணின் கண்கள் வலங்கரை கிணக்கத்தின் கிணக்குக்குப் போட்டியாக நாலாயிரமும் கழன்று கழன்று சத்யா வருகிறது என்று வலம் விசை. மனமோ, 'எதற்காகவாச் சொல்லியிருப்பான்?' என்று பவ வித உற்பனைகளில் ஈடுபட்டிருந்தது.

கண்டிப், பூறுக்கு, வெர்க்கட்டை விவா பானின் மேய்த்தார்கள். எல்லாவரையும் வீரட்டியடித்தான். எதிரிலிருந்த மணலில் கோபுரம் போல் குவிந்தும் கவிந்தும் வெட்டிப் பொழுது போக்கினான். மணி எழுப் ஆவியிட்டது. இன்னும் ஓர் ஐந்து நிமிஷம் பார்த்துவிட்டுப் புறப்பட வேண்டியதுதான் என்று தீர்மானம் செய்து கொண்டான்.

This scheme is valid from 4.5.87 to 31.5.87 only.

You are Gifted

With the advent of TAMIL NEW YEAR

ANNAMALLAI Group Company announces the following gift schemes to New Depositors.

**For deposit of Rs. 10,000/- and above
LADIES LEATHER HAND BAG.**

**For deposit of Rs. 5,000/- and above
LEATHER POUCH or 10 GRAMS OF
SILVER MEDALLION**

**For deposit of Rs. 3,000/-
and above LEATHER MONEY PURSE or
5 GRAMS OF SILVER MEDALLION**

Scheme - I FIXED DEPOSIT

Minimum Amount of Deposit	Period	Interest per Annum
Rs. 1,000/-	1 year	12%
Any Addition to Rs. 10,000/-	2 years	14%
Rs. 10,000/-	3 years	16%
Interest payable quarterly		

Scheme - II CASH CERTIFICATE

Amount of Deposit	Period	Monthly Amount	Annual Total %
1,000/-	1 Year	800/-	40%
	2 Years	1,200/-	60%
	3 Years	1,600/-	80%
Rs. 10,000/- - Issued in the form of Cash Certificate			
1 Certificate will be issued for Rs. 1,000/- in 3 years			

Application forms can be had from our Registered Office/office of all important branches in your Town and from our following branches:

- Carlsberg Plaza, 1 floor 705, Mount Road, Madras - 6
Ph: 42430
- Anandabhai Building, 26/27, Panambur High Road, Madras - 6
Ph: 31762/31511
- 1 A High Road, 'Rangaboli Junction' Thiruvallur - 1
Ph: 24331
- 2 A Park Road, Tiruvar - 4 Ph: 27000, 12322 (3 Lines)
- 310/311 Inchy Near Road, Salem - 6 Ph: 40406/40408
- 50 Mahamanday Agraharam, Erode - Ph: 3629
- Mysore Road - C Road Bangalore - 7 Ph: 271213
- Ramabai's Institute 25 Rambar Ramachandra Bldg. Bombay - 77
Ph: 275371
- 12-A 1st Ph Road, Near C. N. College Road - 6 Ph: 74100
- 1st Bldg. 34/35 Chitra Road, Tiruvallur - Coimbatore - 11 Ph: 368423
- 246 C, Indrapathi Main Road, Panambur on Madras - 12
Ph: 34652
- 225, Mysore Near Road, Salem - 6 Ph: 416
- 4th A - 1st Road, Vellore - 12 Ph: 27322/24300

ANNAMALLAI INVESTMENTS COMPANY
(GROUP OF ANNAMALLAI FINANCE LIMITED)

252, METTUPALAYAM ROAD, COIMBATORE - 641 001. Phone : 27653-8

"MAKING YOU MORE PROSPEROUS IS OUR BUSINESS"

தயாரிப்பாளன் படத்தில் கேசட்டுச் சின்னம் இருக்கா?

கதாநாயகர் இல்லை, ஒருவேளை படம் வெளி வந்ததும் வசலாம்!

— கிழை அ. கதிர்வேலு

மடித்துக் கட்டிய வேட்டி, தலையில் முண்டாக, கைகளைப் பெரிசு தகரடிச் — இவற்றுடன் ஒரு ஆள் எதிரில் வந்து நின்றது. "எனக்கு வேணுமா சார்? சூடான கைமுறுகி?" என்றான், கட்டைக் குரலில்.

"வேணும் போப்பா!"

"சீப்பா தரேன் சார்!"

"வாழ்வுப் பழங்கதான் சீப்புச் சீப்பாகத் தருவார்களா... முறுக்குக் கூடவா?"

"பார்த்தாயிற்றுண்டா இருக்கே... இப்படி அறுக்கிறியே சார்!"

"அப்படியும் நீ போக மாட்டேயேயேயே!"

"சாம்பின் வேலு திண்ணு பாரு சார்... குளியாய முறுகி!"

"ஏன்டா உசிரா வாங்கறே?"

"சாம்பிக்குத் துட்டு வேணும் சார்!"

"பொயர் தீ போக மாட்டே?"

"போறதுக்காக வரலையே சார்..." என்ற முறுக்கு விபரப்பாசி டிசைன் வைத்து விட்டு, பக்கத்தில் உட்கார்ந்து, "என்னடா முட்டைக் கண்ணா! முறுக்குத் திண்ண முறுக்கிக் கொள்ளியே!" என்று சிரித்தான்.

"டேய்! சத்தமா! என்னடா வேஷம் இது!"

"வேஷம் போடறதே வாழ்க்கையாய்ப் போச்சுக்கா!" — அறுத்துக் கொண்டான்.

"டிசைனிலே நிஜமாகவே முறுக்குத் தானா?"

"தீயே பார்த்துக் கொள்!" என்று சத்தமா நிறுத்து காட்டவும், அருண் டிசைனுக்குத் தகரடிட்டான். வேலாகச் சில முறுக்குகள், அவற்றின் அடிவில் —

"என்னடா இது பாக்கெட்?"

"பணம்! புத்தம் புதுக் கரென்ஸி நோட்!"

"ரிவலி?"

"நாறு ரூபாய்க் கட்டு... இரண்டு வட்சத்துக்கு!"

"ஏதுடா? கொன்னை கிண்ண எதுவும் அடித்தாயா?"

"கிட்டத்தட்ட அப்படித்தான்... அப்புறம் விவரம் சொல்றேன்... கைவிலே எப்போதுவது இருக்கிறது?"

"இல்லையே!"

"பரவாயில்லை.... பிரவுன் பேப்பரில் அழுத்தமாகச் சுற்றி, டன்யன் போட்டுக் கட்டியிருக்கிறேன்.... எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டியே ஸை..."

அருண் தயங்கினான். "ஆபத்திலேயே?"

"என்னிடம் இருந்தால்தான் ஆபத்து. அதனுல்தான் உன்னிடம் ஒப்படைக்கிறேன்...."

சட்டென்று கேட்கத் தொன்றியது அருணுக்கு. "அதிகுக்கட்டும் சத்தமா... உனக்கு எங்க சராகாவாய் பற்றி ஏதாவது விஷயம் தெரியுமோ?"

"உனக்குத் தெரிந்ததைவிட அதிகமாகவே தெரியும். ஒன்றுபட்டும் சொல்லுவா? எதிரில் நோய்க்கு நல்ல மருந்து கண்டு பிடித்துவிட்டு அனாதை தயாரிக்காமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்களா... கத்தக் கல்லுப் பிள்ளையார்டா அந்த ஆள்!"

"கேட்கட்டி! ஆமாம், அந்த மருத்து ஸ்பார்முலா இருக்கிற இடம் பற்றி..."

"அந்தவிஷயத்திலேபாணிகெட்டிக்காரத் தனமாகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆபீஸ், பாக்கி, பங்காளா, எதிலும் வைக்கவில்லை! அந்தப் பெயர்களை..."

அருண் இதுவந்துடிப்பு அதிகமாகியது. "எவருவது நிகுடி விடுவான் என்ற பவத்தினால் தன் தயக்க மகனிடம் கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்..."

"இன்னி? அந்தப் பெண்ணின் பெயர் என்ன? எங்கே இருக்கிறார்?"

"அம்பிகா என்று பெயர். அனடயாதிலே தனீ. பங்காளாவிலே அம்மாவுடன் இருக்கிறாள்... அப்பா இல்லை... திண்ணம் சாயத்தம் அனடயாது கிளப்பலே டென்னிஸ் ஆட, பழங்கால ஆய்ஷன் காரில் வருவான்... இன்னமும் கல்யாணம் ஆகவில்லை. போதுமா தகவல்? அதுசரி, உனக்கு எதற்காக அந்த ஸ்பார்முலா?"

"தீ மட்டும்தான் எனக்கு சன்பென்ஸ் வைக்கலாமென்று சட்டமா? தான் வைக்கிற சன்பென்ஸ் இது!"

"எதோ தப்புத் தண்டாவிலே இறங்கி விடுக்கிறாய் என்று புரிகிறது.... அது உன் தங்கவா... சீர் பாக்கெட்டை வாங்கிக் கொண்டு கிளம்பு. நேரமாகிறது!"

அருண் துடிக்காமல் நிறுத்து பணப் பார்சலைப் பெற்றுக் கொண்டதும், "அப்புறம் சத்திக்கிறேன்!" என்று சொல்லி மனையில் வேக வேகமாக நடந்து நிமிடத்தில் இருளில் மறைந்தே போனான் சத்தமா.

சாலைக்கு அருண் வந்தபோது ஆட்டோ ரிக்ஷா ஒன்று தங்கித் தெரிக்கும் வேகத்தில் வரவும், கைகாட்டி நிறுத்தினான். "சென்ட்ரலுக்குப் போவது சார் வண்டி!" என்று ஆ. அ. டி. அரவா ஆரம்பிக்க, சட்டென்று ஏறி உட்கார்ந்து, "எனக்கும் அங்கேதான் போக வேண்டும்!" என்று பெயர்வை உதிர்த்தான் அருண்!

தரந்தைப்பேணி காப்பகில் ஓர் இடைவிடா முயற்சி!

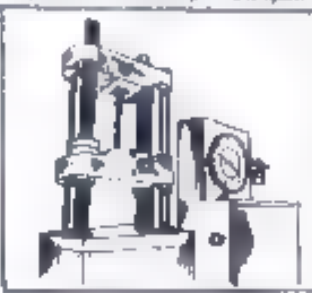

உடனடிப் பதவியுடன் உடனடி பதவியுடன் பிரதமர்
புலனாய்வு அமைப்பின் தலைவர் பதவியை கையாண்டபின்
முதல் மை = முயற்சிப்பதும் துறைமுகம் பத
பொருத்திய அமைப்பு இதுவரை இதுவரை இதுவரை
ஆகும் தலைவர் பதவியை முயற்சிப்பதும்

தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர்
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை

தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர்
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை

தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர்

Shree-TSRM/700

(தலைவர் பதவியை)

தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர்
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை
பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை

தலைவர் பதவியை தலைவர் பதவியை தலைவர்

அன்றிரவு சேதர் விட்டால்...

பெண் அடக்கமா,
அழகா கிருக்கா.
ஏன்னடா சேதர்,
சும்மதும்தானே?

ஓ. கே!

மதுநாள் சேதரின்
தர்னத் வந்து...

ஸார், பையனுக்குப்
பெண்ணைப் பிடிச்சிருக்கா...
செளந்தம் போலாமா?
வரதட்சிணை பத்தாயிரம்
ரூபாய் போதுமா...

திமக்கிட்ட சிவராமன்,
மதுநாள் முடிவு
தொறிவிப்பதற்கு
கூடா
அவரை அனுப்பி
விட...

ஏன்னாங்க,
வந்த வரனை
புதுவு
விடாதீங்க!

வரதட்சிணை
பத்தாயிரத்துக்கு
ஏந்தே போவான்,
ஜெதா?

படிப்பிலும்
பெச்சப் பொட்டிகளாகும்
வித்யா பெற்ற பெருங்குடி
கொப்பைகளை விற்றால்
யிரம் கொண்டு - கடிமரைப் போடும்
பாடு கியாயிரம்
பாங்கில் கிருத்த...

விவரமுறிந்த வித்யா...

நாயுநாள்
டயம்
கொடுங்கள்,
அப்பா!

நான்காவது நாள்
சேதாரின்
அப்பா

ஸார்!
வரதட்சிணைய வேண்டாம்!
பாத்திரம் பண்டம், நான்கு
நடமாற்றம் எதுவும் நான்கு
சேதாரம்! கல்யாணத்தினை
உங்க கிஷ்டப்படி
படத்துங்கள்!

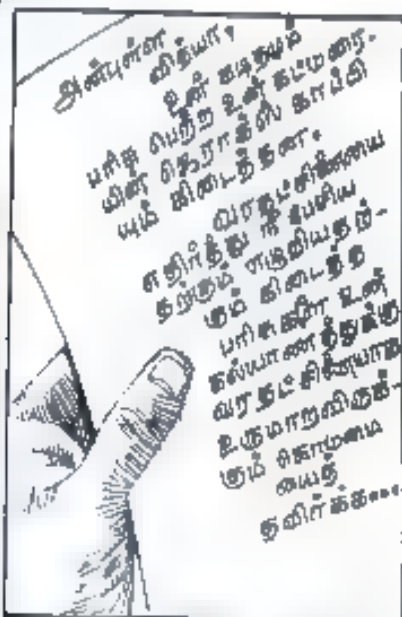

இதென்ன
அரசியம்?
கிந்த மனமாற்றம்
எப்படி நிதர்நிதம்?

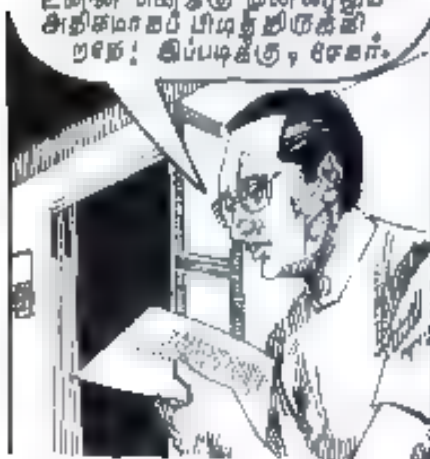

ரன்னல்தான்
அப்பா! கிதை
உரக்கவே படல்கு
அம்மாவும்
சேதாபுடும்!

அன்புள்ள
வித்யா!
உன் கடிதம்
பரிசு பெற்று உன் கடிதத்தை
யின் கிதராக்கில் காப்பி
யும் கிடைத்தன.
எதிர் துருவரதட்சிணைய
தற்கும் எழுதியதன்-
மும் கிடைத்த
பரிசுகளை உன்
கல்யாணத்துக்கு
வரதட்சிணையாக
உருமாற்றிவிட்டு
மும் கலாமுமை
யைத்
துவிர்த்த...

... தயவுசெய்து என்னைப்
பிடித்ததில்லை என்று கூறி
விடுங்கள்? என்று என்னால்
கிதாசித் கேட்டிருக்கிறேன்.
அனால் உன் விருப்பம் நினை-
வேற்றப் போவதில்லை! என்ன
செய்ய உன் கடிதத்தையும்
கடிமுறையையும் படித்த பிறகு
உன்னை எனக்கு முன்னிலும்
அதிமகிழ்ச்சி பிடித்திருக்கி-
றேன்! இப்படிக்கு, சேதாரம்.

பெற்றோரிடம் வாதாடி
அவர்கள் மனசையும்
மாற்றியிருக்கிறார்.
அதுமட்டும்தான்
சேதாரம் அப்பா
கிறதே வாங்க...

வித்யா!
கடிதம் எழுதும்
போட்டியில் முதல்
பரிசு உனக்கில்லை
உன்
கணவரும்-
குத்தகாரர்!

மாலட்டத்தூதர் சுற்றி...

●● நிகழ்ச்சிக்குப் பின் இரண்டாவது பெரிய கரை கரைதான். பின்னல் மைலம், பஸ் ஸ்டாண்டு குண்டும் குழியுமாகிய கிடங்கு, உச்சி வெளியில் மண்ணாடையைப் பிளக்கூம்படி, நிழலில் ஒண்ட இடமில்லாத பெருமல் வெளி, மாற்று ஏற்பாடாகப் பக்கத்திலேயே புது பஸ் ஸ்டாண்டு பிரம்மாண்டமாகக் கட்டி முடிக்கப்பட்டும், இன்னும் திறப்பு விழா நடக்கவில்லை, காரணம், நகராட்சித் தலைவர் திரு.க. அயர் விழாவுக்குக் கையொப்ப அழைக்க நினைக்கிறார். அதனால் தான் பிரச்சினை!

●● கரையிலிருந்து கற்றுப்பறணர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் தீரன் என்னமோ டவுன் பஸ்கள் போகின்றன. ஆனால் கரை டவுனுக்கு உள்ளே வசிப்பவர்களுக்கு டவுன் பஸ் பிராப்தம் இல்லை. நிலம்! நகருக்குள் டவுன் பஸ் குட்டெட் இல்லை. இதனால் ஆஸ்பத்திரிகளும் மற்ற இடங்களிலும் போக ஆட்டோக்களைப் பெறும் வேண்டியுள்ளது. ஆட்டோக்காரர்கள் அடாவடித்தனம் பண்ணுவதில் கரையும் விதிவிலக்கல்ல. எப்படிப் பார்த்தாலும் கண்டிப்படுவதென்னவோ பெரிது இல்லாததால், 'தகராறுகள் மிஸ்டர் பஸ்களாவது விடலாமே' என்பது கரையார்சேர்ந்த டாக்டர் ராஜகிருஷ்ணன் கருத்து.

●● இப்போது கரையுக்கும் செவ்வந்திரம் உள்ள தூரம் 66 கி.மீ. இது வேலூர் வழியாகச் செல்லும் தெய்வ நெடுஞ்சாலை மீல் போனால்தான், அப்படியில்லாமல் கரையையும் மேற்கரையையும் இணைத்து, மொகலாருக்கு எருகிய காணியில் ஒரு பாலம் கட்டி ஒரு சாலைவளமத்தால் இருபது கி.மீ. குறைவும், இதனால் எத்தனை எரிபொருள் செலவு மிச்சம்! அரசு யோசிக்க வேண்டும்!

●● அரியலூர் வட்டம் திருமழபாடிக்கு அருகில் உள்ள கிராமம் கண்டராத்தித்தம். இது சரித்திரப் புத்தியுடைய, சோழமன்னன் கண்டராத்தித்தன் இறை பணி, புரிந்த அந்த

●● கரை புது பஸ் ஸ்டாண்டு

கரைக்குத் தானமளித்த கண்டராத்தித்த சதுர்வேத மங்கலமே இன்னதில் கண்டராத்தித்தம், அந்தச் சோழமன்னனை கட்டி வைத்த தந்தான் இங்குள்ள கண்டராத்தித்தப் பேரேரி, ஐந்து மைல் கற்றாடி கொண்ட இந்த ஏரியால் பயனுறுபணை கமரர் பத்தாயிரம் ஏக்கர், இன்று இந்த ஏரி எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்க நம்மை அழைத்திருந்தார் அய்யர் இவ்வூர் விவசாயதான், பார்த்தோம், ஏரி முழுவதும் மண்மேடிட்டுத் தூர்ந்து போய்க் கொள்ளையே பாதிமாகக் குறைந்த நிலம், போதாததற்கு ஏரி ஓரப் பகுதி களிவெல்லாம், ஆக்ரமிப்புகள்! இவை போதாதென்று கள்ளச் சாராய ஊறுகள் வேறு ஆங்காங்கே ஏரிக்குள் புதைக்கப்பட்ட அவலம். இந்தக் கொடுமைகளை எங்கே போய்க் கொல்லுவது? தொத்து நிகரும் பேரேரி.

●● புள்ளம்பாடியிலிருந்து திருமாளூர் செல்லும் முக்கிய சாலை மீல் அரண்மனைக்குறிச்சி ஓடை குறுக்கிடுகிறது. அதில் ஒரு கரைப் பாலமும் இருக்கிறது. ஆனாலும் பெரிய பாலம் இல்லாததால் மழைக் காலத்

தில் போக்குவரத்து கட்டுப்பாட்டும் திட்ட, சிவ வகுப்புகளுக்கு முன்பு, தண்ணீர் துறை வாய்க்காலை ஒதுகிறது என்று திணைத்து ஒரு பன் புனாவா பள்ளம் பாவத்தில் இறக்கி விட்ட பன் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப் பட்டு, அதிர்ஷ்டவசமாகப் பலனாகக் கவி தப்பினார். ஒரு திருமணத்துக்குப் புறப்பட்ட கோஷ்டி, தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடிய தால் கடந்து செல்ல முடியாமல் மாயப்பிணை அக்களையிலும் மலையப் பெண் இக்களையிலு மாக ஒருநாள் முயுக்கக் காத்திருக்க நேரிட்ட. தாய், அதனால் முகூர்த்தமே இருப்பது தான் மணி திரும் தள்ளிப் போனதால், இக்களை களைவெயிலாய் சென்றிப்பட்டு எம்.ஜி.ஆர். தாது அண்ணாளுக்கு முன் வெள்ளப் பாதிப்பை பரிசாக இட இப்பதவிக்கு வந்தபொது.

தண்ணீர் வெள்ளம் கட்டிச் செல்லும் காட்சி

* கம்பராமப்பேட்டை, மதுரை

இந்த அள்ளமனைக் குறித்தி ஒரே கையால் பார்க்கவிரிட்டு, அந்த இடத்திலேயே கடனடி வாங்கிப் பாலம் கட்டி கத்தராய் போட்டுவிட்டுப் போனாராம். அங்கவளவுதான், தான்து வருடங்களுக்கும் முதுகல் எம்.ஜி.ஆர். கத்தராய் இன்னமும் திறைவெற்றப்பல விவசாய.

● வால்துடி வட்டத்தில் கொஞ்சம் கன் வாங்கிவிடுக்கிற கொள்கை எதுமில்லை. இந்த களையில் கட்ட 1983-ம் வருடம் தண்ணீர் வந்த திட்டம். திட்டம் ஒரு மகப்பேறு மருத்துவ நிலையம் கட்டப்பட்டது. அதன் நிலையை பெரிசு வந்து பார்க்கக் கொள்கைக் கேட்டிருந்த தாய் எதுமில்லை நேரு இளைஞர் மன்றத் தலைவர் ரவிச்சந்திரன், மருத்துவ நிலையம் கட்டாத திட்டம் வெளிக் கவிரி களிலேயே 'செட்டி லைட் டிராயர்' என்று எழுதிவிருந்ததைப் பார்த்த பொது, மருத்துவ அபிவிருத்தி, கட்டுமை பலவீத மான ஆபாசக் கிறுக்கல் வாசகங்கள், கட்டிடத்தைப் பூட்டி வைக்காததால் இரவில் 'திறுவான காரியங்கள்' பல நடப்பதுண்டாம். 'இன்னும் இதைக்கு திறப்பு விழா நடத்தவில்லை?' என்றேரும். அந்த இளைஞர் மெனதமாக எங்களை வெறு ஓர் இடத்துக்கு அழைத்துப் போனார். அது காப்ப பஞ்சாயத்து ஆபீஸ். கடனாகத் திறந்து கொண்டு கள்ளை போனார் ஒரு கையைக் கட்டி. அங்கி தாய்கள் சற்றும்குப் பார்த்த மகப்பேறு

மருத்துவ நிலையம் 22.12.83-ம் எம்.ஜி.ஆர். தாவரம், ம.பொ.சி. முதலியவர்கள் கலந்து கொண்டு ஜாம்பலாய் என்று திறப்பு விழா நடத்தியதாகக் குறிப்பிட்டுப் பட்டிருந்த கள் இது எப்படி இருக்க?

● காவிரிக்களையிலேயே அமைந்துள்ள ஆனால் துடிதண்ணீருக்குத் தவிக்கும் களைப் பற்றித் ததீயமா கங்களுக்குப் பார்த்து ஆளையானும் திசுரிலித்தது, ஆள் பன் பிடித்து, கொழுப்புக் கள்ள கம்பராமப் பெட்டைக்கு வாகுங்கள். தான்து வருடங்களுக்கு முன்பு வரை இங்கே தண்ணீருக்குப் பாதிக்க இங்கே. அப்படித் திரும் தகீர் துடி தண்ணீர் கேளையைய பூத்தி செய்ய கம்பராமப்பேட்டை

கடந்த அந்நிலைகள காவிரியாற்றில் பெரிய ஆழ்வினைது ஒன்று தோண்டி, ராட்சச மோட்டார் போட்டுத் தண்ணீரை கறிஞ்ச ஆரம்பித்தார்கள். அங்கவளவுதான், கம்பராமப் பெட்டைக்குக் களை, காலம் ஆரம்பித்தது. கம்பராமப்பேட்டைப் பகுதியிலுள்ள திவத்தடி திட்டம் கறிஞ்சப்படுவதால், கம்பராமப் பெட்டை, கிணறுகளெல்லாம் கோலிந்தா! அதனால் வருடத்தில் ஏழெட்டு மாதங்களுக்குத் தண்ணீருக்கு அணையும். திவதாடல் அவர்களுக்கு, அதனால் இங்கிருந்து தண்ணீர் எடுத்துப் போகாதீர்கள் என்று கம்பராமப் பெட்டை வாகிசன் கறவிக்கிறார்! திருச்சிக்குப் போதும் குடிதண்ணீரில் அங்கவளவு இனிஞ்சு குத்துக் கொண்டு செல்லப்பட விருக்கும் குடி திரிக், எங்களுக்குத் ஓர் இரண்டு குழாய்கள் போட்டுக் கொடுங்கள்! என்றுதான் கேட்டு நிற்கும், கம்பராமப்பேட்டை புலவெள்ளவரி மாதர், சங்கத்தினர், திவாவமான வெண்டு கோன், திறைவெற்றப்படுமா எக்பதுதான் கேள்வி!

● 1982-லிருந்து 1987 வரை எத்தனை வருஷம்? 105 வருஷம். ஆற்றுவண்டு விழா எப்போது கொண்டாடுவார்கள்? 100 வருஷ மானதாம். ஆனால் மேற்கொண்டு ஐந்து வருஷமாகியும் வால்துடி அரசினர் மேல் திவாய் பன்சிக்கத் ஆற்றுவண்டு விழா கொண்டாட முடியாத நிலை, என்ன காரணம்? ஆற்றுவண்டு விழாக் கமிட்டித் தலைவர் ராஜா

சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்ததுக் கேட்டோம். "தூற்றிண்டு விழாவுக்கு எந்த அரசியல் தலைவரைக் கூப்பிடுவது என்பதில் கலிப்படி மறுப்பினர்களுக்குள்ளும் சரி, பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்கும் சரி பல்பாசை கருத்து வேறுபாடு தூற்றிண்டு விழாவுக்கு அரசியல் வாதிடவே வேண்டாம், கல்வியாளர்களால் அழைக்கலாம். என்பது என் கட்டி. இதெல்லாம் சேர்ந்து, பள்ளிக்கூட தூற்றிண்டு விழாவை நடத்த முடியாமல் சேய்துவிரட்டை இதுதான் கல்வியாளரை காண்போ

தர்மலிங்கம்

பார்த்தோம் சாந்தாபெருஞ்சண்

தலிர வேதிலிவோ" என்று அவர், பள்ளிக் கூட விழாக்களிலுமா அரசியல் அறிக்கை இல்லை?

66 அரசாங்கத்திலிருந்து பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு பொது டெலிவிஷன் என்று பல கள்களிலும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது தெரிந்ததே! அந்த டெலிவிஷன் பெட்டிகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று தெரிந்து கொள்ளலாமா? வாசுங்கன் வாய்க்குடிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் மணக்கால் கர்மராசபுரத்துக்குப் போகலாம்.

"எங்க ஊர் டெலிவிஷன் பெட்டி ஒரு வருஷமாய் ரிப்பேர். கலிச்சைப் சோட்டால் படம் வராத. வெறும் சவுண்டாக் வரும். பூனியன்லே எவ்வளவோ சொல்லியாக்க. கொண்டு மாசத்துக்கு முன்னால் ஒரு இஞ்சினீயர் வந்து மார்த்துட்டுப்போனாரு. என்னவோ ரிப்பேருக்கு. எனக்கு அது சரியாய் புரியலை. ஆயின்ல கொல்றேன்னுட்டு போன வருதான். அதுக்கப்பறம் ஒரு தகவலும் இல்லை. இந்த ஊர் ஜனங்க வெ பேர் நான் அனாத் சரி சொகு வீட்ல வெக்க, சின்மாவெல்லாம் பார்க்கிறென்னு பேசிக்கருங்க. நீங்கனே வந்து பாருங்க சார்" என்று வீட்டிலுன் அழைத்துப் போனார் அந்த ஊர்ப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தர்மலிங்கம்.

பார்த்தோம்! மெனது மீது செத்துப் போன டெலிவிஷன் உட்கொடுத்து கொண்டிருந்தது. "இந்த டெலிவிஷனை விடுங்க

• தர்மலிங்கம்

• விஸ்வநாதன்

சார் இது இல்லாட்டி ஒண்ணும் துடிமுடிபிப் போயி டெலிஷன் கனாருக்கு இன்னும் நன்னி வசதி போதாது. தெரு விளக்கு எரிவாது. டூனா டிபென் கொண்டு வராத. சத்துண்டி எம்மவத்துக்கு நல்ல கட்டிடம் கிடையாது. இதுக்கெல்லாம் வழி செய்தால் புண்ணிய மாயம் போதும்" என்று அவர்.

66 "போ. நீதாங்கல் மாதிரி இங்கேயும் ஒரு பறவைகள் சொன்னாய். அழைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது" என்று திருச்சி காவல் கமிஸ்பாதுகாட்டிச் சங்கத்தின் கறுப்பினரை வேலாயுதம் கொள்ளப்போது ஆச்சரியமாய் இருந்தது. போகிற வழியையாய் கொண்டு. திருச்சி தந்தை பாதையில் திரும்பாஜார் அருகேயுள்ள வேட்டுக்குடி களையெட்டி ஏரி. சரீலயில் காசா நிறுத்திவிட்டு, பல விதப் பறவைகளையும் காணும் ஆர்வத்தில் பாறாதுரை சிதம்பர ஏரிக் களானை அடைந்தோம். தூரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பறவைகள் கூட்டமாய் காத்தது கொண்டிருந்தன. நின்றாய் பறவைகள். அங்கே இருந்தும் அவற்றுக்குக் கூடு கூட வேட. நிறைந்தாயோ மரங்கள் இல்லை. அயல்நாட்டுப் பறவைகள் கூட. வகுவதாய் வேலாயுதம் கொண்டு. ஆனால் நினைவூட்டிப் படி இருந்தால் உள்ளூர்ப் பறவைகளே இடத்தைக் காவி பண்ணிக் கொண்டு விளம்பினிடும். அரசாங்கம் முயற்சி செய்தால் இவ்வு ஒரு மினி வேட. ததாங்கல் கருவாக்கலாம். மண்மிருந்தால் மார்க்கமுண்டு.

66 அனாதை இல்லங்கள், பொதுச் செவை நிறுவனங்கள் இவை எல்லாம் தம் பணிகளுக்குக் கை நல்ல நன்மை படைத்தவர்களின் நிதி உதவியை நாடுவதுண்டு. ஆனால் பொதுமக்கள் அனுப்பும் நன்கொடைகளைத் திரும்பி அனுப்பும் அளம்பு பற்றித் தெரியுமா உங்களுக்கு? உண்மை! "எங்கள் இல்லத்தின் கையதெவை பூர்த்தியாகிவிட்டது. அத்துடன் தாங்கள் வெளியில் சென்று நன்கொடை. வகுவிப்பதையும் நிறுத்திக் கொண்டுவிட்டோம். ஆனாலும் காந்திவ ஆண்டுக்காவந்த தாமதம் வராத நன்கொடைகளை மட்டும் பெற்றுக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது அவற்றையும் ஏற்படுத்தல் என்று தீர்மானித்

Boost is the secret of my energy!

பரிசுராத காமரத் திருவத் தாரை
புது வீடு கவனம் காத்தல் காரணம்
பெரிய காரணம். காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்

காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்

காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்
காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்

காரணம் காரணம் காரணம் காரணம்

பூஸ்ட்

இன்சுலையுக்க சக்தி

விஸ்ட்ரம்

90 டி.பி.டி. உணவு

நீரிழிவுக்காரர்களுக்கென்றே பிரத்யேகமாக
வடிவமைக்கப்பட்டது.

சோர்வை நீக்கி, சக்தியை கொடுத்து
தேம்பை உண்டுகின்றது

கொழுப்புச் சத்து சிறிதும் இல்லாதது

முழுவதும் தானிய, பருப்பு வகைகளால் ஆனது

செயற்கை வண்ணமோ, மணமோ, ருசியோ
சேர்க்கப்படாதது இயற்கை தந்த, பாதுகாப்புடன்
அளிக்கப்படுகிறது

ஸ்பென்ஸர்ஸ், சிந்தாமணி, தீட்சித் மற்றும் எல்லா மருத்துக் கடைகளிலும், டிபார்ட்மெண்டல் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

திருக்கிறோம். எனவே, 'தங்கள் அனுப்பிய தன் கொண் ணைத் திருப்பி அனுப்புகிறோம். நீங்கள், தேவையுள்ள வேறு ஏனைய எண்ப மக்களுக்கு, தேவை நிறுவனங்களுக்கு இத் தொகையை அனுப்பி வைப்பார்கள்' என்ற பதிலைத் தன்கொடைகளைத் திருப்பி அனுப் பும் காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக் கிறோம்..." என்கிறார் திருச்சி மாவட்டம் திருப்பராயத் துறையிலுள்ள ராமகிருஷ்ணக் குடியல் ஊழியரான சதாசிவம்.

கனம் திருநாறு அனுதைச் சிறுவர் ஊதகத் திருக்க இரம், கனம், மறு வசதிகளைத் தந்து வரும். வேளாறி விழா கண்ட இக்குடியல் நா த்தி வந்தவர் பிரம்மச்சாரி ராமசாமி. திருக்க குடியில் பள்ளியில் எஸ்.எம்.எம்.சி. முடித்த மாணவர்களுக்கு வேலை தருவதற் கொண்டு ஒரு தொழிற் சேவை நிலையமும் நா த்தி வந்தது குடியில் இன்னொரு சிறப்பு அமைதி இயறும் எதனைத் தத்தியுள்ள அனுதைச் சிறுவர்கள் வந்தாலும் மலிச்செ யு ன் ஏற்றுக் கொள்ளத் தவாரென்றுத் திதி ஒரு பிரச்சாரமே இல்லை என்று மறுபடியும் அடித்துச் செல்கிறார்கள் குடியல் சேந்த வர்கள்! ஆச்சரியமான சிவமயக்கவா இது!

என "பாங்கு மாண்புத் கொலை செய்யப் பட்ட. நிறகு திருச்சி மாவட்ட உட்கொட்டை யிலுள்ள இத்திலன் ஓவர்கில் பாங்கில் கொ ண்டுப்பட்டு விட்டது. அதனால் வெபாகரி: காரர்களும், மற்ற வாடிக்கையாளர்களும் தங்கள் கணக்குகளை அப்போது செய்ய இயக் வில்லை!" என்று எங்களுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பித் து. ஓ. பி. மத்திய அலுவலகத்தில் (சென்னை) விசாரித்தபோது கிடைத்த தகவல்: உட்கொட்டையில் நடத்த கொலை காரணமாக சென்னைமேல்டலால் அபுத் ஊழியர்கள் பணிவாற்ற விரும்பவில்லை. எனவே அந்தக் கொ ண்டப்பட்டது. அங்கே இயங்கிவந்த அலுவலக அச்செனன்து களையும் அருகில் உள்ள ஜலங்கொண்டத் தில் ஒரு புதுக் கொ ண்டை அகற்ற மாற்றி விடலாம் என்று தம்முறம் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தது ஐ.ஒ.பி. நிர்வாகம். அரசிடமிருந்து அனுமதி கொ த்தபிறகு, ரீசர்வ் வங்கியின் அனுமதி கொரப்பட்டது. ஆனால் ஜலங் கொண் த்தில் ஏற்கெனவே வேறு இரண்டு மூன்று கமர்ஷியல் பாங்க் கொள்கை இதுப்ப தால், புதுக் கொ ண்டைத் தால் சென்னைத் திருக் காது எங்கிற அடிப்படையில் ரீசர்வ் பாங்க் அனுமதி தரவில்லை. அதனால் கொ ண்டை மறுபடியு போய்விட்டது. இப்போது உட் கொட்டைக்கு அருகே வேறு ஏதாவது காரிக் கொ ண்டைத் தலாம் என்று ரீசர்வ் வங்கி கூறிய ஆலோசனையில்படி, ஐ.ஒ.பி. திருச்சி மண் டல அலுவலகத்தைத் தக்க இடத்தைத் திபா ரிக் செய்யக் கொட்டுக் கொண்டுள்ள தது. பிரச்சினை இர இன்னும் சில மாதங்கள் ஆகும்!

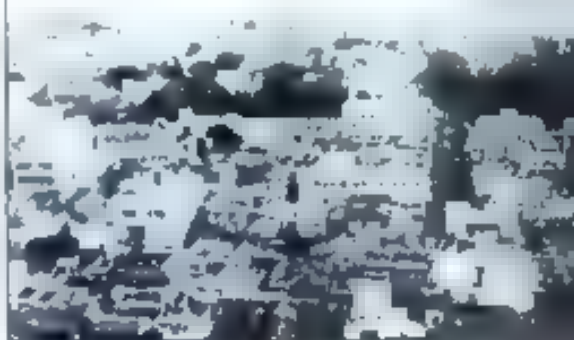
— மெனக்கிமி

திருக்கிறோம்

திருச்சி மாவட்டத்தில் கல்வி - II

மத்தியப் பள்ளி ஒன்று தாங்கள் தன்னைத்
— கட்டுவதற்குப் போகும்

திருச்சி — ஸ்ரீரங்கம்
— ஒரு கடிதம் — அம்

தம்மைச் சத்திக்க மறுத்த
திருச்சி கடுமையாக

— அனுபவக் கட்டுரை

அமரர் கல்கி

நினைவுச் சிங்கதைப் போட்டி - 1987

முதல் பரிசு	ரூ 1500
இரண்டாவது பரிசு	ரூ 750
மூன்றாவது பரிசு (இரு கதைகளுக்குத் தலா ரூ 375 வீதம்)	ரூ 750
ஆக மொத்தம் ரூ 3000 பரிசுகளாக வழங்கப் பெறும்.	

தயிர பிரகரத்துக்கு ஏற்கப்படும் ஒவ்வொரு கதையும் ரூ 125 சன்மானம் பெறும். அறிமுக எழுத்தாளர்களுக்குப் போனஸ் உண்டு.

■ கதைகள் சொந்தக் கற்பனை என்னும், இதற்கு முன் வேறு எந்த உருவிலும் பிரசுரமானதில்லை என்னும் உறுதிமொழி தேவை.

■ அறிமுக எழுத்தாளர் எனில் இதற்கு முன் எந்தப் பத்திரிகையிலும் எழுதியதில்லை என்னும் போட்டி முடிவு அறிவிக்கப்படும்வரை எழுத மாட்டேன் எனவும் உறுதி மொழி தர வேண்டும்.

■ நடுவர் குழு கதைகளைப் பரிசீலித்துப் பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.

கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய கடைசி தேதி: ஜூன் '85

■ உறையின் மேல் அமரர் கல்கி நினைவுச் சிங்கதைப் போட்டி என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

■ பிரகரத்துக்கு ஏற்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பப் பெறப் போதிய அளவு தபால் தலை ஒட்டிய கவலிவாசமிட்ட உறையைக் கதைபுடன் கடவே அனுப்புதல் வேண்டும். பின்னால் தனியே அனுப்பிப் பயனில்லை.

■ கதைகள் கல்கியில் நானு பக்கங்களுக்கு மேற்படாதிருப்பது நலம். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

■ எவ்விதக் கடிதப் போக்குவரத்தும் கிடையாது.

■ சந்தேகம் எழும் விஷயங்களில் கல்கி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது.

■ போட்டி முடிவும் முதல் பரிசுக் கதையும் கல்கி ஆகண்டு 2 ஆண்டு மலரில் பிரசுரமாகும்.

■ எழுத்தாளர்கள் பெருமளவில் உற்சாகத்துடன் கலந்து கொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டுமெனும்.

சீதா, பூர்வா ஆழியார் தம்பையே இழுக்கேன் இவள்?

பாண்டியன்: படுங் கொல்லு மரட்டேன். நான் தான் வேண்டிச் செலவழக்கே! இப்படிவேதான் இருப்பேன்.

ஒழுங்கு கொடுமை. தீண்டாமை இயற்றையெல்லாம் அடியொடு ஒழித்துக் கட்டினீர். உம் என்று மார்தட்டிக் கொள்ள முடியாது. ஒத்துக் கொள்கிறோம். அதற்காக நாளைய ஸ்கூலில் பிள்ளைகள்: மக்களைக் காப்பர் செய்த பல்லி சகிதம் மகனற்றும்தான் அதை அப்பாவி ஹரிஜன ஆசிரியைகளுக்குத் தரப்பட்டது என்பதனை நினைக்கிறதே தவிர?

தீண்டாமைவை எதிர்த்து நடு பாம் (முழுக்க, முழுக்க), கதை என்னை? கலைஞர். அரங்கம் எக்கம் போடுவோம். உம் என்று கதை எழுதக் கொட்டியிருப்பதை கவகவம் கட்டிக் கொண்டு மாதிரி தெரிகிறது. அரங்கம் வாய். வீக்கிறது என்பதில் அது செயற்கையாக நடிக்கும் இன்னியெக். ரி, எம், எல், எல். என்னிக்கும?

முதல் முறையாக மு.க. ஸ்டாலின் அறி முகவரி இருர். மேன் லில் பேசுகிறார். தீண்டாமைவை ஒழிக்கப் பாடுபடுகிறார். அவர் (மாதிரி) ஒழித்துக் கட்டப்படுகிறார்.

கார்த்திக்: உம் ரகி ரகர், மூலமென்ற கொடுக்க தெரிவாதவர்களை எல்லாம் என்ருட ஏன் கார்த்திக் ரெக்கரீங்க?

மாதிரி: இவர் மூலமென்ற கொடுக்கிற உம் கதை துக்கு. உம் மேன் போதும்தான் கொடுத்துக் கட்டைத் தர வாய்.

ஓரே ரத்தம்

எல்லாமே மேலோட்டம். நடித்தவரும் சரி, நடிக்க வைத்தவரும் சரி. இன்னும் கொஞ்சம் நிரத்தை காட்டியிருக்கலாம்.

சான்றித சம்பிரதாயங்களில் காலிய ஒரு பண்டிய பஞ்சாங்கத்தில் (பண்டிய வாராகக் கிஷ்டு - ஒ.கே.பு. தூய்தான் தூ. ஒ.கே.பு) வாரிகைகள் கலப்பு மனம் செய்து கொள் கின்றன என்பதுதான் கதை. கிஷ்டுவில் வாரிகைகளாக கார்த்திக் - சீதா.

படிப்பறிவாத மாதிரி கல் லெட்டர் எழுது வதற்காகத் தோழியை அனுப்புவதும் சீதா மிதி தோழிக்காரி கன்னுயின்று என்று கடிதம் எழுதுவதும் பின்னர் அது வேறு மாதிரி வெடிப்பதும் கடைசியில் காதலர்கள் கலி வதும் பரவாயில்லை.

ராதாரவி கொடுத்த வேலையைக் கச்சிதமாகச் செய்திருக்கிறார். மாதிரி சீதா எல்லாம். கொட்டுக் கொள்ளுமாயும் கன்னுயிர்கள்.

பாடல் காட்சிகளிலும் சரி, கதை சொல் லு நேர்க்கிணியும் சரி, பழைய வான

மு.க. ஸ்டாலின்: சம்பிரதாய ரெதியை மென்னை அடுத்த பம் மூலம்தான் மென்னை, கடித புல்லு என்னத்து நகலாக கத்துகிறீர். என்னவாகச் செய்றேன், போதுமா?

கொஞ்சம் அதிகம்தான். எம் ரகட்டி யாரென்று பார்த்தால் கொர்மாம். தீண்டாமைக் குக்கம் போட்டுவிட்டுத் தீண்டென்று எழுத்து சொட்டுக்கு வந்துவிட்டாத் போலிருக்கிறது.

* பாண்டியன் எப்போதுமே விடைத்த செயல்தான். அட்டே. மன்னில் தான் கைவை வைத்துக் கொண்டு திற்பார். பட படவென்று தான் பேசுவார். கபாலம். சொல்லிக் காட்டினும் மட்டும் மாற்றிக் கொள்ளவா போகிறார்?

ஒரு பக்கம் பாண்டியன் கிஷ்டு புயல் போலக் சீதா, எதிரே கார்த்திக் தென்றல் மலர் போலவருடி வருடிப் பதில் அளிக்க - அந்த வீடு மட்டும் மெச்சிக் கொள்ளலாம். பாண்டியன் கிஷ்டு கண. சிவிய் சாகாமல், திருத்திலிட்டார் என்று மட்டும் முடித் திருத்தால் முழுக்க முழுக்க வயலும் வாழ்வும். வாழ்க்கைக் கல்வி ஆகியவற்றில் ஒளி பரப்பாக்கும் பிரசார தூ. கந்தன்.

— ஜெயமன் மதன்

* என். முருகவேல், திட்டச்சேரி.

? எம். ஜி. ஆர் தற்போதைய பத்திரிகை விளம்பரத்தைக் கவனித்தீர்? கடிது பெயரைச் சிவியாக்காரர்கள் பயன்படுத்த வேண்டாமென்று வெளிவந்ததைத்தான் சொல்கிறேன்!

! கவனித்தேன். எம். ஜி. ஆர். பெயரை வெளிவந்த விளம்பரங்களிலேயே மிகவும் மரியாதை தக்கவிளம்பரம் இதுவென்றுதான் அதுவும் எம். ஜி. ஆர். மிகவும் சென்னைத்து பெரிய பாராட்டுக்குரியது. மனம் திறந்து பார்க்குகிறேன்.

* உ. இளங்கோ, தத்தியத்தூர்.

? 'சுருது திமிர்; தான் உன்' என்கிறேன் காளிமுத்து?

! திறுதுளியாக் கல்லுக் கடிதம் என்ற பழமொழியை நீளவில் கொண்டுதான் இது புதிதாயிற்றுக்கூட! காளிமுத்து உன்

பொருளும். கடித்துவான் என்ற சொற்களைத் துருவித் துவித் தார்கள் இப்படி உங்கள் மாதிரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் மிகமுக்கியமாக சமீப காலத்துக்கு இது புதுக்கிடு என்பது முய்வெற்குவதாய் என்பதாய் மாறாத அண்மைதான். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு மென்மையான கை கொண்டுப் படைத்துக் கொள்க. இதைக் கொண்டுப் படைத்துவான் சமீப காலத்து அப்பாவி அந்த மதநலனாகிவிட்டும் அன்புதான் உண்மை. அதுதான் தான் உத்திஜி இது புதுக்கிடுக்கு ஒரு தான் என்பது உடைதான். ஆனால் நமது அறிவுக் கிளவியைத் தக்க காலவாய்வாகக் காலவாய்வறித்துத் தவிர்ப்பது வேண்டும். வேறு ஒருவன் காணாமல் போய் துக்கமும் பதவி தாற்காலிகம் இயக்கவில்லை. அவ்விதமாக இருக்கிறதே உண்மை. கடித்துவான் வரை சமாதானி. அப்பாவிக்குக் கவனமாய்க் கவனம் உருவாக்குவதில் உருத்துச் செல்லத்தக்கதில், உருவாக்க வேண்டாம் என்று இருக்கிறேன்.

அரசியல் கவிமரக்கள் சுருதுக்கட்டம் புரூர்?

களினால் காணாது மிகவும் சாண்மகம் தான் எழுத முடியுமே தவிர, தக்கக் குடி யாது!

* சேகராஜி சாமா, சேகராஜி.

? கலையாய செல்வது, சாய்விடுவது மது பிரமமாண காளியம்?

! இரண்டுமே இல்லை. சைவபூதகாலதான் வீரைப் பிடித்து வந்து கொடுப்பதுதான் பெண்டு நிமிர்ந்துகொள்வதில் உயரம்!

* பி. வி. ஜெயபதி, கோவை - 2.

? 'அன்று நாய்தான் உயர்த்தவர்கள் என்ற செருக்கோடு நமது முன்னோர்கள் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் அன்று மற்றவர்களை ஒதுக்கியும் வைத்தார்கள். அவர்கள் செய்த பாவத்திற்கு இன்று நாம் எல்லாவற்றிலும் ஒதுக்கப்படுகிறோம்' என்று இன்றைய பிரமணர்கள் பலர் ஆதங்கத்தோடு கூறுகிறார்கள். இதில் தங்கள் கருத்து என்ன?

பந்த வர்க்குப் பானது என்றதுமே ஆய்வித்துள்ளவர்கள் எழுதினதில் பந்தம், இந்த இயற்கைக்காகவா அப்பந்தமாகும்? காத்திலும் காத்தாகும் போராட்டத்திற்கு இல்லாமல் இருக்கிற?

* ரா. உ. சேராடு.

? தெளிவற்றதில் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதி, தஞ்சையிலுள்ள எந்த ஜாதிமையச் சேர்த்தது என்று திமையறத்தில் கேட்கின்றனர். தாய்கள் திமையிலும் எப்படி வந்திருக்கிற?

! கலப்புத் திருமணம் என்பதே ஜாதி வேற்றுமை - என்ற அபிப்பிராயத்தின் கருத்துப் படுத்துவதற்காகத்தான். இந்தியாவில், பிறக்துப் குடித்தன ஜாதிமையக் கருத்தினால் வந்திருக்கிற ஜனம், ஆனால், குடித்தனமும் பணிக்கூட அனுப்பும்போது, என்ன ஜாதி என்று கேட்கிறார்கள், என்ன செல்வம்? இந்தியாவில், கலப்புத் திருமணம் தம்பதி கருத்தே அது தங்கப் பதக்கம் கொடுப்பது மொழிப் பொருள் அபத்தமாகிறது. முரண்

பாடலானது. அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக அரசாங்கம் ஸ்தலிக் கொடுமையை ஒழிக்க முன்வரா விட்டாலும், குறைந்தபட்சம் கலப்புத் திருமணத் தம்பதியினருக்குப் பிறந்த குழந்தைகளை, மாவது அரசு ஸ்தலியைக் கேட்காமலிருக்க வேண்டும் என்பதே எனது கருத்து.

* எஸ். அரிஅரன், திருநெல்விக்காவல்.

? நம் நாட்டை வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி செய்ததற்கும் தற்போது நம் அரசியல்வாதிகள் ஆட்சி செய்வதற்கும் என்ன வித்தியாசம்?

! அடிமை இத்தியாவில் மக்களுக்கு இருந்த உரிமைகள் கூட இந்தக் கந்திரி பாரதத்தில் பறி போய்வின்றன. மேலும் அன்று நானாயம் இருந்தது; இன்று இல்லை. அன்று நாவமும் இருந்தது; இன்று இல்லை. அன்று ரூபாய்க்கு மதிப்பு இருந்தது; இன்று இல்லை.

* சங்கர், சிங்காரப்பேட்டை.

? தமிழகம் முழுவதும் கடுமையான சூழ

தீர்ப்புதம், வறட்சி, உற்பத்திப் பாதிப்பு — இந்த நெருக்கடிகளைக் கவனத்தில் கொண்டு, மாநில அரசு தனது அரசாங்க விழாக்களை திறந்திக் கொண்டால் என்ன?

! ஸ்தலியோ, கனடையையே கெடுக்கப் பார்க்கிறீர்களே! ஒரு பக்கெட் தண்ணீருக்கு நாலு ரூபாய் செலவுதித்து மகாநிலிலிருந்து கப்பலில் தண்ணீர் கொண்டு வரப் போகிறீர்கள்! முன்பு சென்னை நெருண்டேடியத்தில் நடந்த கிருஷ்ண நதித் திட்டத் துவக்க விழா மாநிலி, இப்போது கப்பல் கப்பலாக மகாநிலிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டத் துவக்க விழாணவக் கொண்டாட வேண்டாமா! தமிழனின் காதுகள் சரியான யானைக் காதுகள். அதனால்தான் எத்தனை முழக்கிற்குப் பூச்சுத்தினாலும் தாங்குகிறது.

* கே. என். ஸ்ரீனிவாஸ், கொரட்டுர்.

? 'ம. வி. படம் போரடித்தால் ம. வி. ஸ்தலியைத் திறக்க' என்று ராஜீவ் சொல்லு கிறாரே?

! ம. வி., ஸ்தலியைத் திறக்க மக்களின் வரிப்பணத்தைக் கொடி கொடியாகச் செல்வாதிக்கிறார்கள்? 'ம. வி. ஸ்தலியைத் திறக்க' மூன், ம. வி. அபேஷன்களை நீங்கள் மூட வேண்டியிருக்கும்' என்றுதான் பதில் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

* ஆர். அப்பாவு சலாம், திருச்சி — 80.

? 'அவில உலக இனிச்சையார்கள் சங்கம் என்று சேலத்தில் ஒரு சங்கம் துவக்கப்பட முன்னதாமே!

! நம் நாட்டு வர்க்காளர் பட்டியலுக்கும் இனிச்சையார் சங்க உறுப்பினர் பட்டியலுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்குமென்று தோன்றவில்லை.

* மு. பாஸ்கரன், புதுவை — 5.

? எம். எல். ஏக்களுக்கு இரண்டு மடங்கு இனப்படி உயர்வு தேவைதானா?

! இத்தநாட்டில் எந்தத் தொழிலாளிக்கும் எந்த அதிகாரிக்கும் சம்பளமோ, படியோ திருநிப் பென்று இருமடங்கு ஆவது என்பது கனவிலும் நடக்காது. ஆனால் நமது எம்.எல்.ஏ.க்கள், கவர்னர்கள் ஆகியோருக்கு நடக்கிறது! இது இத்தியாவின் எப்பெல்லு ஸ்தலியாகம்! நடுக, தனப்படிதாம் உயர்ந்து விட்டதே என்பதால் எம். எல். ஏக்கள் தங்கள் ஸைட் கேரீனையை திறத்தி விட வா போகிறார்கள்?

* பி. தனபால், காசர்க்கால்.

? 'பிறக்கப் போகும் குழந்தை ஆணு, பெண்ணு என்று தெரிந்து கொண்டு, பெண்ணை இருத்தால் கருவைக் கலைத்து விடுபவர் களைப் பற்றி என்ன திணைக்கிறீர்கள்?

! என்னதான் சட்டபூர்வமானதாகப்பட்டாலும் கூட கருக்கலைப்பு என்பது கொலைக்குச் சமன்தான். அதிலும் பெண் என்றதும் கலைப்பதும் ஒன்றாகக் கருத்திற்கே விரோதமானது. மன்னிக்கவே முடியாதது.

* பி. எஸ். பொன்னாஜி, நாகர்கோவில்.

? எம். எல். ஏக்களைக் கிண்டல் செய்து வரும் சினிமாக்களைத் தடை செய்து சட்டம் இயற்றியுள்ளார்களே?

! இத்தியக் குடிமக்களுக்கு நமது அரசியல் சாசனம் வழங்கியிருக்கும் சுருத்துச் சுத்திரம், எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை, விஷயங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் உரிமை ஆகிய அடிப்படை உரிமைகளுக்கெல்லாம் ஒரு சவால் எழுந்துள்ளது. நேரம் இது, இந்த உரிமைகளை நீதிமன்றம் மக்களுக்குக் காப்பாற்றித் தரும் என்று நம்புகிறேன்.

* கு. 18 பகி பெறுபவர்:

சங்கர்,
8/122, பஸ் நிலையம்,
சிங்காரப்பேட்டை
— 635 307.

உயிரிழை உரு உயம்
உயிர்யம்!

வட்டமேளம்

* அப்பா... வெயிலிலே, உங்கள் திடீர்தயக்கத்தில் நான் எய்யுங்கு வெப்பம்...? அதுதான் பறக்காத குதிரை நான், தலக்கல்லு தழும்பு. அருகாமையின் இருக்கை, அறிவின் கடைசி வரி — அப்பாப்ப.

1950年 10月 10日 星期日

8. கங்கிதரீபயங்கத்தைய இரண்டு இராசகங்க கரப்பி வாழ்த்து, ஞானைய தரிசித்த முதல்வருக்கும், மற்றொருவரைத் தரிசித்ததில்லிய வறதி திரவரணம் பண்ணின சிறப்பாக வாழ்த்தித் தந்து அண்ணலையில் பரவாது துறவ வாழ்க்கையி டந்திய அமைச்சர் ம. சித்தவரத்தினதும் அமைப்பி கையதிகள்.

இதற்குரியதானால், மதி. செ. தயிழைநெய்யன்.

* திதிநாடகமும் தெய்வலீலை; திதிநாடகமும் தெய்வலீலை! திரையுமை படித்த நாபாததது மேயை வந்தினேன். இது ஸா அருங்கல் பாருவனின் எம்.ஜி.ஆரும், தெய்வலீலையும் சுவர் பாவு ஆரண், திதிநாடகம் பாபாநாதமும் உள் கணனித்து கொண்டு- நான் கண்டறி!

இதற்குரியதெல்லாம், டி. சி. மீ. நான் பி. சி. சி.

“திதி திரிபரகாலம் தெரிவையினை நீர் தீர்வாகவும் தெரிவையினை.” நம் வயததென்கி தனனீயப் பதனும் ஞாந் பற்றி வறுதிலிடுவெய்தினை. திரவம்” ஆனது. உ” ஞாநியம் ஞாநியம் “பா” தனனீய. உ” தனனீயது. அதுதிக் கியிருக்கை அந்நாநினை இவ்வயை. தி. ஆனது. தொவையிதாயும் இவ். பதன ஆதிக் உ” தெரியவாயம் ஞாந் இவ்வயை தெரியவாயினை. தனனீய தனனீய தெரியவெய்துகலும் ஞாந் திரிபரகாலம் ஞாந் திரிபரகாலம் பற்றி இவ்வயை ஞாந் உ” தனனீய.

Grade 100 = 17. "average" male male 34 kg

9. "காப்பாறுதலுக்காகப் போர்த்துக்காட்டில் கிளினை" —
பயனுள்ள நிலா ஆகப் காட்டுகை. தன்னைக்கே சமையலுக்கு
உணைக் கூடப் போர்த்துக்காட்டில் இருக்க, மக்களுக்குக்
கலிக்கக் கூடாடும் இன்னொரு கிளினுடைய பூதநிலைத் திறை
மக்கள் காட்டில் ஆங்கு ஆராதனையுடன் போர்த்துக்
காட்டுக்குக் கொண்டும் வணங்கி வந்து நின்றன அருளுக்
காத்தகர். 10. தெருக்கியை

* பொருள்கள், தகவற்சூத்திரம், மக்களின் நலம்
எனவும் தீர்மானமும் உலர்ந்தி வருகிற கிணறு அந்
முயற்சி சேனாபதி மந்திரி முடிவாக, வெளியு அந்
உம் கொண்டு

தேவநா - 19.   **அ. சி. என். சுப்பிரமணியம்**

* ஸ்காலிஸின் 'விருத்தங்கு வந்தவன்' தொடரை அருகம். தெளிந்த தீரோடாடவான் கொல்ல வந்தவனாக உயலவாகக் கூறிவிடுகிறார். காவல் குறுந் படுத்திருக்க. என் மனமென்ன இவ்வளவுத் தீர்ச்சி

சென்னை, 25.12.2019: திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்

Fig. 4.

© 2000 Blackwell Science Ltd

* "வாழ்க்காடு" விழாளைத் திராவிடப் பெருமன்னன் படை சாற்றுவதாக அமைந்திருந்தது.

謝安山學堂 謝安山

• **അവസ്ഥി വേദം** ,

“பொதுமக்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள் — விசுவக் காவல் முப்போது” என்ற கட்டுரைமையப் படித்த போது, ஒரு பொருளிலேயே இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று துணிந்த தங்கையினிடமிருள். மேற்கு, 1966 இல் எதிராகியுள்ள பொதுமக்களுக்கெதிரான குற்றங்களில் ஆட்சாஸமையப் படித்தபோது, அந்நிச்சிக்குள் உடனேயே

Figure 2. Amino acid sequence of the protein.

ക. രാ. സിംഗ് പരമേശ്വരൻ.

8. சமீபத்தில் உங்களுடைய பாராட்டையும் பொறுப்பையும் ஏற்ற வேண்டியது பதில் அளிக்கையில் தேவையானிருக்கிற "குறைவு" கொண்டு முடிந்தது. இதைப் பற்றியும் "இது அரங்கம் நேரம் பதில்" என்ற தெரிவிக்கவும் பதிலில் "கொடை" என்னிடத்தில் உள்ள போதுதான் சிவப்பதிகள், எழுத்தின் மதிப்பு உரை உரை எழுத்தாளன் இப்போது தாழ்த்தப்படும் போது வேண்டியது ஏன் என்று என்னவென்றது என்ற முடிவுகள் எழுதும் நேரம், தரக்கூடிய திறன் ஆகியவை விருப்பம், பொறுப்பின் எதிர்முனர்ப்பதில் தடைக்கு திரை வேண்டுமென்று இருக்க முடியாத ஒரு நேரத்தில் திரைகளைத் திறக்க வேண்டும்.

Page 11

• **On the subject of**

* "ஒரு தாயின் கைகள்" திரைப்படம் விவரணைக்கும் நூலுக்கு நன்றாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது. கடைசி நாளை யாகியதில் ஏழுநாள் முன்பாகத்தான் விவரணை எழுதினது. இது சிறிதுநேரம் படித்தேன்.

...and the ...

[illegible]

* க்கு 3.5.1987 சென்னை இரவில் "செய்யும் குழும் மலரில் தளரில் மூலமும் விவரம்" 24.08.87 அகலும் கிழப்பாக இருந்தது.

[illegible]

சென்னை, 11.11.2019

உ. ப. பாலசுப்பிரமணியம்
தலைவர், திரு. க. க. க.

பரதன் அச்சத்தால் அங்கிட்டவர் ஸ். சூரன். பரதன் பங்கிடுஷனல் ரிசார்ட்டை விடிகெட் செய்து கொடுத்தவர் ஸ். கங்காபிரகாசன். அங்கிட்ட இ. எ. எ. இலாகா.

திரைப்பட வரலாறுகள்: சென்னைப் பதி. மென். சென்னை-600 032. விலை: 431543 636 187.
ஆதித்யா பூஜா அருணாசலம்: 28, பூதபாடி தெ. பதி வட்டம், தஞ்சாவூர், சென்னை-600 034.
விலை: 675180.

ஆண்டுச் செலவு - உத்தரவு: ரூ. 74/-; வெளிநாடு சுயமே: ரூ. 120/-; விநியோக தராய் ரூ. 630/-
(அது மாதச் செலவு ஏற்படுவதில்லை.) "

ஓ! அப்படி ஒரு தெளிவான செயல்பாடு...

இதை நிரூபிக்க வார்த்தையேதும் தேவையில்லை.

המחיר הנמוך ביותר של המוצר הוא 10 שקלים, והמחיר הגבוה ביותר הוא 100 שקלים. המחיר הנמוך ביותר של המוצר הוא 10 שקלים, והמחיר הגבוה ביותר הוא 100 שקלים.

התורה נקראת חכמה ופירוש חכמה היא תורה
התורה נקראת חכמה ופירוש חכמה היא תורה
התורה נקראת חכמה ופירוש חכמה היא תורה
התורה נקראת חכמה ופירוש חכמה היא תורה
התורה נקראת חכמה ופירוש חכמה היא תורה

© 2000 Blackwell Science Ltd
Journal of Internal Medicine 247: 395–402
DOI: 10.1046/j.1365-2691.2000.01395.x

CROWN-TV

வேறு எந்த டிவி-ஐயும்விட அதிக இல்லங்களில் காணப்படும் ஒரே பெயர்

மேலும் சிபார்சு செய்து மாதம் ரூ.701 மீ.
(நிதியுதவிப்பு)

